Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLIII Nr. 9759 | Miercuri 23 ianuarie 1974 | 8 PAGINI — 40 BANI

MAREA ÎNTRECERE
pentru mai bine, mai economic
A PORNIT!

Vigoarea și roadele ei depind de spiritul de inițiativă al fiecărui participant, de calitatea muncii politice a organizațiilor de partid

Timp de cîteva zile, în presă s-au publicat entuziaste chemări la întrecere, lansate de colective fruntașe de unități din industrie, construcții, agricultură, transporturi, cercetare și proiectare, circulația mărfurilor, industria locală și gospodăria comunală, pentru îndeplinirea și depășirea planului pe 1974 — etapă importantă în realizarea cincinalului înainte de termen — pentru creșterea eficienței întregii activități economice. A fost marcat, astfel, momentul inaugural al unei noi și pasionante competiții, desfășurată timp de un an pe tărîmul fertil al muncii, între toate colectivele din unitățile producătoare de bunuri materiale, între organele și organizațiile de partid, în efortul stăruitor pentru transpunerea în viață a programului de dezvoltare economico-socială a țării elaborat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională ale partidului, a hotăririi Plenarei comune a C.C. al P.C.R. și Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale din noiembrie 1973, a sarcinilor subliniate cu acest prilej în cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Anul 1974, prin semnificațiile sale politice deosebite — **anul în care vom sărbători treizeci de ani de la eliberarea patriei, anul în care va avea loc Congresul al XI-lea al partidului** — constituie, deci, cum se desprinde din chemările la întrecere, etapa unei puternice dinamizări a conștiințelor, a unui puternic îndemn de a produce mai mult, mai bine, mai eficient, de a participa din plin, cu întregul potențial uman și material de care dispune fiecare unitate, la accelerarea dezvoltării economico-sociale a țării.

Izvorîtă din specificul relațiilor de producție socialiste, **desfășurată sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, întrecerea pentru depășirea planului își dovedește cu fiecare an forța de mobilizare a energiilor și capacităților creatoare ale celor ce muncesc.** Simpla trecere în revistă a obiectivelor propuse de colectivele de oameni ai muncii atestă virtuțile acestei întreceri desfășurate sub egida efortului continuu al dezvoltării și perfecționării, pătrunsă de entuziasm și abnegație, de inițiativă și competență, de disciplină și spirit gospodăresc. Este o întrecere pentru rodnicie, dominată de hotărîrea neabătută de a înfăptui și depăși sarcinile economice stabilite de partid în acest an. Așadar, **mai mult decît consemnarea obiectivelor concrete, de o valoare incontestabilă, întrecerea conține sensuri politice înalte, idei pline de semnificație. Ea se afirmă ca o puternică instituție socialistă a muncii, înălțată pe conștiința clară de proprietar și producător a omului muncii,** edificată pe fundamentul trainic al proprietății socialiste. Deși diferite între ele, datorită specificului de producție din unitățile care au adresat chemări la întrecere, totuși, la o analiză mai atentă a angajamentelor, desprindem cîteva puncte comune. Este vorba de **liniile directoare, de trăsăturile definitorii ale întrecerii, ale însăși activității productive din acest an.**

Din capul locului se degajă **PREOCUPAREA PENTRU CREȘTEREA ÎN RITM ÎNALT A PRODUCȚIEI FIZICE, CONCRETIZATĂ MATEMATIC, EXACT, PRIN OBIECTIVELE ASUMATE.** Este vorba, deci, de un aspect de fond al chemărilor la întrecere: **unitățile se angajează să depășească planul la producția fizică, la produsele intens solicitate de economia noastră, pentru satisfacerea nevoilor interne și ale exportului, transpunîndu-se în viață indicațiile stabilite în acest sens de conducerea partidului.** Chemările la întrecere constituie din acest punct de vedere un îndemn pentru toate întreprinderile din sectoarele cărora se adresează de a persevera pe această direcție, în așa fel ca la sfîrșitul anului să raportăm cu mîndrie că, de pildă, la cele 20 000 tone de oțel, cît s-au angajat să producă suplimentar oțelarii de la Hunedoara, să putem adăuga alte zeci de mii de tone realizate peste plan la Galați, Reșița și Tîrgoviște. Amintind de realizări suplimentare în metalurgie, construcția de mașini, chimie, mine, petrol și geologie, energia

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN ZIARUL DE AZI:

● Ați îndeplinit sarcina trasată de conducerea partidului în octombrie 1973? ● Rubricile noastre: Telex cetățenesc, Curier juridic, Faptul divers, Sport

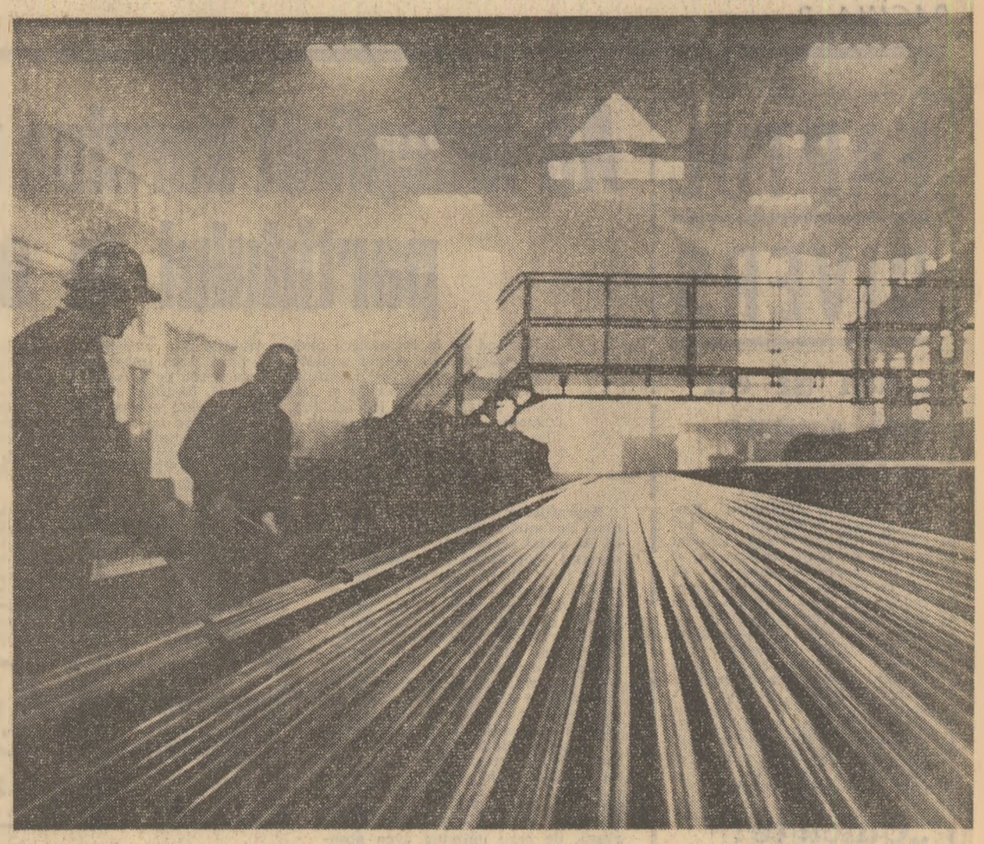

În sectorul laminoare al întreprinderii metalurgice Iași — Foto: S. Cristian

IARNA LA SATE

CUM A FOST LA CĂMINUL CULTURAL?

Corespondenții noștri ne relatează, la teleconferința de azi, despre
O BOGATĂ AGENDĂ CULTURALĂ

Am notat încă de la începutul teleconferinței noastre ninsoarea de la Arad, Satu-Mare și Hunedoara, promoroaca din Neamț, cerul senin din Oltenia. O adevărată hartă meteorologică a zilei de sîmbătă, 19 ianuarie. Cum arată însă „harta culturală" a aceleiași zile, o zi dedicată prin tradiție șezătorilor și horelor, întîlnirilor obștei, ceasurilor tihnite petrecute la o vorbă sfătoasă sau, mai modern, în fața televizorului. Corespondenții noștri prezenți în această zi de vîrf a vieții spirituale rurale vor încerca în continuare să răspundă la întrebare.

— Să trecem **Tömöri Geza** de la meteorologie la cultură. Gerul de afară a înghețat și inițiativa culturală?

— Eu aș zice că mai mult a stimulat-o. Sîmbătă, pe la 12, **Dömény Ianos**, directorul căminului cultural din Bătanii Mari, abia a putut să stea de vorbă cu noi cîteva minute.

— Sîmbăta și duminica, ne-a spus el, nu ne vedem capul de treburi. Astă-seară, de pildă, prezentăm în premieră o piesă de teatru, după care va avea loc o seară pentru tineret. Mîine, înainte de masă, avem program de jocuri sportive pentru copii, iar seara universitatea populară.

Vești care nu pot decît să ne bucure.

— După cum și pe mine m-au bucurat cuvintele calde pe care oamenii din Bîrsa-Arad le-au rostit la adresa așezămîntului lor cultural.

— Deci, din nou vești bune, **Constantin Simion.** Te ascultăm.

— Am ajuns la Bîrsa, comună situată la 77 km de Arad, simbătă, în prag de seară. Ninsese. Poposim la căminul cultural. Un afiș pus la vedere ne informează: la ora 18,00 va avea loc o seară științifică despre cometa Kohoutek, urmată de filmul documentar „Stelele cu coadă". În continuare, la cererea sătenilor, va avea loc o întîlnire cu medicul din comună. „După cum vedeți, îmi spunea **Teodor Versigan**, secretarul comitetului comunal de partid, oamenii sînt prezenți la acțiunile căminului; pe unele chiar ei le cer, ne sprijină în organizarea lor". Închei transmisia nu înainte de a mărturisi că, inițial, voiseam să consult programul de activități al căminului cultural din Bîrsa. Apoi am renunțat. L-am aflat de la oamenii din comună, care și simbătă au venit în număr de peste 250 la cămin. Alte comentarii sînt, cred, inutile.

— Într-adevăr, sînt inutile în cazul Aradului, dar la mine, la Sibiu, poate că ar trebui să comentăm cîteva.

— Intră te rog direct în subiect, **Nicolae Brujan.**

— Eu am fost la Rășinari. Comună mare, frumoasă, cu bogate tradiții culturale și cu un inegalabil tezaur folcloric. Era cam ora 3 după-amiază și odată cu mine soseau sute și sute de navetiști, muncitori în întreprinderi sibiene. Primul lucru care mi s-a spus la consiliul popular a fost: „Ați picat la țanc! Tocmai a plecat din comună o brigadă a secției de propagandă a comitetului județean de partid care a analizat munca politică și cultural-educativă de masă".

— Și, după ce a plecat brigada, ce a rămas în comună?

— Căminul cultural...

— Bine, cunosc frumosul cămin cultural din Rășinari. Întreb însă ce acțiuni culturale remarcabile au rămas inscrise în viața culturală locală.

— Păi asta am și spus... A rămas căminul cultural, singur, pustiu și înghețat, fără acțiuni culturale.

— Nu înțeleg. Explică, te rog.

— Nu se lăsase încă înserarea și din direcția căminului cultural am auzit venind zvon de cîntec și joc. M-am îndreptat într-acolo, dar la cămin nimic; trecuse prin fața sa alaiul unei nunți. La ora 16, ușa căminului era zăvorîtă. Orele 17, 18, 19. Toate, absolut toate ușile clădirii — blocate. Sălile cercurilor de sculptură, pirogravură, foto — în întuneric. Iată însă lumină la bibliotecă. Intrăm în sala de lectură; singur în tot căminul, bibliotecarul **Cornel Achim.** În jurul orei 20 l-am întîlnit și pe **Gheorghe Cruciat,** locțiitorul secretarului comitetului comunal de partid, directorul căminului cultural.

— Simbătă după-amiază acțiuni culturale? La noi nu prea este acest specific, dar vom avea în vedere această problemă — a ținut să ne spună dînsul.

— Ce făceau totuși răsînărenii în după-amiaza respectivă?

— Grupuri-grupuri de tineri (aproape 200) discutau ca bătrînii pe parapetul de fier din centrul comunei.

— Curios „specific" la Rășinari! Sper că a rămas cu totul... specific Sibiului. Ce părere aveți?

— Tot despre „specific" voiam să notez și eu cîteva cuvinte; dar despre

Radu CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a VI-a)

ROMÂNIA — ÎN COMERȚUL MONDIAL
Pagina a III-a

Să ne organizăm viața în deplină concordanță cu *ETICA și ECHITATEA SOCIALISTĂ!*
Pagina a V-a

Pe șantierele hidroenergetice

Ritm intens de lucru

Lucrările de investiții pentru valorificarea în continuare a potențialului hidroenergetic pe riurile interioare ale țării — anul acesta urmînd a fi date în exploatare 275 MW putere instalată — se desfășoară într-un ritm intens. Mai buna organizare a muncii, extinderea mecanizării și a acordului global au permis devansarea stadiilor la mai multe obiective de pe riul Argeș. Astfel, pe șantierul hidrocentralei de la Băiculești, unde graficele arată un avans de două luni, s-au executat pînă acum peste 70 la sută din lucrările de finisare a centralei propriu-zise, se fac ultimele excavații și taluzări la canalul de fugă, desfășurîndu-se din plin montajul agregatelor. Ritmuri înalte se înregistrează și pe celelalte șantiere din această zonă. La Miniceștl, de pildă, se lucrează la casa vanelor și la suprastructura centralei, urmînd ca pînă la finele acestui trimestru să fie terminat canalul de fugă. La Vilcele se înalță digul viitorului lac de acumulare, ce va dispune în final de un debit de 44 milioane mc de apă, realizîndu-se pînă în prezent peste 70 la sută din volumul lucrărilor prevăzute.

(Agerpres)

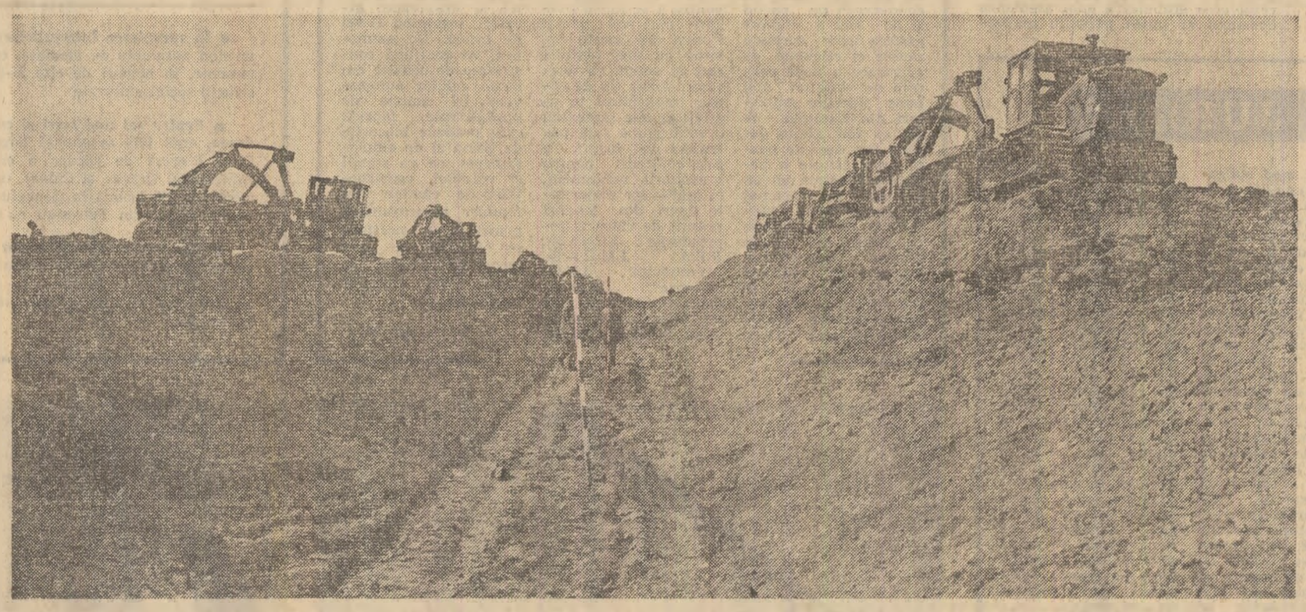

Unul din cele mai mari obiective de îmbunătățiri funciare, în curs de execuție, îl reprezintă Sistemul hidrotehnic Mostiștea din Bărăgan, care va avea în final 203 000 ha amenajate pentru irigat. În fotografie: pe șantierul Dorobanțu, cele mai moderne utilaje transpun la cote reale datele din proiecte

Nu vă urcați încă în tramvai! Vă rugăm, așteptați o secundă...

Parcă dv. nu știți? Cum zici tramvai, cum îi dai bucureșteanului milioane de emoții și de fiori, pentru că tramvaiele nu merg tocmai cum ar vrea el — bucureșteanul. Sînt, într-adevăr, uneori, arhipline, se deplasează în „pachete", produc nervi, sînt moartea nasturilor de la paltoane. Cum afirmam și într-un articol publicat recent, întreprinderea de transporturi din Capitală trebuie să facă față multor greutăți obiective, să facă în același timp ordine în propria-i ogradă. Dar bucureșteanul, de obicei plin de inițiativă, gospodar, săritor și inteligent, cînd e vorba de treburile civice — face el ceva ca mijloacele de transport să meargă mai pe gustul lui? V-ați întrebat vreodată care e gradul de participare a călătorului obișnuit la îmbunătățirea transportului public? Parcă-l văd și parcă-l aud pe călătorul nostru de pe platforma autobuzului 76. El nici n-a apucat bine să citească aceste întrebări, că a și început să murmure:

— Adică în ce fel, cum aș putea eu, simplu călător, să ajut I.T.B.-ul? Poate doar să mă dau jos din mașină și s-o împing de la spate cu umărul... La urma urmelor, nu se văd defecțiunile obiective și subiective care însoțesc activitatea I.T.B.-ului? N-a scris chiar „Scînteia" critic despre ele acum cîteva zile?

Este adevărat, defecțiunile pomenite sînt reale, dar ca adevărul să fie întreg trebuie, oricît de greu ne-ar veni, să ne recunoaștem și noi, călătorii, partea noastră de vină. Așa că nu, stimate călător, nimeni nu cere să împingi tramvaiul cu umărul. Dar să pui umărul — la figurat, firește — ca el să meargă mai bine, fără nici o îndoială, poți. Cum? Hai să facem o plimbare cu autobuzul... Uite, am ajuns acolo unde str. Vatra Luminoasă se intretaie cu șos. Mihai Bravu. În stație, 20—30 de oameni așteaptă autobuzul 74. Îndeasă-ți bine pălăria pe cap, că începe scena cea mare și în hărmălaie o să te vezi și pe tine. N-a apucat bine să oprească autobuzul în stație și din grupul compact se desprind cei mai tineri. Se aruncă din mers pe fișiile înguste de scară, forțează ușile, bat în geamuri. Îi urmează grosul „plutonului". În frunte sînt, firește, cei mai tari pe picioare și în coate. În scurt timp, autobuzul e asaltat în adevăratul sens al cuvîntului. Cum să mai urci într-un minut? Șoferul nu poate să mai aștepte. Nu poate pentru că el are stabilit un grafic orar pe care trebuie, e obligat să-l respecte. Așa că tocmai în toiul asaltului, tocmai cînd dă înghionteala în floare, mașina începe să se pună în mișcare. Din cauza îmbulzelii, 74 n-a luat cu ei decît 10—12 călători. Ce se întîmplă cu cei rămași pe trotuar? Dar cu voinicii pătrunși în mașină? Să-i urmărim pe rînd. Cei rămași pe trotuar așteaptă. Și iar vine 74, și iar nu se mai cunoaște vecin cu vecin. Cei care au reușit să urce în 74, iată-i pe toți pe platforma din spate. Nimeni nu mai aude glasul taxatorului care rostește mecanic cele trei cuvinte de pomină:

— Taxa, avansați 'nainte!

Degeaba. Nu se clintește nimeni de pe platforma din spate. Așa se face că la stația următoare lupta se dă pe un front mai larg: între cei care vor să urce toți odată pe scară și cei care nu vor să avanseze. Dacă se simte vreunul ofensat și face gălăgie că e călcat prea tare pe picioare, primește

Gh. GRAURE

(Continuare în pag. a II-a)

UNIREA

Insemnări de **Eugen BARBU**

Pentru popoarele risipite în timp de un destin, cînd surizător, cînd întunecat, nu există o aspirație mai mare decît aceea de a stringe pe un teritoriu unic tot ce gîndește, muncește și năzuiește o națiune. Există, prin secolele străbătute de români, pagini de o neasemuită, frumusețe, unele dintre ele ucise de neamintire, distruse de tot ceea ce s-a prăbușit și ars cu știință de către năvălitor. O „bibliotecă a Alexandriei", a neamului nostru, care-ar putea să fie recuperată din infinitul istoriei și al spațiului, ar însuma letopisețe zguduitoare despre forța de supraviețuire a unității morale românești. Iradiind în jurul unei civilizații, silită adesea să se ascundă sub o aparență modestă — civilizație în care numai biserica și conștiința mai reușeau să polarizeze în jurul lor speranța într-o zi luminoasă de mîine, civilizație în care lăcașul de rugă putea fi cărat într-o căruță, cum spunea un cărturar, și monumentul se clădea în spirit tocmai pentru a se feri de nimicirea repetată — poporul nostru *spart* de-atîtea ori, cum zice cronicarul, și mereu adunat de singurele lui gînduri care țînteau unirea, se readuna în jurul unor stîlpi de conștiință ca Iancu de Hunedoara, Mihai Viteazul, Ștefan cel Mare, pașoptiștii, Ioan Cuza și cei ce s-au bătut la Plevna mai întîi și apoi la Mărășești pentru a clădi actul definitiv al Unirii în 1918 ca să poată spune lumii că existăm, că suntem aici de 2 000 de ani, neclintiți în inima noastră.

Aș spune că actul fizic al realipirii la trupul-mamă a unor vechi teritorii românești, cu atestate ilustre în rotunduri, unelte, manuscrise și, mai ales, acele ecouri ale istoriei propriu-zise, pe care nimic nu le poate stinge în drumul lor către urmași, a fost premeditat de o statornică dorință de a fi laolaltă, a străstrănepoților întemeietorilor. De fiecare dată, în focarele acelea care se numeau Elaj sau Izlaz sau Iași, flacăra revoluției era aprinsă tocmai de către cei ce formează din eternitate rădăcinile nepieritoare ale acestui neam, poporul de plugari și meseriași, duși de lava fierbinte a unei porniri ce nu putea fi stinsă cu nici un chip. Ginditori politici vigurești ca Bălcescu nu se puteau naște din neant; ei erau fructul spiritual al unei gîndiri perene, născute din vatra nestinsă a aspirației naționale către unirea tuturor românilor. Pentru popoarele vechi, ostenite de faptele istoriei lor, numărul anilor care ne despart de acea zi a anului 1859, raportat la realizările obținute de poporul nostru, în special după 23 August, pare o virstă incredibil de tinără. Dar pînă și scepticii care judecă de la distanță se pot convinge cu ochii lor că ceea ce eu afirm aici nu este o poveste, nu se poate uita nici o clipă că și popoarele au o memorie a lor care acumulează subteran, ca matca unui fluviu, tot ceea ce gîndesc trecătoarele ape de deasupra.

Poporul nostru nu a risipit nimic — chiar cînd a fost împărțit în familii mai mici — din ceea ce agonisise, cu trudă, cu sînge, uneori cu umilință, în vederea acelei exprimări politice ce a început odată cu măreața zi a lui 24 Ianuarie. Cuza putea fi oricare român, el era un simbol, acest simbol trebuia să poarte un nume și acest nume a rămas. Unirea noastră, din 1859, este coroana grandioasă a unui semeț stejar însămînțat cu milenii în urmă, mereu retezat, mereu ciuntit și care pornea atunci să-și adune vlăstarele ivite din trupu-i fără de moarte.

Este acest stejar simbolul etern al unității noastre. Dacă cineva ar gîndi că unitatea indestructibilă între toate sufletele noastre ar putea fi sfărîmată cu arme sau cu intrigi s-ar înșela amarnic. Poporul nostru gîndește și trăiește într-o imensă spirală aruncată spre viitor și cred că nu există un simbol mai misterios și mai elocvent în același timp decît cel înscris de dalta lui Brâncuși în Coloana sa Infinită.

Mai trebuie să știm, că unitatea noastră de aspirații și fapte trebuie apărată în fiecare clipă împotriva tuturor lașilor, lingăilor, nepricepuților, chiulangiilor, indiferenților și dușmanilor noștri, cu voie sau fără de voie, printr-o muncă fără preget, de ceas de ceas, pentru că *istoria înseamnă, înainte de toate, FAPTE.*

Inima patriei este un imens cuptor de oțel ce nu se stinge niciodată. Nu vom înceta o clipă munca la acest furnal spiritual, pentru că nu vom înceta să existăm.

FAPTUL DIVERS

„Am și eu cui spune mamă“

Il cheamă Alexandru Rus, are aproape 20 de ani și e sudor la I.M. Timișoara. Crescut la Casa de copii din Oradea, el nu și-a cunoscut mama și, de ani de zile, a tot căutat-o mereu, cu dor și cu speranță. După îndelungi investigații făcute de autorități, miliția din Satu-Mare i-a dat lui Al. Rus vestea cea mare : „să vină să-și vadă mama“. A luat primul tren și, la clubul miliției, el și-a îmbrățișat, cu lacrimi de bucurie, mama. Venise și ea, tot cu primul tren, din Ilba (Maramureș). Și bucuria lui A. R. a fost și mai mare aflînd că are și frați. Și încă 8 la număr !

„Culcă-te !“ Și nu s-a mai sculat...

Luîndu-și chenzina, Toma Boiangiu, de la Întreprinderea tehnică de aprovizionare Craiova, a plecat spre casă. Pe drum a făcut o haltă la o bodegă. După cîteva pahărele în plus, s-a luat la hartă cu niște comeseni, care l-au sfătuit să se ducă acasă să se culce. „Bună idee, chiar am să mă culc“ — a zis el. Și a plecat. Dar n-a ajuns acasă. Apucîndu-l somnul, s-a culcat exact în mijlocul unei străzi. Și, în timp ce dormea buștean, l-a călcat o mașină. Și nu s-a mai sculat...

Între ei, ceferiștii

Magazia de mărfuri a stației C.F.R. Pitești. La recepția unui transport de marfă venit din Oradea se constată lipsa unui colet de cosmetice, în valoare de 23 000 lei. Mare anchetă, mare. Stația Pitești raportează cazul Regionalei căi ferate Craiova, Regionala Craiova sesizează pe surata ei, Regionala C.F. Cluj, Regionala Cluj trage la răspundere stația Oradea, stația Oradea pe magazionerul care se ocupase de expedierea coletului, iar magazionerul se ține în primul tren, ajunge la Pitești, se duce în magazie și — spre uimirea celor de față — le arată cu degetul coletul aruncat într-un colț. Apoi, același deget și-l duce la obraz, vrînd parcă să-i spună colegului magazioner piteștean : „Nu-i frumos să ne pătăm obrazul, mai ales că-i vorba de cosmetice“.

Timp de gîndire

Iuliana Idul, fostă asistentă șefă la spitalul de pediatrie din Arad, și Frevonia Savu, fostă moașă la dispensarul din comuna Secusigiu, sînt puse sub acuzare pentru cele peste 30 de întreruperi de sarcină făcute pînă acum. Firește, legea își va spune cuvîntul. Mai sînt însă două lucruri de lămurit : *unu* — o bună parte din cele 30 de întreruperi de sarcini au fost făcute unor salariate ale spitalului de pediatrie Arad : *doi* — unele întreruperi de sarcină au fost făcute chiar în incinta aceluiași spital de pediatrie.

Cauciucul, pingeaua și obrazul

Venit de numai cîteva luni la întreprinderea „Victoria“ din Călan, ochii lui Ion Dîrmon erau „fascinați“ de banda transportoare din cauciuc de la stația de concasare și sortare a minereurilor. „Mă, să fie ! Cîte pingele s-ar putea face din cauciucul ăsta“ — și-a zis el. Prinzînd momentul prielnic, cînd banda era oprită pentru revizie, I. D a „scurtat-o“ cu cîțiva metri. Fiind vorba de bandă transportoare, tot ce a urmat a fost tot ca „pe bandă“, adică rapid: prinderea, arestarea, condamnarea lui I. D. și „transportarea“ lui, într-un anume loc, pentru doi ani.

„El Fugitivo“ din trenul de Arad

Nici n-a așteptat ca trenul de Arad să oprească în gara Timișoara, că un călător a și sărit din mers, încercînd să dispară în mulțime. A fost însă repede înșfăcat de cetățeni, la strigătul unui călător, căruia i se furase geamantanul. Predat miliției, „El Fugitivo“ nu era altul decît Augustin Rus, din Dudeștii Noi (Timișoara), care drumețea zilnic pe ruta Arad-Timișoara și retur, de fiecare dată „operînd“ și dispărînd cu cîte un geamantan sau servietă. Acum, „El Fugitivo“ se pregătește pentru o nouă rută : turul pînă la tribunal și returul... peste cîțiva ani.

Rubrică redactată de
Petre POPA
Gheorghe DAVID
și corespondenții „Scînteii“

Ați îndeplinit sarcina trasată de conducerea partidului în octombrie 1973?

Pornind de la imperative majore izvorîte din necesitățile economiei naționale, în cursul anului 1973, două mari întreprinderi industriale din Buzău au fost reprofilate. Este vorba de Întreprinderea mecanică de utilaj tehnologic și „Metalurgica“, destinate a produce : prima — utilaj chimic, iar cealaltă, piese turnate pentru industria de tractoare. În legătură cu modul concret în care au acționat organizațiile de partid, oamenii muncii din unitățile amintite, în vederea realizării acestor obiective de mare răspundere, îndeplinirii în bune condiții a sarcinilor de plan, tovarășul **ION ANTONICA**, secretar al Comitetului județean Buzău al P.C.R., ne-a spus :

Reprofilarea fostei uzine mecanice, devenită întreprindere mecanică de utilaj tehnologic, a început la sfîrșitul trimestrului I al anului 1973. Fără îndoială, nu a fost o sarcină ușoară. Paralel cu trecerea la alte unități a vechii producții, au trebuit depuse eforturi substanțiale pentru organizarea noilor fluxuri tehnologice, dotarea cu utilaje și, în special, cu scule, dispozitive și verificatoare. Analizînd responsabil complexitatea programului de reprofilare, sub conducerea organizațiilor de partid, comitetul oamenilor muncii a acordat o atenție specială recalificării, perfecționării și pregătirii în perspectivă a cadrelor în vederea însușirii într-un timp scurt a noilor tehnologii. Așa, spre exemplu, pentru constituirea unui nucleu de sudori autorizați, de care unitatea avea absolută nevoie, organizațiile de partid au format echipe de muncitori, conduse fiecare de cîte un membru al biroului organizației, astfel ca să fie asigurată o riguroasă disciplină în muncă, în scopul însușirii rapide a noii meserii. În acest mod, peste 150 de oameni și-au perfecționat cunoștințele profesionale la „Grivița roșie“ București și la Întreprinderea de utilaj chimic Ploiești. S-au aplicat și alte măsuri tehnico-organizatorice. Fapt este că primele produse intrate în fabricație — recipienți de presiune și filtre cu saci — au fost realizate la nivel calitativ corespunzător, din a doua jumătate a anului 1973 trecîndu-se la diversificarea gamei de utilaje tehnologice din oțeluri speciale inoxidabile. **Pînă la sfîrșitul anului trecut s-au fabricat peste 6 000 tone utilaje.** Cît privește cea de-a doua unitate, începutul trimestrului IV din 1973 a marcat trecerea întreprinderii „Metalurgica“ în cadrul Centralei industriale de tractoare și mașini agricole. Dispunînd de tradiție în turnarea pieselor de fontă, colectivul acestei unități, mobilizat activ de organizațiile de partid, și-a însușit rapid noua tehnologie de fabricație a pieselor pentru tractoare, **realizînd pînă la finele anului precedent 17 repere, față de 10 cît se prevăzuse în programul de reprofilare**, succes de prestigiu al muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de aici, sprijiniți de centralele industriale respective și de comitetul județean de partid.

Apreciind asemenea rezultate, cu prilejul vizitei întreprinse în octombrie 1973 în unități economice din Buzău, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a dat indicații prețioase ce vizau atît perioada imediat următoare, cît și direcțiile de acțiune, pentru ca într-un termen scurt aceste întreprinderi să devină unități puternice, capabile să realizeze un volum sporit din necesarul de utilaj tehnologic și piese pentru tractoare. Avîndu-se în vedere că în fiecare unitate există mari disponibilități nevalorificate, că pînă la finele actualului cincinal capacitatea de producție trebuie să crească considerabil, **s-a trasat sarcina ca ministerele de resort să elaboreze studiile tehnico-economice prin care să fie stabilite programul de producție și dotările principale necesare realizării unui volum sporit de fabricație, încă de la începutul anului 1974.** Astfel, la întreprinderea „Metalurgica“, potrivit indicațiilor, S.T.E.-ul privind dezvoltarea capacității unității pentru un volum de 40 000 tone piese turnate anual, față de circa 13 000 tone cît se produc în prezent, a avut termen de întocmire 30 noiembrie 1973. În scopul atingerii acestei capacități s-a recomandat preluarea atelierului de reparat utilaje ce aparține grupului de șantiere pentru construcții forestiere. Lucrările de dezvoltare și modernizare a întreprinderii se desfășoară paralel cu realizarea sarcinilor de plan stabilite în studiul inițial.

Cu prilejul vizitei, **Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele i-a fost trasată sarcina să ia măsuri pentru ca Întreprinderea mecanică de utilaj tehnologic din Buzău să fabrice utilaje de complexitate mai ridicată în comparație cu cele propuse în prezent.** De asemenea, ministerul și centrala de resort aveau datoria să acționeze pentru folosirea mai judicioasă a spațiilor existente, integrînd în structura halelor de fabricație laboratoarele și sectoarele de pregătire a producției. Pînă la finele anului trecut trebuia întocmit un program de modernizare a tehnologiilor de fabricație, introducerea procedeelor noi de sudură, extinderea mecanizării locurilor de muncă, precum și de dezvoltare a secției de autoutilare, în vederea realizării unor mașini și dispozitive necesare dotării întreprinderii. O parte din aceste probleme a fost soluționată, iar altele nu și-au găsit rezolvarea corespunzătoare. Conform sarcinilor de plan primite, întreprinderii mecanice pentru utilaj tehnologic i-au fost stabilite creșteri ale volumului de producție, dar ponderea utilajelor de complexitate ridicată este mică față de posibilitățile unității. **Într-o scrisoare adresată Centralei industriale de utilaj tehnologic, chimic, petrolier și minier, conducerea întreprinderii, pe bună dreptate, își exprimă nemulțumirea față de ignorarea resurselor colectivului ei — pentru a aduce la îndeplinire indicațiile primite. În consecință, a propus un program de specializare, prin care volumul fabricației de utilaje complexe să se situeze la nivelul posibilităților actuale și de viitor ale unității.** Problema se impune soluționată deci neîntîrziat. În structura planului de producție al întreprinderii pentru anul 1974, după cum spunea interlocutorul nostru, nu s-au prevăzut utilaje de complexitate ridicată ; ca atare, nu pot fi introduse în practică procedeele noi de sudură, tehnologiile de fabricație moderne. Nerezolvarea grabnică a unor asemenea chestiuni ar putea periclita realizarea indicatorilor de plan pe anul în curs și, mai mult, ar perturba procesul de asigurare a fondului de cadre calificate. Completarea forței de muncă specializată trebuie să se realizeze treptat, iar însușirea tehnologiilor noi este firesc să meargă paralel cu creșterea gradului de complexitate a produselor fabricate. Un salt brusc, de la repere simple la altele cu coeficient mare de tehnicitate și de volum sporit, ar putea declanșa neajunsuri greu de înlăturat. Iată de ce Comitetul județean de partid consideră necesară **adoptarea imediată a programului de asimilare a unor noi produse în structura propusă de întreprindere, încă din luna decembrie a anului 1973.**

Tot cu prilejul vizitei de lucru, secretarul general al partidului s-a oprit la unul din cele mai noi obiective intrate în funcțiune în cursul anului 1973 : Întreprinderea de utilaj terasier din Buzău. **Analizînd modul de asimilare și fabricare a rulourilor compresoare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a recomandat perfecționarea profilării unității și creșterea volumului de producție, pentru a fi utilizate la maximum atît spațiile excedentare, cît și mașinile și utilajele din dotare.** Sarcină importantă, dacă ținem seama că întreprinderea de utilaj terasier, unitate nouă, dispune de aproape 30 000 mp hală construită și neutilizată integral din pricina nefixării unui profil definitiv de către ministerul de resort. Ținînd seama de contextul mai larg al dezvoltării industriale a municipiului Buzău, **secretarul general al partidului a indicat ca această unitate să acționeze operativ pentru acoperirea integrală a tuturor capacităților de producție prin asimilarea, în afara utilajelor terasiere, a unor utilaje tehnologice de complexitate ridicată. Totodată, pornind de la necesitățile concrete ale pieței interne și externe, a fost recomandată cooperarea cu firme străine pentru realizarea unor utilaje care să asigure mecanizarea completă a lucrărilor terasiere.** Cu sprijinul organului județean de partid, încă din anul trecut întreprinderea a realizat — concomitent cu produsele din profilul inițial — 200 tone utilaj siderurgic, creîndu-se premisele creșterii în continuare a producției de astfel de utilaje, mult solicitate de economia națională.

Programele ce trebuiau întocmite în acest sens, încă de la sfîrșitul lunii noiembrie 1973, nu se află într-o fază corespunzătoare. Centrala industrială de resort și ministerul nu au acționat suficient de energic pentru a respecta termenele stabilite de elaborare a studiilor. Implicațiile în întreprindere sînt ușor de întrevăzut. Astfel, nu s-au putut prevedea și contracta utilajele specifice fabricării noilor produse, nu a fost posibilă fixarea structurii personalului, în vederea recrutării și pregătirii sale. Totodată, aceste neajunsuri îngreunează aprovizionarea tehnico-materială, menită să asigure realizarea în bune condiții a sarcinilor de plan.

Se impune deci ca, în cel mai scurt timp, **reprezentanții ministerului și ai centralelor respective să se deplaseze la Buzău pentru ca, împreună cu organul județean de partid, să definitiveze toate măsurile trasate de conducerea de partid cu privire la aceste obiective de mare importanță pentru economia țării.**

Fără îndoială că și în activitatea organelor locale s-au manifestat unele deficiențe ; interlocutorul s-a referit, îndeosebi, la anumite lipsuri în ce privește asigurarea fondului de cadre calificate și accelerarea ritmului de producție a mașinilor și dispozitivelor în sectoarele de autoutilare. **Intensificînd munca politico-organizatorică în rîndul organizațiilor de partid, Comitetul județean Buzău al P.C.R. va lichida asemenea neajunsuri și, pe baza unui amplu program de măsuri,** va acționa ferm pentru valorificarea la maximum a capacităților existente, astfel încît sarcinile stabilite de conducerea partidului să fie îndeplinite în mod exemplar, contribuind prin aceasta la dezvoltarea susținută a economiei naționale.

Mihai BĂZU
corespondentul „Scînteii“

Tema convorbirii, ca și titlul ne-au fost sugerate de Comitetul județean Buzău al P. C. R.

CURIER JURIDIC

● **Titlu executoriu pentru acoperirea pagubei în gestiune.** În practică, după cum se știe, pentru acoperirea unei pagube în gestiune legea obliga unitățile socialiste să emită un titlu executoriu. În funcție de calea urmată pentru stabilirea cuantumului și a împrejurărilor pagubelor, potrivit actelor normative în vigoare se pot constitui mai multe categorii de titluri executorii. **Nicolae Stamate** din Prejmer, județul Brașov, **Ana Șteran** din satul Răduțeșu, județul Teleorman, întreabă dacă angajamentul scris al gestionarului este considerat titlu executoriu. În acest sens, art. 32 din Legea nr. 22/1969 precizează : „**La constatarea unei pagube în gestiune, persoana răspunzătoare poate să-și ia un angajament scris pentru acoperirea acesteia ; angajamentul scris constituie titlu executoriu**“. În legătură cu acest text se impun cîteva precizări. În primul rînd, dacă gestionarul constată ulterior că nu datorează suma pentru care și-a luat angajamentul scris, poate cere desființarea acestuia organului de jurisdicție competent. În al doilea rînd, angajamentul va putea fi desființat, în întregime sau în parte, atunci cînd organizația socialistă sau organul de jurisdicție constată — cu prilejul unor verificări — că acesta a fost luat pentru o **sumă nedatorată.** Totodată, în cazul în care organul de jurisdicție stabilește, prin hotărîre rămasă definitivă, că suma datorată este alta decît aceea prevăzută în angajamentul inițial, titlul executoriu îl constituie respectiva hotărîre.

De reținut că angajamentul scris sau de plată, cum i se mai spune, trebuie să poarte **în mod obligatoriu semnătura gestionarului.** Din el trebuie să rezulte, fără echivoc, voința gestionarului de a acoperi lipsurile constatate în sarcina sa. De pildă, dacă gestionarul a semnat procesul-verbal de revizie contabilă în care s-a menționat că se obligă să plătească lipsa stabilită, această mențiune trebuie considerată ca un angajament scris.

● **Reconstituirea vechimii în muncă cu martori.** Timpul cît o persoană a desfășurat o activitate pe baza unui contract de muncă constituie vechime în muncă, iar dovada acesteia se va face cu carnetul de muncă și cu alte acte sau mijloace prevăzute de lege. **Maria Gheorghiu** de la cooperativa „Deservirea“ Ploiești, **Ion Arcadie** din Buhuși, județul Bacău, și **Gheorghe Rotaru** din Botoșani doresc să cunoască modul în care se pot reconstitui **perioadele de timp lucrate pentru a căror dovedire nu pot fi procurate acte oficiale.** Dispozițiile legale în vigoare (Decretul nr. 90/1960, art. 137 din Codul Muncii, H.C.M. nr. 2494/1969) impun, în asemenea situații, respectarea obligatorie a cîtorva condiții. În primul rînd, **persoana care cere reconstituirea vechimii în muncă trebuie să aibă calitatea de angajat.** Cererea se adresează comitetului sindicatului din unitatea unde cel interesat își desfășoară activitatea și, în cuprinsul ei, vor trebui arătate exact perioadele de timp ce urmează a fi reconstituite ; unitățile în care a lucrat ; funcția ; meseria ; salariul etc. — deci, toate datele necesare pentru o mai ușoară identificare. Totodată, în cerere se vor indica doi martori care au lucrat cu petiționarul în aceeași unitate, în perioada de timp ce se cere reconstituită. Persoanele indicate ca martori vor da declarații scrise în fața comitetului sindicatului din unitatea în care acesta lucrează. După un prealabil control, comitetul sindicatului va viza declarațiile respective cu următoarea formulă : „Văzut pentru înscrierea în carnetul de muncă“. Dacă persoanele indicate ca martori nu mai au calitatea de salariați (sînt pensionari sau lucrează în cadrul cooperației etc.), declarațiile se vor da în fața comisiilor ce funcționează în acest scop pe lîngă direcțiile județene pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale.

● **Concediul de odihnă al noilor angajați.** Potrivit art. 12, alin. 5 din **Legea nr. 26/1967,** în cazul în care cele 11 luni de vechime neîntreruptă, după care cei nou angajați pot fi programați în concediul de odihnă, sînt împlinite în anul calendaristic în care angajatul s-a încadrat în muncă, durata concedilului va fi proporțională cu timpul cuprins între data încadrării și sfîrșitul acelui an. Cînd cele 11 luni se împlinesc în anul calendaristic următor angajării, concediul de odihnă se va acorda în acel an. Ca atare, la durata concedilului se vor adăuga și zilele de concediu corespunzătoare timpului lucrat în anul anterior. Deci, în situația pe care dv o relatați în scrisoare, tovarășă **Filofteia Constantin,** din comuna Bălțești, județul Prahova, pe lîngă cele 15 zile lucrătoare ce vi se cuvin drept concediu pe anul 1973, aveți dreptul și la zilele de concediu corespunzătoare timpului lucrat în anul 1972.

Alexandru BOGHIU

BENEFICIAR: *tînărul muncitor*

Cît durează construcția unui cămin muncitoresc, clădire din prefabricate, parter plus patru sau plus zece etaje ? În mod normal, cît și a unui bloc de locuințe de mărime corespunzătoare, adică patru-cinci luni, uneori și ceva mai mult, dacă nu intervin și niscaiva întîrzieri.

Nevoia de locuri în cămine este însă mare. Industria și serviciile se dezvoltă rapid, iar conducerea de partid și de stat a indicat găsirea unor formule rapide și eficiente de asigurare a unor condiții de viață cît mai bune tinerilor muncitori din Capitală. Și ele au fost găsite. Istoria lor, dacă se poate numi istorie o perioadă de circa un an de zile, a însemnat realizarea unui proiect-tip de construcție cu zidărie din beton celular autoclavizat, material cu multiple calități, din care se pot realiza în ritm rapid clădiruoase clădiri cu parter-etaj. (Vezi fotografia 1). Pentru interioarele spațioase și luminoase, Combinatul de industrializare a lemnului Pipera a creat un mobilier special din plăci fibrolemnoase melaminate : este un mobilier rezistent, de culoare albă, lavabil. (Vezi fotografia 2). Paturile au saltele relaxa. Pe lîngă camere, există lavoare și dușuri, cu apă caldă și rece în permanență, oficii cu aragazuri pentru a se putea pregăti ceai sau cafea. Cîteva din aceste cămine au fost radiofocate și dotate cu televizor. Acest tip de cămin, multiplicat în unități de cîte șaptezeci, o sută sau o sută patruzeci de locuri, a fost construit pentru muncitorii nefamiliști, în marea lor majoritate tineri, din fonduri proprii de către întreprinderile : I.C.S.I.M., F.E.A., I.M.U.A.B., „Dîmbovița“, I.T.B., „Aurora“, „Electromagnetica“ și alte unități bucureștene, însumînd la finele anului peste 5 900 locuri. În total, Capitala numără acum aproape 27 000 de locuri în cămine.

În aceste zile sînt în curs de terminare mai multe cămine din beton celular autoclavizat la întreprinderea „23 August“ (însumînd 621 locuri) și întreprinderea „Vulcan“ (280 de locuri).

Pentru acest an, în planul de stat este prevăzută construirea de cămine muncitorești în clădiri cu patru și unsprezece niveluri, însumînd 11 400 de locuri. De asemenea, va continua construirea de cămine din beton celular autoclavizat. În funcție de posibilitățile fabricii care produce biocurile de beton și de amplasamente se va stabili și volumul construcțiilor de cămine din fonduri necentralizate pentru a se satisface în măsură cît mai mare necesitățile de cazare ale tinerilor muncitori.

Al. P.

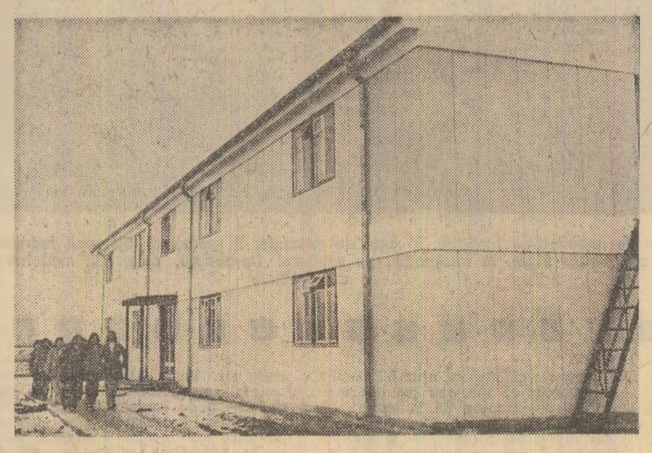

Telex cetățenesc

OCROTIREA SĂNĂTĂȚII

● **11 spitale cu circa 6 300 de paturi se află în stadii** avansate de construcție sau în finisare, urmînd să fie date în folosință în cursul acestui an : sînt spitalele din Bacău, Buzău, Reșița, Sf. Gheorghe, Tîrgoviște, Ploiești, Tulcea, Moinești, Moldova Nouă, Clinica de neurochirurgie și Centrul de gastroenterologie din București.

● **Noii-născuți pe micul ecran.** De cîteva zile, la maternitatea spitalului unificat din Suceava, tăticilor li se oferă plăcuta surpriză de a-și vedea odraslele și soțiile de la distanță. Cum ? Cu ajutorul unui circuit intern de televiziune.

COMERȚ—SERVICII

● **De 3 ori mai... modern** (dar și mai repede). Timpul afectat acum de săteni pentru cumpărături a scăzut în mod considerabil în comparație cu anii din urmă. De ce ? Astăzi, numărul unităților comerciale rurale organizate pe principiile moderne ale.. autoservirii și expunerii directe a mărfurilor a crescut de aproape trei ori față de 1970.

● **În comuna Ilva Mare** a fost dat în folosință un modern complex comercial cuprinzînd un magazin alimentar cu autoservire și secții de textile, confecții, tricotaje și încălțăminte. Este unul dintre cele peste 20 de obiective comerciale noi date în folosință în ultimul timp în satele și comunele din județul Bistrița-Năsăud.

● **Dispar „bombele“ din Brăila.** Socotind după ultimul bilanț al întreprinderii de alimentație publică din localitate, se pare că numărul bodegilor s-a micșorat considerabil. Cine le-a luat locul ? Restaurantele cu autoservire amenajate în vechile spații („Locomotiva“, „Racheta“, „Marinarul“, „Dorobanți“, Lacto-bar), unitățile „Gospodina“ din cartierul „Brăilița“ și din zona autogării, birtul Hanul Roșu, restaurantul pentru femei „Artemin“ ș.a.

● **36 de magazine într-unul singur.** Acesta va fi noul „universal“—„Omnia“ din Ploiești, prevăzut a fi dat în folosință în prima parte a acestui an.

● **„Stirex“ — la Botoșani.** În municipiul Botoșani a fost deschis săptămîna trecută magazinul „Stirex“ (pentru prezentarea și desfacerea articolelor de sticlă, cristal, porțelan și faianță), a 9-a unitate de acest gen din țară. Alături de celelalte 19 întreprinderi din cadrul Centralei industriei sticlei și ceramicii fine, în cadrul magazinului debutează — cu primele sale produse — și Întreprinderea de corpuri de iluminat Dorohoi.

ODIHNĂ ȘI TURISM

● **Peste 56 000 pensionari vor** merge anul acesta în stațiunile de odihnă și tratament cu bilete contractate anume pentru ei de Ministerul Muncii. Cîteva din adresele unde-i vom întîlni ? În majoritatea stațiunilor de tratament (Slănic-Moldova, Vatra Dornei, Sovata, Tușnad) și, bineînțeles, pe litoralul însorit al Mării Negre.

TELECOMUNICAȚII

TRANSPORTURI

● **P.T.T.R.-ul în casă nouă.** Recent, în județul Bacău, oficiile P.T.T.R. din comunele Agăș, Ghimeș, Căiuți, Cotofănești și Dărmănești s-au mutat în localuri noi. Alte 4 oficii similare se află în diferite faze de construcție, în orașele Slănic-Moldova, Tg. Ocna, Comănești și Moinești.

● **3000 de cereri de telefon** vor fi rezolvate prin darea recentă în folosință a centralei telefonice din Tomis Nord-Constanța.

● **Toate drumurile duc la... Vilcea.** Prin înființarea noilor rute dinspre Geamăna și Romanești, s-a încheiat practic acțiunea de organizare a legăturilor dintre toate comunele județului Vilcea și municipiul Rm. Vilcea. La rîndul ei, nici „capitala“ vîlceană nu a ținut să rămînă... izolată. De aici pleacă curse directe la Craiova, Tg. Jiu, București, Ploiești, Cîmpina ș.a.

CONSTRUCȚII

SOCIAL-CULTURALE

● **În apropierea Întreprinderii de autocamioane din Brașov** se înalță un nou ansamblu de locuințe, care va cuprinde în final 4000 de apartamente, în blocuri de cîte 3—9 niveluri, spații comerciale, alte construcții social-culturale.

● **Pentru cei mai mari și cei mai mici locuitori din județul Hunedoara,** anul 1974 se anunță bogat în construcții. O nouă policlinică la Deva, 5 creșe de cartier a cîte 100 de locuri (la Petroșani, Lupeni, Hunedoara, Orăștie și Călan), un complex sanatorial cu bază de tratament (de 250 locuri) la Geoagiu-Băi. Tot în 1974 va începe construirea noului spital din Petroșani cu o capacitate de 700 de paturi.

● **Din fondurile sindicatelor se finanțează construcția noului bazin cu apă termală,** ale cărui lucrări au început în urmă cu cîteva zile la Felix. Capacitatea bazinului — 1300 persoane. Sursa de alimentare — un puț care furnizează apă încălzită la 42°C. Prima baie — în vara acestui an.

VĂ RUGĂM, AȘTEPTAȚI O SECUNDĂ...

(Urmare din pag. I)

imediat, odată cu suplimentul de ghionți, cea mai absurdă dintre replici :

— Ce faci gură dom'le ? Dacă nu-ți place în tramvai, cumpără-ți mașină mică ! ! !

— E frumos, e civilizat ? Îl aud pe prietenul meu bucureșteanul murmurind.

Nu e ! Adevărat, am putea ajuta și noi I.T.B.-ul. Înghesuiala, din care tot noi călătorii pierdem, e un gest reprobabil, nepoliticos, necivilizat.

Îl urmăresc pe colegul meu de drum, cu zîmbetul pe buze. A ajuns la momentul de adevăr, de sinceritate deplină. A emis o judecată dreaptă, de om civilizat, cum îi stă bine bucureșteanului, omului care a dat atîtea dovezi de înaltă conștiință civică, omul care și-a creat cu sudoare un oraș pe măsura frumuseții sale morale. Ba mai mult, îl văd cum rămîne pe gînduri, uimit el însuși de gesturile periferice de la ușa tramvaiului, la care este martor și — fără supărare — de multe ori părtaș. Vezi ? Ne-ar fi atît de greu, mie și dumitale, să procedăm cum procedează concetățenii noștri din alte orașe ale țării ? I-am văzut adesea așezați în stații civilizat, într-o ordine desăvîrșită. Sînt oameni care nu dau nici o bătălie pe scările mașinilor, se respectă între ei și pe ei înșiși.

În multe dintre orașele noastre a fost introdusă, se pare cu succes, autotaxarea. Ca să se evite aglomerația, aparatele pentru perforat sînt plasate în tot autobuzul și, astfel, călătorii pot intra și ieși din mașină pe toate ușile. Biletele le pot cumpăra de la controlori, de la întreprinderi și chiar de la chioșcurile de ziare. E bună metoda, e avantajoasă. Și direcția generală a întreprinderii de transport bucureștene a experimentat-o. Dar cu ce rezultate ? E jenant, foarte jenant să le reamintesc. Au fost atît de mulți bucureșteni, din aceia care rupeau biletele de pe masa „taxatorului automat“ și, „distrați“ cum sînt ei, „neglijau“ să plătească taxa ! Oameni care își puneau în joc demnitatea pentru... 50 de bani ! Mai mare rușinea ! S-a constatat, cu uimire, că multe din mijloacele de transport înzestrate cu mijloace moderne de taxare se învîrteau prin oraș 15 ore și transportau mii de oameni pentru... cîțiva poli !

Acum te-ntreb pe dumneata, stimate și mult iubite bucureștean : mai poți spune că nu putem ajuta și noi I.T.B.-ul ? Putem, și încă mult !

De aceea, îți zic : hai să ne descrețim frunțile și să **punem „umărul“**. Tramvaie sînt !

ROMÂNIA — ÎN COMERȚUL MONDIAL

REALIZAREA INTEGRALĂ A PLANULUI DE EXPORT-IMPORT, COMPONENTĂ ESENȚIALĂ A PROSPERITĂȚII ECONOMICE

Adnotări la capitolul „PRODUSE DIVERSE" din planul de export al unor întreprinderi

„Competitivitatea începe cu buna organizare"... („Scînteia" din 9 ianuarie a.c.) — **acesta a fost primul articol dintr-o serie în care ne-am propus să aducem în discuție tema majoră a activității de comerț exterior. După ce, în articolul amintit, am abordat cîteva dintre aspectele organizării întreprinderilor de comerț exterior, mai ales cele privind obiectul concret al activității unităților de comercializare a mărfurilor românești peste hotare, modul de studiere a pieței mondiale, precum și structura personalului acestor unități** — astăzi supunem dezbaterii problema „produselor diverse", poziție importantă în prevederile planului de export. **Ce rol ar trebui să aibă aceste „diverse" în ansamblul exportului? Cum se explică ocolirea prevederilor acestui capitol? — iată întrebări ale căror răspunsuri încercăm să le dăm în ancheta de față.**

Mai întîi, faptele. Întreprinderea de comerț exterior „Danubiana" a îndeplinit la export, în anul trecut, doar o parte redusă din prevederile la capitolul „alte produse" al Centralei industriale de anvelope și articole tehnice din mase plastice. Un caz izolat? Centrala industrială de prelucrare a lemnului din București a realizat, anul trecut, prin întreprinderea „Tehnoforestexport" doar 12 la sută din valoarea capitolului „diverse" și... nici un leu din cantitatea — în expresie valorică — ce a revenit întreprinderii de comerț exterior „Exportlemn". Și exemplele ar putea continua.

Ce sînt, în fond, aceste „produse diverse"? După cum se știe, **cea mai mare parte a prevederilor la export sînt concretizate (nominalizate) în plan, în produse certe**; nominalizarea celeilalte părți este făcută, pe parcurs, de unitățile productive. De ce? În primul rînd, pentru că **nu se poate ști, de la începutul anului**, ce se va solicita pe piața mondială în anul respectiv, nominalizarea unui produs sau a altuia urmînd a se face în funcție de evoluția conjuncturii internaționale, a cererii și ofertei; apoi, pe această cale, **întreprinderilor economice li se creează cadrul unei largi inițiative**, ele putînd să producă și să exporte orice marfă; în fine, **„diversele" constituie, într-un fel, domeniul tuturor posibilităților**, iar prin nominalizarea, contractarea, fabricarea și comercializarea în străinătate a celor mai solicitate mărfuri — din poziția valorică „diverse" — realizările la export pot fi simțitor majorate.

Aceasta — teoretic. **Practic, am arătat, prevederile la „diverse" nu se îndeplinesc de regulă.** Din nou: de ce?

— Toate mărfurile pe care le exportăm noi — anvelope și articole tehnice din mase plastice — sînt produse cuprinse în balanță — ne spunea ing. **Gheorghe Vaida**, directorul întreprinderii de comerț exterior „Danubiana". Cu alte cuvinte, produsul finit, materiile prime și materialele necesare se află într-o relație de strict echilibru. Deci, **în ce să se nominalizeze valoarea „altor produse" decît în produse de balanță și cum să se asigure, cel puțin în prima parte a anului, baza tehnico-materială pentru realizarea lor?** În timp, poate că se vor ivi posibilități, dar acum... Desigur, se obțin și unele economii de materiale. Dar aceasta, spre sfîrșitul anului, cînd aproape că este prea tîrziu pentru prospectarea pieței, nominalizarea, fabricarea și exportarea produselor.

Iată și o altă părere asemănătoare — aceea a tov. **Gheorghe Munteanu**, director general în Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții: **„Anul acesta ponderea „diverselor" este de circa 10 la sută în totalul prevederilor la export ale unităților noastre.** Am găsit posibilități pentru nominalizarea și realizarea a 70 la sută din «diverse». Pentru diferență vom mai vedea, căutăm..."

Reținînd aceste aprecieri, se impune să subliniem că **la înscrierea în prevederile de export a poziției „diverse", forurile de resort au avut și au în vedere tocmai resursele de materii prime și materiale ce pot fi mobilizate, în primul rînd prin reducerea în timpul anului a consumurilor specifice.** În consecință, printr-un efort susținut și permanent, prin găsirea de soluții ingenioase de economisire a materiilor prime și materialelor se poate asigura, încă de pe acum, baza materială necesară realizării „altor produse". Dar în unitățile productive acest efort trebuie depus încă din această primă lună a anului. Altfel, **obținîndu-se economii de materiale în... trimestrul IV, înfăptuirea integrală a prevederilor la „diverse" va fi pusă sub semnul întrebării.**

— Adevărul este că normele de consum de materii prime și materiale, la producția destinată exportului, ar putea fi sensibil reduse, dar **fabricile nu sînt stimulate suficient** — relata tov. **Ion Popescu**, specialist în probleme de comerț exterior la Centrala industrială de prelucrare a lemnului. Să explic: în momentul de față, **datorită unor reglementări financiare, folosirii concomitente a prețurilor comparabile, a celor de calcul ș.a., unitățile producătoare sînt mai puțin interesate să reducă normele de materii prime și materiale, deoarece aceasta duce, cu precădere, în cazul sortimentelor noi, la micșorarea valorii raportate la export, neasigurîndu-le acestor unități realizarea planului de export în valută.** Iar strict referitor la producția unităților centralei noastre, în care „diversele" se pot nominaliza mai ales în garnituri de mobilă, această problemă a procurării materiilor prime necesare prin diminuarea consumurilor specifice se cere cu atît mai mult rezolvată, cu cît „alte produse" reprezintă o zecime din planul de export...

Trebuie găsite de urgență soluții de către organele de resort. **Nu are nici un rost ca, de dragul menținerii rigide a unui sistem de înregistrare și raportare a producției destinate exportului, să se limiteze inițiativele întreprinderilor în domeniul reducerii consumurilor, a costurilor** — cu consecințe atît pe planul creșterii eficienței economice, în general, cît și pe cel al sporirii mai rapide a volumului exporturilor.

Și încă un aspect. Aproape tot ce se realizează la „alte produse" se adaugă rezultatelor înregistrate la celelalte sortimente nominalizate. Cu toate acestea, efectele financiare de care beneficiază unitățile economice sînt superioare în cazul exportului de produse nominalizate, după cum majorate sînt și stimulentele cuvenite personalului din aceste întreprinderi — în timp ce stimulentele respective sînt mai mici cînd este vorba de „diverse".

Concluzia? **Efectele pozitive ale unei idei bune la origine — prin care se vizează sporirea inițiativei producătorilor în creșterea exportului — se diluează, se diminuează datorită unor obstacole care, la urma urmei, nu sînt decît formale.** Înlăturarea acestor bariere artificiale, prin aducerea unor corecturi corespunzătoare reglementărilor financiare în vigoare, va duce la stimularea întreprinderilor în reducerea consumurilor de materii prime și materiale, în nominalizarea din timp a producției și exportului întregii valori a „diverselor", majorările de prețuri la produsele nominalizate urmînd nu să acopere valoarea „altor produse", ci să asigure creșterea absolută a exportului total. Aceasta, pe de o parte. Pe de alta, **se impun un efort stăruitor al întreprinderilor de comerț exterior pentru prospectarea atentă și din vreme a pieței internaționale și o preocupare susținută a unităților producătoare pentru ca, pe baza economiilor de materii prime și materiale înregistrate, să nominalizeze „diversele", să fabrice și să exporte acele mărfuri cerute de partenerii externi.** Rezultatul va fi valorificarea mai bună a resurselor de care dispunem, creșterea mai substanțială a exportului, a eficienței economice în ansamblu.

Dan MATEESCU

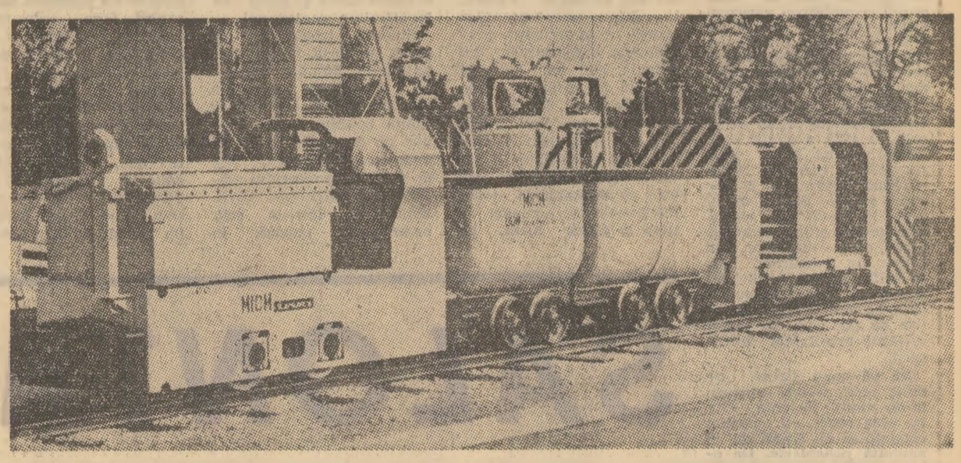

Echipamentul complex pentru industria energetică constituie obiectul a numeroase contracte încheiate de I.C.E. „Romenergo" cu partenerii externi

Punctualitatea livrărilor depinde de organizarea producției

Un adevăr simplu, și totuși...

În aceste zile de început de an, am fost la binecunoscuta întreprindere de utilaj petrolier „1 Mai" din Ploiești. În ateliere și secții, o intensă activitate de producție. În sectorul de prelucrare „M-1", la o mașină de alezat, **Vasile Rusnac**, muncitor de înaltă calificare, lucra cu multă atenție la o piesă mare, de tehnicitate ridicată. „Acest reper — ne-a informat ing. **Virgil Caraman**, șeful sectorului — intră în componența instalației de foraj „F-200", destinată exportului".

— Anul acesta aveți comenzi mari de livrare pentru firme străine?

— Da. **Cu prilejul defalcării planului am reținut că circa 80 la sută din producția de utilaj petrolier a întreprinderii va lua calea exportului.** În sector avem comenzi urgente pentru trimestrul I, pentru care am pregătit în amănunt fabricația. Circa 40 la sută din piesele turnate și forjate sînt aduse în ateliere; ne-am asigurat sculele, dispozitivele și verificatoarele, tehnologiile sînt stabilite. Am putea spune că **în acest an am pășit bine.** Deci, nu avem motive să nu lucrăm ritmic, chiar din aceste prime decade ale lunii ianuarie.

Intrăm într-un alt sector mare al întreprinderii — „M-2". Inginerul **Petre Marinescu** ne vorbește numai despre lucruri bune. O serie de reparații: arbori cotiți, roți dințate ș.a. pentru instalațiile „F-200", „F-125", „F-320" se află pe mașini. **„Planul este defalcat pînă la ultimul muncitor** — ne spune șeful secției. Mai sînt de pus la punct unele probleme de ordin organizatoric și de asigurare a ritmicității în aprovizionarea locurilor de muncă. Știm un lucru: **comenzile la export trebuie executate conform caietului de sarcini și, pentru aceasta, depunem toate eforturile...".**

Continuăm discuția, despre condițiile de a se realiza ritmic produsele contractate cu diverse firme străine, cu inginerul șef, **Atanase Niculescu.**

— Faptul că în cursul anului trecut am reușit, din timp, să acoperim cu contracte aproape integral planul la export ne-a dat posibilitatea să ne pregătim temeinic fabricația pentru trimestrele I și II. Este un lucru esențial în cazul unei producții cu ciclu lung, cum este aceea a întreprinderii noastre.

— Puteți să prezentați cîteva detalii?

— Evident. Cum spuneam, încheierea din vreme a contractelor cu clienții străini pentru livrarea instalațiilor ne-a permis să eșalonăm mai bine producția, pe loturi. Deci un prim avantaj. Al doilea: am asigurat tehnologii cît mai adecvate și cît mai bine puse la punct. Desigur, nu avem pretenția că s-a făcut totul în această direcție, întrucît mai sînt chestiuni de rezolvat, dar acum stăm mult mai bine decît anul trecut. **Sectorul nostru de concepție — nu-i un amănunt de neglijat — pregătește acum tehnologiile pentru produsele programate în trimestrele III și chiar IV.** Aș vrea să mai reținem **grija noastră a tuturor pentru lichidarea pe cît e posibil a „locurilor înguste".** Nu o dată, din această cauză, am periclitat livrarea la termen a unor instalații sau piese de schimb.

— Cum procedați?

— Să dau un exemplu: prin realizarea liniei tehnologice de fabricație pentru subansamblele pompei de noroi s-a înlăturat un „loc îngust" important. Mașinile specializate, construite prin autoutilare și care lucrează în flux, ne asigură o productivitate mai înaltă. O primă reușită a anului. Altele, sigur, vor urma...

Directorul întreprinderii, ing. **Gheorghe Dinu**, ne-a asigurat că **în acest an — în urma indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul vizitei efectuate la Ploiești în anul trecut — testarea și verificarea pe standurile de probă a instalațiilor se vor face cu o și mai mare exigență.** De altfel, în cursul anului, standurile vor fi modernizate, vor fi dotate cu aparataj modern de măsurare și control. **Îmbunătățiri vor fi aduse și în sectorul de expediere-export**, asigurîndu-se ambalaje noi, corespunzătoare, sisteme moderne de protecție a subansamblelor, o documentație tehnică însoțitoare mai bine redactată. „Prin toate măsurile pe care le vom lua, a subliniat directorul, **vom conferi producției noastre o cît mai înaltă competitivitate pe piața externă, pentru ca marca românească „UPETROM" să se bucure în continuare de aprecieri unanime în producția mondială de utilaj petrolier".**

Constantin CĂPRARU
corespondentul „Scînteii"

NOTA REDACȚIEI: *Așadar, producătorii, întregul colectiv al întreprinderii ploieștene de utilaj petrolier acționează cu stăruință în scopul realizării fondului de marfă destinat exportului. Pentru a cunoaște și activitatea desfășurată de cei care comercializează aceste produse, ne-am adresat tovarășului ing.* Victor ULEIA, *directorul I.C.E. „Industrialexport", care ne-a relatat:* „Apreciez că din punct de vedere comercial situația este bună. Pînă la sfîrșitul anului trecut am contractat peste 85 la sută din fondul de marfă planificat și sînt perspective ca, într-un termen relativ scurt, să acoperim întregul plan cu contracte. *Datorită eforturilor conjugate ale specialiștilor din producție, de la „Industrialexport" și Institutul de proiectări, construcții și utilaj petrolier (I.P.C.U.P), am reușit să avem o ofertă corespunzătoare. Astfel,* putem să afirmăm că solicitările partenerilor externi, în actuala conjunctură, depășesc cu mult capacitățile de producție. Ne străduim să încheiem contracte și pentru anul 1975. *Dacă producătorii vor manifesta și mai multă receptivitate decît pînă acum în satisfacerea cerințelor diferiților clienți, vor accelera asimilarea produselor noi și vor livra la termenele stabilite instalațiile și piesele de schimb contractate, sîntem convinși că,* în acest an, întreprinderea „1 Mai" își va îndeplini și depăși planul la export, în condițiile unei eficiențe economice superioare".

„POSIBILITĂȚI MULTIPLE DE DEZVOLTARE A COLABORĂRII ECONOMICE ROMÂNO-COSTARICANE"

apreciază dl. **Gaston KOGAN**,
ministrul economiei, industriei și comerțului din Costa Rica

Recent, ne-a vizitat țara, la invitația Ministerului Comerțului Exterior, o delegație economică din Costa Rica, condusă de ministrul economiei, industriei și comerțului. Cu acest prilej, distinsul oaspete a răspuns cu amabilitate solicitării de a acorda un interviu ziarului „Scînteia".

— V-am ruga, d-le ministru, să ne vorbiți, pentru început, despre evoluția și stadiul actual al relațiilor comerciale și de cooperare economică dintre Costa Rica și România.

— Aș vrea să subliniez contextul deosebit de favorabil al relațiilor economice româno-costaricane, prezența delegației noastre la București înscriindu-se pe linia multiplicării contactelor dintre cele două țări. Un moment de mare semnificație în evoluția pe diverse planuri a acestor relații l-a constituit, fără îndoială, vizita efectuată în Costa Rica de președintele țării dv., Nicolae Ceaușescu. Aș dori, cu acest prilej, să transmit **mesajul sentimentelor de înaltă considerație și admirație pe care președintele José Figueres le nutrește față de președintele Nicolae Ceaușescu, proeminentă personalitate a vieții internaționale.**

Dialogul la nivel înalt româno-costarican a generat un climat propice apropierii, cunoașterii și colaborării dintre ambele țări și popoare, animate de aceleași aspirații către pace și progres. Convorbirile au pus încă o dată în evidență faptul că **distanțele geografice sau diferențele de regimuri social-politice nu trebuie să constituie un obstacol în calea schimbului de valori și colaborării reciproc avantajoase.**

România este apreciată ca partener comercial în Costa Rica, unde a exportat locomotive Diesel hidraulice. Este adevărat că, deocamdată, putem vorbi doar de un început. Dar **realizările industriei și agriculturii românești au stîrnit un larg interes la noi, oferind o bază trainică, posibilități multiple pentru extinderea și diversificarea comerțului și cooperării dintre țările noastre.** Răspunzînd acestui interes, delegația noastră economică a avut misiunea să identifice forme și modalități de a concretiza aceste posibilități de intensificare a schimburilor bilaterale, în avantajul ambelor părți.

— Care ar fi domeniile concrete ale dezvoltării, în continuare, a colaborării româno-costaricane?

— Înseși discuțiile avute cu factori de răspundere la ministerele minelor, petrolului și geologiei, agriculturii, industriei alimentare și apelor, industriei metalurgice, economiei forestiere și materialelor de construcții, industriei construcțiilor de mașini grele, industriei ușoare, chimice și la Banca Română de Comerț Exterior, precum și vizitarea unor obiective industriale conturează, cred, un evantai cuprinzător al direcțiilor de dezvoltare a relațiilor economice bilaterale. Au fost abordate în termeni concreți diferite proiecte și teme de colaborare și s-ar putea ca, foarte curînd, să se vadă deja primele roade ale acestor contacte. Aș aminti, bunăoară, **perspectiva efectuării de investiții comune și acordării de asistență tehnică de către partea română în domeniul dezvoltării industriei naționale a aluminiului**, prin valorificarea rezervelor de bauxită din țara noastră. De asemenea, am luat în discuție **proiectul instalării de către România a unei fabrici de geamuri trase, care să poată răspunde cerințelor pieței comune a Americii Centrale**, din care Costa Rica face parte.

Bune perspective se deschid în domeniul industrializării lemnului. Ne-am manifestat interesul pentru **construirea, sub formă de societate mixtă, a unei fabrici de celuloză și hîrtie** și, totodată, este posibil să trimitem în România un grup de studenți pentru a se specializa în domeniul prelucrării lemnului. În sectorul agricol, am studiat posibilitatea **construirii în comun a unor complexe agricole de creștere și industrializare a porcilor și a vitelor, precum și a obținerii de îngrășăminte chimice din România.** În fine, am început negocieri pentru declanșarea unor acțiuni de cooperare și în domeniul industriilor feroviare, navale, chimico-farmaceutice, textile ș.a.

— Cu ce impresii părăsiți România?

— Aveți o țară admirabilă, care a constituit o veritabilă surpriză pentru majoritatea membrilor delegației noastre. **Poporul român este optimist și harnic, a construit și realizat multe lucruri demne de laudă.** Sîntem foarte satisfăcuți de tot ceea ce am văzut. Datorită afinităților de limbă și de cultură, aș putea spune că nu am simțit deloc depărtarea de casă. De aceea, **îmi exprim încă o dată convingerea că există toate premisele ca între România și Costa Rica să se dezvolte legături fructuoase**, în spiritul păcii și colaborării internaționale.

Interviu realizat de
Anca IONESCU
și Viorel POPESCU

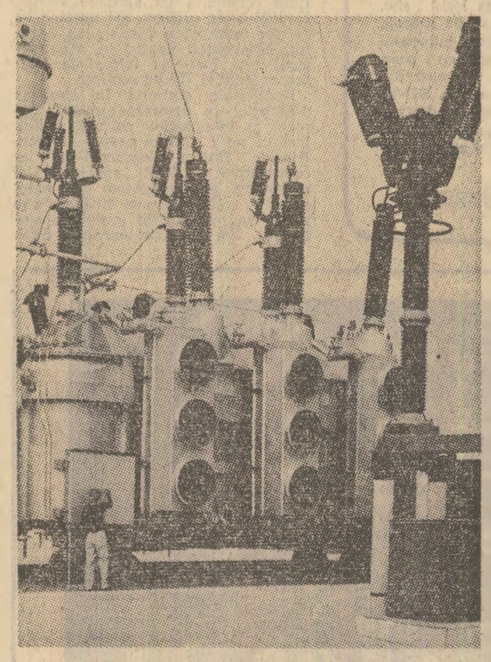

Utilaje pentru industria minieră — prezențe apreciate pe o serie de piețe din Europa, Africa și America Latină

Firme românești extind rafinăria de la Karachi (Pakistan)

Întreprinderea românească de comerț exterior „Industrialexport" și compania pakistaneză „National Reefinery Limited" au semnat, de curînd, un contract pentru extinderea rafinăriei din Karachi, acesta fiind primul obiectiv ce urmează a fi realizat în baza Acordului de cooperare economică, tehnică și științifică parafat de guvernele Republicii Socialiste România și Republicii Islamice Pakistan, în iulie 1973.

Noul obiectiv care vine să se adauge rafinăriei din Karachi va avea o capacitate de prelucrare de 1,5 milioane tone țiței pe an. Instalațiile pentru desalinarea electrică și distilarea atmosferică, hidrofinarea benzinei și reformarea catalitică sau cele pentru hidrofinarea petrolului vor fi livrate de Întreprinderea de utilaj chimic-Ploiești, „Grivița roșie" și „Vulcan", Fabrica de elemente pentru automatizare din București, „Independența" din Sibiu și alte întreprinderi de specialitate din sectorul electronic și electrotehnic. Documentația tehnică este furnizată de Institutul de cercetări și proiectări rafinării și petrochimie din Ploiești, Institutul de proiectări și automatizări, Institutul de studii și proiectări energetice și alte institute.

Alături de „Industrialexport" — semnatarul contractului — la lucrările de dezvoltare a rafinăriei din capitala Pakistanului concură, de asemenea, întreprinderile de comerț exterior „Petrom" „Uzinexportimport", „Electronum", „Arcom" și altele.

Potrivit contractului încheiat, România va asigura și pregătirea personalului necesar, atît în birouri de proiectare și engineering, cît și în rafinării din țară.

Lucrările preliminare de extindere au început, urmînd ca pînă în luna februarie să fie atacate lucrările majore.

(Agerpres)

Invențiile noastre pe piața externă

Un drum lung, cu prea multe ocolișuri

Exportul de inteligență, transferul sau schimbul de experiență tehnologică capătă o extindere tot mai mare. **Numărul anual al invențiilor românești, considerate exportabile de către specialiști, este de ordinul sutelor, iar întreprinderile de comerț exterior, titularii de brevete, acționează tot mai bine pentru valorificarea lor peste hotare.** „Procedeul pentru eliminarea umezelii din clădiri", „Tehnologia pentru nitrare în băi de sodiu", „Cimenturile refractare aluminoase" și alte zeci de invenții au fost exportate, fiind aplicate azi în numeroase țări ale lumii. **Exportul de invenții** — cum se desprinde din analiza acestor exemple — **se dovedește deosebit de eficient, asigurînd încasarea constantă a unor însemnate fonduri valutare pe perioade de 10—15 ani, fără a se mai livra vreun bun material.**

Totuși, rezultatele în privința comerțului de acest gen puteau fi mai substanțiale, mai eficiente. Pe ce se bazează această afirmație? Pe faptul că deși **întreprinderile de comerț exterior „Uzinexportimport" și „Petrom", ca și Institutul de proiectări pentru industria ușoară** — care exportă licențele ramurilor respective — au un portofoliu cu peste 200 de invenții, au exportat la un loc în ultimii ani prea puține din ele! Ce cauze se află la baza acestei stări de lucruri? Pentru a le ilustra vom recurge la cîteva exemple concrete.

1. **„Procedeul soluție și aliaj pentru lipirea radiatoarelor auto"** — brevetat în anul 1969, titular Fabrica de radiatoare din Brașov — oferă posibilitatea producerii unor radiatoare din aluminiu, substituind deci cuprul, ceea ce permite reducerea greutății acestora de trei ori, a cheltuielilor cu materia primă de circa 2,8 ori, a duratei timpului de fabricație de 3,5 ori ș.a. Că procedeul este deosebit de avantajos o certifică faptul că **firme din 14 țări (între care S.U.A., Japonia, Suedia ș.a.) s-au declarat deosebit de interesate de invenție, de cumpărarea acesteia.** Și totuși, întîrzie livrarea ei. De ce?

— Deși este foarte cunoscut și solicitat, procedeul n-a fost încă aplicat pe scară industrială, în serie, de către titular — ne spune tov. **Victor Surugiu**, director adjunct la I.C.E. „Uzinexportimport".

— **Toate autocamioanele „Bucegi" și „Carpați" ce ies în prezent de pe banda de montaj sînt dotate cu radiatoare de ulei și de căldură la care s-a aplicat invenția amintită** — ne-a relatat ing. **Valentin Călin**, directorul Întreprinderii de autocamioane din Brașov.

Aprecierile celor doi interlocutori se bat cap în cap, în timp ce o invenție — de mare importanță economică, cu largi posibilități de utilizare în diverse domenii — nu este valorificată suficient în țară și deloc în străinătate. Iată deci că **principala piedică în fructificarea unor invenții pe piața externă constă în modul greoi, lipsit de operativitate în care se experimentează, se aplică și se fac larg cunoscute unele invenții.**

2. **„Instalația de regenerare a uleiurilor uzate"** a fost brevetată în 1970. Este o invenție importantă atît prin faptul că se execută la o scară accesibilă aplicării la toți consumatorii, indiferent de mărimea lor, cît mai ales **pentru că recuperează 80 la sută din uleiul care înainte era neutilizabil, la un preț cu 80 la sută mai scăzut decît al uleiului inițial, de aceeași calitate.** La I.C.E. „Uzinexportimport" se află 25 **de cereri de oferte din toți atîtea țări ale lumii (Marea Britanie, Canada, S.U.A., India, Turcia, Grecia ș.a.) pentru această invenție medaliată cu aur la Nancy.** Nu s-a vîndut însă mai nimic. De ce?

Am analizat dosarele referitoare la această invenție deoscbit de solicitată și de utilă în condițiile penuriei de produse petroliere. Tomuri întregi de hîrtii — adrese, avize, telexuri — redau corespondența dintre diverși factori implicați în tărăgănarea valorificării invenției. Mai întîi schimbarea de cîteva ori a titularului de către Oficiul de stat pentru invenții și mărci, apoi atenția insuficientă acordată de către „NAVROM"—București (titularul) contactării unui producător corespunzător, care să poată experimenta prototipul și să treacă la producția de serie. La 18 octombrie 1973, direcția de resort din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini Grele a stabilit ca una din întreprinderile sale să asimileze instalația și a trimis o adresă către „NAVROM" București în care se solicită documentația necesară. Din nou însă titularul tărăgănează, aproape două luni, clarificarea situației. „Odiseea" acestei creații de prestigiu își are deci cauza **în modul întîmplător în care se stabilește titularul invenției.**

3. „Se constată că **din cele 225 de invenții înregistrate la O.S.I.M. între 1. I. 1972 și 25. X. 1973, în domeniul industriei ușoare, doar circa 40 se află în portofoliul de comenzi pentru piața externă al I.P.I.U. Restul? Restul nu sînt caracterizate de către O.S.I.M.** — ni se spune la serviciul de resort al acestui institut. Cu alte cuvinte, inteligența înmagazinată în documentația înaintată oficiului este... depozitată cu lunile și cu anii, în loc să constituie o ofertă reală, bogată pentru unitățile exportatoare.

Ne-am oprit doar asupra cîtorva cauze care mai grevează asupra exportului românesc de inteligență. Se desprinde că **operativitatea deciziilor de brevetare, experimentarea și aplicarea rapidă în stadii avansate a invențiilor sînt premise indispensabile pentru ca realizările creației tehnice românești să poată fi valorificate cît mai rapid atît în țară, cît și la export.**

George POPESCU

REPORTAJ DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

SALONTA – pîine și garoafe

Salonta e un oraș tipic de pustă. Mare, mai bine zis vast, cu străzi largi pe care, după ploaie, ți se înfundau picioarele pînă la glezną, într-un noroi clisos și lipicios. Am pățit-o și eu o dată, tocmai pe strada aceasta unde se află sediul cooperativei agricole, acum asfaltată, alături de alte patru străzi principale, prin spiritul gospodăresc al prietenului meu **Petru Demeter**, primarul Salontei.

Pornisem spre cooperativa din Salonta aflînd că acolo, în 1972, a plouat cu... **premii**: două locuri întîi pe țară, la carne și lapte — două locuri trei la legume și ouă, plus o mențiune la sfeclă. Să ciștigi **cinci premii** și încă la scară republicană este, orice s-ar spune, un palmares! Or, pe 1973, oamenii de aici au depășit binișor producția la toate șase compartimentele de mai sus, iar acum așteaptă rezultatele întrecerii.

Să vă spun sincer, pe mine unul aceste succese m-au uimit; Salonta este un oraș vechi, cu oameni eleganți și nu lipsiți de o anumită pedanterie. De obicei, cooperativele agricole de producție din orașele vechi nu merg prea strălucit, așa că mi s-a părut oarecum paradoxal acest succes răsunător — dar, după cum se vede, ștergerea decalajului dintre sat și oraș nu se face numai prin ridicarea satului la nivelul de viață al orașului, ci și prin hărnicia vechilor orașe agrare, care nu-și uită profilul economic, nu se supraciitadinizează, ci muncesc cu seriozitate în toate sectoarele cooperativei. Iată, de pildă, frumoasele și elegantele fete ale Salontei sînt frumoase nu numai, să zicem, în sera cu garoafe, ci și la mica fabrică de mături, la prozaica fabrică de mături, cum și pe ogoare, în sectorul zootehnic etc.

Eiarnă. O acalmie aparentă amorțește pentru două-trei luni teritoriile cooperativei. Dar planul este dezbătut, de la om la om, defalcat pe fiecare membru și abia apoi supus adunării generale. Acum sediul devine un adevărat stat major unde se creează, se meditează, se optează pentru o ipoteză sau alta și unde președintele **Alexandru Czégé** și ai săi își pregătesc cu pasiune și minuție viitoarele zboruri în timp. Sînt consultați specialiștii cooperatori virstnici, cu experiență. Președintele îmi arată, pe birou, un caiet în care rezolvarea unor probleme are cite 20—30 de variante.

— Și nu vă încurcați în atîtea variante?

— Nu. Aici e vorba de oameni, de economia națională.

— Și de garoafe...

Czégé surîde.

— Desigur! Și de garoafe.

Este de zece ani președinte, așa că sosirea unui gazetar, cred, nu-l mai surprinde, deși face parte din președinții care nu fac pe supraaglomerații, pe grăbiții, tocmai ca să-și dea importanță și nici dintre cei ce surid frumos, în fața reprezentanților presei, ca la fotograf. Președintele cooperativei din Salonta, cu tot deceniul funcției în spate și cu un alt deceniu în funcția de activist la consiliul popular, este încă tînăr și frumos, bun și răbdător și sociabil. Își cere scuze că trebuie să răspundă la toate telefoanele, să semneze atîtea și atîtea hîrtii, își păstrează cumpătul și este gata să mă conducă la sectoarele productive ale acestui sezon friguros. Imi povestește printre altele că...

Prima cooperativă agricolă s-a înteiat aici încă în 1950 și se chema „Drapelul roșu" și care abia după 1965 a luat un avans serios. În 1970 această cooperativă s-a unificat cu alte două, mult mai slabe, dar, semn de maturitate, ea nu a scăzut valoric, ci, dimpotrivă, le-a ridicat la aceeași altitudine și pe celelalte două.

Mă uit din sediu pe geam și văd care cu bucate, cu ovine, cu porcine. Azi este zi de tîrg mare la Salonta, e iarnă și oamenii își cumpără porci de tăiat. Pe stil vechi, zice mama, gerul bobotezei e cu două-sprezece zile mai tîrziu, iar astăzi e numai în 4 ianuarie. Afară e totuși iarnă dulce.

— Avem zece specialiști cu studii superioare. Știi dumneata ce înseamnă așa ceva? — Czégé se încinge frumos în discuție.

— Știu.

— Nu știi. Atîția specialiști n-a avut fostul raion luat în întregime. Dar salutul mare l-am făcut în 1971. De atunci sîntem vestiți în țară. Totul l-am făcut cu oamenii noștri. O să vedem noi asta și pe teren. Tovarășul Ceaușescu a fost la noi de două ori, iar a treia oară s-a oprit, din drum, la sere. A fost folositor și frumos, a fost o cinste mare și plină de învățăminte pentru noi.

Studiez, trăgînd cu ochiul, pe furiș, biroul președintelui. Mobilă modernă, o carpetă gri, niște fotolii moderne — totul în limita bunului simț, fără nici un exces de lux. Apoi nelipsitul barometru, atît de necesar lucrătorului modern din agricultură. Cărți, albume și, într-un colț, colac peste pupăză, în toată această ambianță modernă, un mănunchi de mături nou nouțe. Mături fabricate aici și exportate în Austria, Italia, Cehoslovacia. De trei ani de zile, atelierul de mături a adus între un milion și două milioane lei venit anual. În 1973 a adus 11 milioane, iar pentru 1974 va aduce 14. Am fost în atelier și am văzut acolo o jumătate de manufactură conviețuind cu o jumătate mecanizare în perspectiva apropiată a unei viitoare totale automatizări. Elegantele fete ale Salontei erau acum serios preocupate de cît mai frumoasa punere în evantai a sorgului de pe cele nu mai știu cite hectare ale cooperativei.

Biografia cooperativei agricole de producție din Salonta este triunghiulară. Pînă în 1970, profilul ei a fost agro-zoo-industrial, asta ar fi prima latură a triunghiului. De la începutul anului trecut, ea a devenit zoo-agro-industrială, profil pe care salontanii sînt hotărîți să-l mai mențină încă doi sau trei ani — ca apoi să treacă la profilul industrial-zoo-agricol. Proces evolutiv, firesc, numai că, cu toate cele 6 premii pe 1972 și cu cele firesc așteptate pe 1973, este de neexplicat ca producția medie de porumb să fie de numai 3 000 de kilograme.

Salontanii au 8 ha de sere și 23 ha de solarii, din care 80 de procente pentru export. Sera — în ungurește üvegház (adică o casă din sticlă) — devine mereu mai rentabilă ori, zice Czégé, noi nu investim bani decît în ceea ce aduce venit. Și acum iarăși cifrele devin superbe și fascinante: oile, miorița legendei, aduc 13 milioane lei pe parcursul anului trecut și sînt, ca pe văile Sibiului, pe locul întîi. Aproape douăsprezece milioane aduc apoi orătăniile (găinile, cum le numește inginerul **Fărcășiu**) și pe locul trei cel bovin. Oamenii sînt statornici în meserii. **Gheorghe Maior** și **Mesaroș Antal**, ciobani de faimă și experiență, sînt demult ai noștri de aici.

Tot la cifre, pînă la urmă, venitul pe om este ceea ce contează. El este, în medie, de 43 lei retribuție pe zi muncă în 1972 (pe 1973 cifrele nu sînt încă precizate, dar venitul va fi net superior). Dar, ca pretutindeni, venitul nu este egal, el depinzînd de muncă și de locul de muncă. Rămînem în caleidoscopul cifrelor: sînt oameni, în sectorul de muncă zootehnică, avînd un cîștig între 30—38 mii lei pe persoană, adică, în medie, 3 000 lei pe lună, iar la construcții se pleacă de la 25 000 lei per an în sus.

O! Desigur că cifrele plictisesc. Dar într-o cooperativă agricolă de producție în care, printre altele, la loc de frunte este și jocul de șah, ca gimnastică a minții, a ingeniozității, lumea cifrelor cîștigă o lumină în plus, de aur, aidoma anilor lumină care sporesc dinspre astre.

În consecință, averea obștească a cooperativei pe 1973 este de 81 milioane. Orașul de odinioară, frumos numai în centru, o comună enormă cu cîteva zeci de case semețe și în rest ca orice sat, a devenit azi un oraș în sensul superior al cuvîntului. Mai cu seamă în ultimii trei ani de zile toți cooperatorii și-au modernizat casa și interiorul casei. Destui au și garaje. Dar inventarul acesta al caselor noi, televizoarelor, motocicletelor, autoturismelor a devenit deja un fapt cotidian.

Din sera de garoafe am poposit în centrala termică menită să încălzească serele, atelierele, grajdurile, halele avicole etc. Aici am constatat cea mai exemplară apropiere dintre oraș și sat. Meseriașii cooperatori din Salonta, fără nici o mină de specialist, au instalat și au montat întreagă această babilonie de pompe, cazane, manometre, țevărie, cu mașini unele importate din Statele Unite, numai după schemele trimise în plic. De fapt totul se modernizează. La o hală de păsări sau taurine perfect mecanizată lucrează un singur om. După mecanizarea muncii în atelierul de mături se va realiza între 80 000 — 100 000 lei pe zi. Se construiește, și este deja la „roșu", o hală cu o capacitate de 1 000 000 pui de o zi anual. Întregul aparat de muls este electric. O fabrică de nutreturi combinate asigură hrana în anotimpurile fără iarbă. Dar toate aceste construcții, aidoma centralei de termoficare, au fost făcute numai și numai cu forțe interne, prin munca echipelor de constructori, de zugravi, de electricieni. Ei proiectează, realizează, mecanizează. Nu s-a plătit un bănuț din afară. Iar de veți vedea vreodată la vreo defilare pașnic agricolă o cohortă de 36 tractoare cu 50 de remiziere, o cvioană de 32 de camioane, de 48 agregate agricole etc. să știți că ele aparțin C.A.P.-ului din Salonta și că numai la ferma 1 din acest C.A.P. sînt instalate, la ora aceasta, 480 de motoare electrice.

Peste toate acestea văd, dincolo de cifre, politica partidului nostru, de la conducerea superioară pînă la comunistul harnic și conștient de la locul său, aparent modest, de muncă, de la agregatul industrial la garoafe roșii, cu care, la butonieră, vă salut din Bihorul nostru, din Salonta, cu dragostea noastră roșie cea de toate zilele, cu Demeter și Czégé împreună.

Al. ANDRIȚOIU

Într-una din secțiile întreprinderii de aparataj electric auto din orașul Sf. Gheorghe

REZERVELE AGRICULTURII SOCIALISTE — INTEGRAL ȘI GOSPODĂREȘTE VALORIFICATE

CREȘTEREA INULUI ADUCE VENITURI MARI COOPERATIVEI, FOLOASE ECONOMIEI NAȚIONALE

Din experiența C. A. P. Călacea, județul Bihor

Cooperativa agricolă din Călacea este situată în zona deluroasă a județului Bihor. Ani la rînd, cu toate eforturile depuse, recoltele de cereale nu au crescut corespunzător. Ca urmare, veniturile cooperativei, ca și nivelul retribuirii cooperatorilor erau nemulțumitoare. S-a căutat să se stabilească o mai bună structură a culturilor și extinderea acelor plante care valorifică cel mai bine condițiile naturale locale. Așa se face că din 1967 a fost introdus în cultură inul pentru sămînță destinat extragerii uleiului. Unii și-au manifestat îndoiala că pe solurile de la Călacea ar reuși cultura acestei plante; dar părerea a fost infirmată de rezultatele obținute.

Din acel an încoace, în această cooperativă agricolă, urcușul pe treptele biruințelor, implinirilor. Chiar în acel an, cele 300 hectare cultivate cu în pentru ulei au adus venituri bănești de peste 1,5 milioane lei, adică de trei ori mai mult decît reprezentau veniturile bănești totale ale cooperativei în 1963. În următorii ani, suprafața cultivată cu în nu s-a mărit prea mult, în schimb randamentul la hectar aproape că s-a dublat. În 1972 s-a ajuns la 1 000 kg semințe la hectar, ceea ce a permis să se obțină un venit de 2,4 milioane lei, din care venitul net reprezintă circa 1,5 milioane lei. S-a realizat astfel la hectar un venit net de 5 000 lei, ceea ce echivalează cu valoarea producției obținute înainte de pe 5 hectare cultivate cu grîu sau porumb. Aceste rezultate s-au răsfrînt pozitiv în avutia cooperativei, dar, implicit, și asupra veniturilor cooperatorilor, norma de muncă fiind retribuită cu aproape 40 lei. În 1973 s-au cultivat 300 hectare cu în. Cu toate că a fost un an secetos, nefavorabil pentru în, s-au obținut cîte 1 200 kg tulpini la hectar, precum și 750 kg semințe.

Rezultatele obținute în sporirea producției se datoresc aplicării corecte a tehnologiei culturii inului. Iată ce ne-a spus în acest sens tov. Nicolae Boglut, inginerul-șef al cooperativei: „Mulți specialiști și președinți de cooperative din județ au avut rețineri atunci cînd s-a pus problema introducerii inului în asolament. Noi am avut curaj și, după cum vedeți, am reușit. Dar pe lîngă curaj, s-a urmărit cu multă răspundere executarea tuturor lucrărilor prevăzute în tehnologia acestei plante. Sînt cîteva subtilități care trebuie bine cunoscute și stăpînite. La introducerea inului în asolament trebuie avut în vedere faptul că această cultură nu poate reveni pe aceeași parcelă decît la 4—5 ani. Fiind o plantă de talie mică, este acoperită repede de buruieni, astfel că inul trebuie însămînțat numai după prășitoare. După cum se știe, podzolurile sînt pămînturi acide. Pentru a le putea cultiva cu în este nevoie să li se administreze amendamente pentru a le corecta aciditatea. În felul acesta s-au creat condiții bune de dezvoltare a plantelor. Noi am dat, din 5 în 5 ani, cîte 5 tone calcar la hectar".

Cooperativa agricolă din Călacea oferă și o bună experiență în ce privește creșterea eficienței economice la această cultură. În ultimii ani s-a urmărit posibilitatea folosirii concomitent și a tulpinilor pentru fuior. Rezultatele sînt foarte bune. În ultimii doi ani, producția de tulpini a fost de 1 100—1 200 kg la ha. Tulpinile se pot folosi cu bune rezultate în industria ușoară, aducînd un venit suplimentar de 1 300 lei la hectar. Pentru aceasta cooperatorii au sporit dozele de îngrășăminte, asigurînd cîte 300 kg superfosfat la hectar, administrat toamna sub brazdă, și 300 kg azotat primăvara, odată cu ultima discuire. Crește astfel puterea de germinație, iar firele pot atinge înălțimea de peste un metru. Așa s-a ajuns ca la Călacea, prin folosirea inului de ulei și la producția de fibre, veniturile să sporească — fără mari eforturi suplimentare — cu peste 50 000 lei. Pînă la introducerea unor noi mașini de recoltat se va merge pe smulgerea inului, ceea ce va însemna o cheltuială de 400 lei la hectar, dar va aduce un venit net de 900 lei.

Experiența cooperativei agricole din Călacea este valoroasă din două puncte de vedere. În primul rînd, demonstrează că și terenurile podzolice, printr-o agrotehnică adecvată și cultivarea unor plante potrivite condițiilor respective, pot asigura randamente ridicate. Așa se face că, astăzi, cooperativa agricolă din Călacea se ridică la nivelul celor din Salonta, Mădăras, Diosig, Borș și altele, cunoscute ca cele mai bune din județul Bihor. În al doilea rînd, constituie o dovadă că programul de măsuri — elaborat pe baza indicațiilor și sarcinilor stabilite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Consfătuirea care a avut loc în vara anului 1973 — privind extinderea culturii plantelor textile, în vederea lărgirii bazei de materii prime interne destinate industriei ușoare, pot fi înfăptuite cu succes. Aceasta cu atît mai mult cu cît în 1974 și în anii ce vin agricultura va dispune de cantități mai mari de îngrășăminte chimice, se va extinde mecanizarea etc. Se cere ca, peste tot, așa cum s-a făcut la Călacea, să se respecte punct cu punct tehnologia cultivării inului.

Dumitru GĂȚĂ
corespondentul „Scînteii"

MAREA ÎNTRECERE

(Urmare din pag. I)

major pe care îl avem cu toții de a asigura o creștere mai rapidă a venitului național, crearea de resurse sporite pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

SINTEZA A INITIATIVEI CREATOARE DIN ÎNTREPRINDERI, chemările la întrecere constituie, totodată, un îndemn spre întărirea în continuare a spiritului gospodăresc, pentru afirmarea și mai convingătoare a noului în fiecare unitate. Există la ora actuală zeci și zeci de inițiative în unitățile din industrie, agricultură, construcții, transporturi ș.a. care și-au dovedit din plin eficacitatea, după cum continuă să se nască alte și alte asemenea inițiative. **Esențial este ca ele să fie cunoscute, studiate și generalizate, astfel ca în această mare competiție pentru mai mult, mai bine, mai economic, inițiativa de valoare să devină un bun al tuturor.** Deosebit de importante sînt, în acest sens, inițiativele muncitorilor, propunerile lor pentru perfecționarea activității într-un sector sau altul. Există acum un moment deosebit pentru afirmarea acestora cu prilejul adunărilor generale ale oamenilor muncii, care vor stabili și aproba nu numai angajamentele asumate în întrecere, ci și măsurile concrete pentru realizarea lor. Iată de ce această largă stimulare a creativității și inițiativei maselor este nu numai oportună, dar și absolut necesară, ea căpătînd, pe lîngă semnificația politică, o deosebită utilitate practică.

Din întrecerea pentru îndeplinirea și depășirea planului au de cîștigat nu numai învingătorii, ci fiecare colectiv în parte care, realizîndu-și angajamentele, se autodepășește; au de cîștigat economia noastră, poporul întreg — beneficiar direct a tot ceea ce înfăptuiește prin munca sa creatoare. Este clar că și **răspunsurile care vor fi date chemărilor la întrecere vor fi la fel de însuflețitoare, vor cuprinde angajamente cît mai mobilizatoare, conturate în urma unei largi consultări a oamenilor muncii. Organizațiile de partid trebuie să vegheze ca obiectivele cuprinse în aceste răspunsuri să fie realiste, să reflecte nivelul maxim al posibilităților concrete din fiecare întreprindere și, totodată, să fie formulate cu maximă operativitate.** În așa fel încît să se treacă imediat la aplicarea măsurilor pentru înfăptuirea lor. Fiecare colectiv de întreprindere, mare sau mică, fiecare organizație de partid își vor face, cu siguranță, un titlu de cinste și de mîndrie din realizarea exemplară a planului și a angajamentelor pe anul 1974, anul celei de-a XXX-a aniversări a eliberării, anul Congresului al XI-lea al partidului, cu convingerea fermă că, în acest mod, își mărește contribuția la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid pentru dezvoltarea economico-socială a țării, la îndeplinirea angajamentului național: cincinalul înainte de termen.

Satu-Mare

UN CENTRU DE ORAȘ PENTRU ANUL 2000

S-ar zice că Satu-Mare devine... un mare oraș: la 1 iulie 1973 număra 86 474 de locuitori, fapt care îl aduce în preajma grupului de localități urbane de prim rang ale României. Pentru toți cei care-l cunosc, centrul municipiului este Piața Libertății, cu clădirile ei monumentale dispuse în jurul unui întins scuar trapezoidal, frumos plantat și avînd în mijloc un obelisc. La drept vorbind însă, centrul actual este ceva mai întins; se poate vorbi de o zonă centrală care, pe lîngă amintita piață, include ariile adiacente ei și, în primul rînd, triunghiul delimitat de Calea Eliberării și bulevardul Republicii. Constituită treptat, în ultimele două veacuri, această zonă cuprinde edificii remarcabile, de stiluri diferite — baroc tîrziu, clasicism, romantism, secession, modern. Ea a fost întregită, în vremea din urmă, pe lîngă operele de restaurare sau „plombele" blocurilor de locuințe cu magazine la parter, pe lîngă amplasarea unor monumente (cel al lui Vasile Lucaciu merită desigur o mențiune aparte), prin construirea cîtorva clădiri mai importante, printre care aș aminti hotelul „Aurora" și Casa de mode a U.J.C.M.

În cazul hotelului, amplasat într-unul dintre colțurile pieței, delicata relație vechi-nou a fost rezolvată fără multe stridențe: un corp mai jos, cu numai două etaje, stă bine înscris în alinierea generală, iar cel de-al doilea corp, mai înalt, este retras de la „linia roșie". Volumele, nu tocmai echilibrate, reușesc totuși să conviețuiască cu edificiile învecinate, mai cu seamă datorită sobrietății cromatice și a tratării arhitecturale de detaliu. Nu aceleași lucruri se pot spune însă despre casa de mode. Situată într-un alt colț al pieței, la începutul Căii Eliberării, ea pare să se afle aici ca dintr-o eroare. O bară orizontală — nici aliniată la stradă, dar nici retrasă clar spre a forma o alveolă — tratată sculptural, cu detalii complet străine de arhitectura centrului, este conjugată cu un greoi turn cilindric (de pe acum poreclit de localnici „butoiul"), suficient sieși, ieșit din scară, colorat violent — prezență stranie între clădirea teatrului, a cărei vedere o strangulează, și impozanta catedrală din piață. Exprimîndu-mi nedumerirea față de absența oricăror semne intenționale de a lua în considerare raporturile dintre construcția respectivă și cadrul existent, îmi permit să afirm că ea reprezintă un regretabil exemplu de „cum-nu-trebuie-să-se-procedeze".

CRONICA DE ARHITECTURĂ

Perspectivele intensei dezvoltări a municipiului au impus edililor concluzia că pentru actualul centru ar fi destul de greu — dacă nu chiar imposibil — să prelia mulțumitor gama tot mai largă a funcțiunilor de amploare pe care le solicită un mare oraș. A apărut astfel ideea realizării unui centru nou, legat de cel existent, dar cu o personalitate distinctă, pe măsura anului 2 000, prin care să nu se aducă însă prejudicii zestrei arhitectural-urbanistice a orașului. Proiectul adoptat (autor prof. arh Nicolae Porumbescu, colaborator arh. Rupprecht Károly) răspunde acestor deziderate. Se prevede ca pe malul drept al Someșului, între podul existent și cel aflat în construcție, pe locul de azi al unor case în mare majoritate necorespunzătoare, să se edifice un monumental ansamblu. El va cuprinde sediul politic-administrativ al județului și municipiului, casa de cultură a sindicatelor, un mare magazin universal, un cinematograf, un institut de proiectare, blocuri de locuințe avînd la parter spații comerciale și pentru servicii publice, spații verzi, parcaje și garaje.

Intenția de a aduce noul centru pe malul Someșului este, fără îndoială, meritorie. Deși străbătut de la răsărit la apus de apele lui, orașul a întors multă vreme spatele la riu, ignorîndu-i prezența atunci cînd nu era silit să i-o constate în chip tragic, așa cum s-a întîmplat la 14 mai 1970. Supunerea Someșului între diguri suprainălțate, impenetrabile, regularizarea cursului său și transformarea lui în element major al viitoarei compoziții constituie nu numai un act simbolic, care va marca triumful măreț al omului asupra unui năprasnic potrivnic, ci și un însemnat cîștig pe plan urbanistic, prin punerea în valoare a unui element natural de mare interes, de care vechiul centru al orașului s-a dezis.

Remarcabilă este și soluția propusă pentru desfășurarea circulației. Principala arteră rutieră, paralelă cu digul, va fi acoperită în dreptul noului centru de o platformă pietonală care va cobori ușor, în cîteva trepte, de pe cheiul riului pînă în piața în formă de T, destinată dotărilor reprezentative. Coada T-ului va face legătura cu centrul vechi, în prelungirea uneia dintre laturile Pieței Libertății, iar talpa T-ului va fi orientată paralel cu Someșul. Întreaga piață nouă, ca și esplanada de legătură vor fi rezervate pietonilor, accesele auto necesare fiind dispuse dinspre exteriorul ansamblului. În pieptene, către curțile de serviciu, uneori denivelate.

Elementul central dominant al ansamblului proiectat va fi sediul politic-administrativ, care va găzdui comitetele județean și municipal ale P.C.R. și U.T.C., consiliile populare județean și municipal, alte instituții politice și administrative ale județului și municipiului. Edificiul, situat la articulația cozii cu talpa T-ului, va fi alcătuit dintr-un corp întins pe orizontală, incluzînd printre altele sala mare de ședințe, și un corp vertical, cu multe niveluri, cu o importantă valoare plastică și simbolică. (Este de așteptat ca proiectul de execuție să elimine unele exagerări care pot fi semnalate în stadiul actual, ca rezultat al „sculptării" excesive a volumului). De la ferestrele acestui veritabil palat va putea fi admirată panorama văii îmblînzite a Someșului. Tot pe mal, la ocaltă extremitate a pieței, va fi situată casa de cultură, o construcție masivă, cărcia tratarea arhitecturală va urma să-i asigure eleganță.

Evident, deocamdată sînt greu de întrezărit, pînă în detalii, toate implicațiile planuitei realizări a noului centru sătmărean. Liniile mari ale concepției de ansamblu sînt însă clar definite și ele permit să se aprecieze, încă de pe acum, că intențiile edililor de a hărăzi milenarului municipiu un centru potrivit pentru anul 2 000 se află pe o cale bună.

Arh. Gh. SĂSĂRMAN

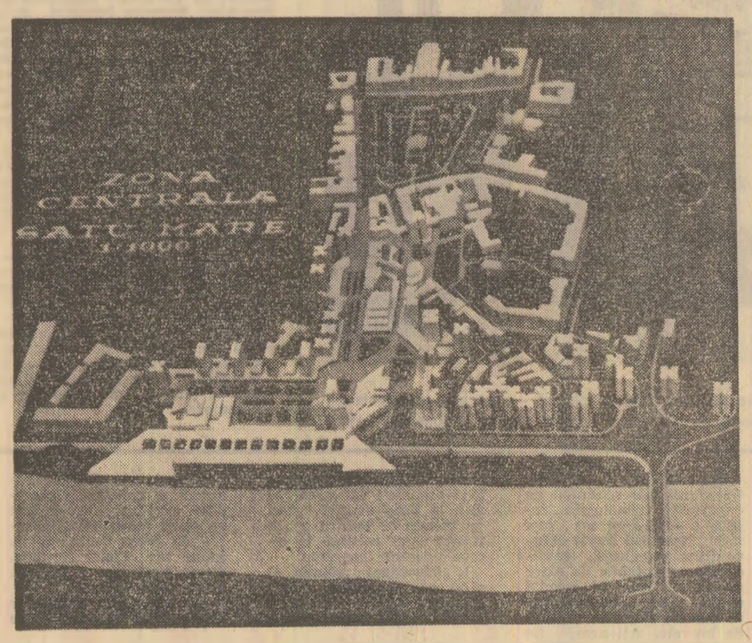

Macheta unui proiect care va marca triumful oamenilor asupra Someșului...

Să ne organizăm viața în deplină concordanță cu ETICA ȘI ECHITATEA SOCIALISTĂ!

Ce valoare are pentru societate hărnicia egoistului?

Grija față de mașină — etalon al atitudinii față de muncă

anchetă socială

Ne-am obișnuit ca atunci cînd vine vorba de birocrație gîndul să ne trimită reflex către birouri de lucru cu publicul, ghișeuri sau tejghele în spatele cărora tronează autoritar statuile **nepăsării**, incapabile să vadă și să înțeleagă frămîntările, agitația, necazurile celor din fața sau din preajma lor.

Dar de ce să-i numim birocrați doar pe aceia cu care intrăm în relație prin intermediul hîrtiei de petiție sau prin simpla solicitare verbală? Atunci de ce să nu-i numim birocrați și pe cei care interpun între ei și noi, și între ei și ei — să zicem — o mașină? O mașină unealtă — un strung, o freză, o raboteză etc. De altfel **nu cum numim** operația este important în cazul de față, ci nepăsarea generată de egoism care parvine, în cazul din urmă, printr-o mașină. În legăturile care se stabilesc între om și om într-o uzină mașina nu este decît stație pe parcurs, obligatorie, foarte importantă — dar stație. De la om la om, via mașină.

Poate fi, în atari împrejurări, definită birocrația ca stare a **indiferenței**, ca un act de **irresponsabilitate**? Ca un act ce contravine relațiilor firești dintre om și bunurile încredințate, dintre om și efortul unei colectivități pentru producția materială? Noi credem că da și, în cele ce urmează, vom căuta să extragem argumentele care dezvăluie existența unor fenomene de acest fel, fenomene ce trebuie combătute cu fermitate. Așa că extensia cu birocratismul ni se pare mai mult decît întemeiată. Strungari birocrați? Pare absurd, nu? Să apelăm însă la argumente și să vedem lucrurile mai îndeaproape.

La Uzina de reparații auto din Suceava 55 de mașini-unelte au suportat în 1973 reparații accidentale. Total **ore** defecțiuni — **19 098**. Este ca și cînd **3 strunguri ar fi stat total nefolosite timp de zece luni.** Trei strunguri — adică trei strungari. Adică trei **oameni. Este ca și cînd trei meseriași n-ar fi putut duce acasă, soților și copiilor, pîinea zilnică timp de zece luni.** Ca să nu mai vorbim de pagubele provocate producției. Adică, să nu amintim decît în treacăt acele 36 000 lei — costul reparațiilor accidentale din care n-au fost recuperați prin imputații legale decît patru mii de lei.

— Motivul? Lipsa unei calificări suficiente, abaterile de la disciplina profesională, absențele nemotivate, neatenția în exploatare, calitatea necorespunzătoare a întreținerilor tehnice. **Într-un cuvînt — nepăsarea față de mașină.**

Explicația motivelor **nepăsării** ne-a facilitat-o tovarășul **Dumitru Dolache**, secretarul comitetului de partid de la U.R.A. Suceava:

Uneori, egoismul. Dar și acesta în mai multe variante — „nuanțat"... Insistăm exact asupra acestor **nuanțe** și aflăm:

— Pînă la 5 noiembrie 1973 a lucrat la noi **Mihai Bălinișteanu**, membru de partid tînăr. Spun „a lucrat" pentru că a plecat prin **demisie** (sublinierea noastră). Lucra pe o mașină de debitat materiale. O mașină bună, dar... cu toane. Se defecta cînd îți era lumea mai dragă. Și **numai** cînd lucra pe ea Bălinișteanu! Ce se întîmpla de fapt? Omul își propunea să cîștige lunar o anumită sumă de bani. În momentul în care știa (după fișele de lucru) că și-a făcut suma, din acel moment mașina — care pînă atunci funcționase ca un ceasornic — începea să-și arate **bețe**șugurile. Era „defectă" — nu funcționa. Putea să fie și la jumătatea lunii, puteau să strige orice colegii lui de pe mașinile de așchiat care aveau nevoie de materialul respectiv pentru a putea lucra în continuare — degeaba. Mașina lui M.B. se „defecta" și pace. Se învîrteau specialiștii noștri ore în șir în jurul ei și nu-i dădeau de capăt. Pentru ca numaidecît cînd venea alt schimb mașina să fie mersi bine și să... funcționeze!

— Am vrut să văd ce are — ne spune inginerul **Ion Antonesi**, șeful serviciului mecano-energetic, în perioada respectivă și secretar al comitetului de partid. Am demontat-o bucată cu bucată, pînă la ora două din noapte și... am găsit-o! Dereglarea se datora unor bețe de chibrit introduse sub supapele sistemului hidraulic!

— Părerea dumneavoastră?

— Nu l-a văzut nimeni pe Bălinișteanu introducînd bețe de chibrit prin supape, dar... mașina „cădea" doar în schimbul lui! De ce proceda așa? Din **lene** („defecțiunea" îi permitea noaptea să... tragă pe dreapta) și dintr-un — l-aș numi — **egoism inconștient. Lui** să-i fie bine! Să-și realizeze **el** salariul. Ce dacă ceilalți n-au de lucru din cauza lui, nu-și realizează salariul? **El** să...

— Ați discutat cu tînărul? L-ați pus față în față cu ceilalți?

— N-am mai avut cînd. Și-a dat demisia (?!)

Nu ne putem reține stupefacția:

— Bine, dar ar fi fost instructiv pentru ceilalți.

— Am scăpat ocazia. S-a dus — s-a dus!

Interlocutorul nostru rememorează episodul cu destul necaz pe suflet, dar asta nu ajunge, nu repară cît de cît lucrurile. Este un fel de exigență, de severitate, post-mortem, din care abia de se mai poate trage o învățătură. Exigența asta, indignarea aceasta se cereau exprimate hotărît atunci, cu maximum de promptitudine. Pentru că... Pentru că, din păcate, tot aici am depistat și alte forme de egoism, manifestat chiar de strungari bine pregătiți profesional, care dau lucru de calitate, dar...

Lui **Constantin Iovu**, strungar, 25 de ani, 7 ani de meserie, i-au fost imputați anul trecut 207 lei — pinioanele uzate prematur. Goana după cîștig a fost de vină. Iovu știe că un strungar de talia lui nu poate fi lăsat fără lucru. Și-a scos din „cursă" propria-i mașină? „O dă" la reparat și trece pe alta. **El** își realizează cîștigul. A, că nu-l realizează și unul ca **Moga Constantin**, abia venit din școala profesională? Asta-i mai puțin important.

Să reluăm lucrurile din această optică: „Eu sînt meseriaș de clasă, trag din răsputeri pentru plan și cîștig. „Cade" mașina? Nu-i nimic. O las și „trag" la fel, la alta". Dar se înțelege că nu putem să vorbim despre hărnicie, atitudine înaintată, recorduri în producție la **modul general**. Imaginea omului care se zdrobește muncind, fără a raporta acest efort la **rezultatele** finale, la **prețul** acestei cheltuiri de forță, la **eficiență** nu poate fi acceptată. Rațiunile dictate de randamentul social obligă la evaluarea strictă a mijloacelor prin care obținem un produs, la modul **cum și** mai ales la ce **parametri de eficiență** efortul propriu se topește în efortul general. Asta cu atît mai mult cu cît în episoadele amintite este vorba despre oameni care au certe calități profesionale. Ca să revenim la chestiunea supusă dezbaterii, desigur, nu-i de condamnat acela care dorește să obțină salariu sporit. Însă de ce cu prețul **vieții** mașinii?

— Și dacă noi am îngriji bine mașina, fabricile de strunguri ce ar mai lucra?!

Stupefiați, ne-am întors către emitentul „cugetării". Facem astfel cunoștință cu **Vasile Trandafir**, 30 de ani, strungar, 4 ani vechime. Va să zică asta ar veni cam așa: „Cum, noi, muncitori, să luăm piinea de la gura altor muncitori, tovarășii noștri de la fabricile de strunguri?! Ferească-Sfîntul!"

Și tovarășul inginer Ion Antonesi, care afirma că „s-a dus" ocazia unor discuții despre întreținerea mașinilor...

— Să nu rămîneți cu impresia că asta caracterizează colectivul nostru de muncitori. Avem nenumărate alte exemple de oameni conștienți, disciplinați, care înțeleg importanța îngrijirii în bune condiții a mașinilor-unelte. **Vasile Franciuc**, de pildă. Rabotor. Lucrează pe mașină de opt ani încheiați și n-a fost nevoie nici să se atingă cineva de ea, darmite s-o mai repare! Pînă și vopseaua este intactă...

— De acord cu dumneavoastră, tovarășe secretar Dumitru Dolache. Nu aceste cîteva cazuri caracterizează colectivul uzinei dumneavoastră. Atîta timp însă cît mai există — fie și unul singur — el se cere analizat și impuse măsurile corespunzătoare. Vecinii dv., tovarășii de la **Întreprinderea mecanică Suceava** au o bună experiență în acest sens. Știți cum și-au format-o? „Clasic": **apelind la ajutorul colectivului!** Un exemplu de aici:

La un moment dat strungarii **Mihai Zabrațan** și **Dumitru Călinescu** „ezitau" să-și îngrijească corespunzător mașinile. Au fost aspru criticați în adunarea generală a salariaților și s-au îndreptat. Dar nu trebuie neglijat nici exemplul individual. Tot la I.M.S.: strungarii **Ion Circu** și **Constantin Gavrilescu** sînt supranumiți „pedanții" — tocmai datorită atenției cu care-și îngrijesc mașina. Ambii lucrează pe același strung. Odată cu generalizarea celor trei schimburi, pe mașina lor a fost repartizat **Ion Moraru**, cam „uituc" cînd venea vorba de curățirea uneltei. Nu i-a mers. A fost nevoit să se „dea" cu ceilalți. Există oameni la I.M.S. care lucrează nu pe o singură mașină, ci pe trei. Frezorul **Ion Avădanei**, de exemplu. Rabotorul **Ștefan Bălan**, de asemenea. Dînșii le întreține cu atenție pe toate trei.

De altfel, se cuvine remarcată aici o inițiativă: în fiecare simbătă, după lucru, întregul colectiv pune mîna pe bumbac și motorină și curăță fiecare mașină în parte. Faptul că au un număr extrem de mic de reparații accidentale relevă tocmai comportamentul lor față de mașinile pe care lucrează, cu care-și cîștigă pîinea zilnică. În fond, grija față de mașină nu este decît grija față de om.

Mircea BUNEA

FIȘIER SOCIAL

Ignoranța care ucide

Prietenul meu, doctorul S. I., care și-a petrecut noaptea de revelion de gardă, în spital, a venit acasă în zorii zilei de trei ianuarie, fiert, răscolit, cătrănit, așa cum numai neșansa, ghinionul, lovitura pe spate, minciuna sfruntată și eșecul îl pot amări pe om. Mai întîi am pus starea lui pe seama gărzii prelungite în zile și nopți cînd fiecare n-are altă dorință decît să fie cu ai lui în jurul mesei sărbătorești. Nu era asta. Garda nu fusese prea grea, ba chiar mai ușoară decît în alți ani la timpul cînd frenezia sărbătorii mai putea da de furcă halatelor albe. Accidente — neașteptat de puține. Echipele de intervenție — disciplinate și gata în orice moment de lucru. Nici o abatere de la riguroasul regulament al programului, nici un conflict de muncă. Atunci?

A izbucnit deodată, vărsîndu-și tot necazul: În zorii ultimei nopți de gardă sosise un caz disperat. O peritonită în ultimul stadiu, bolnavul în comă adus de undeva, dintr-un sat aflat în suburbia orașului, la numai trei kilometri de spital, a venit acasă în zorii zilei de trei ianuarie, fiert, răscolit, cătrănit, așa cum numai neșansa, ghinionul, lovitura pe spate, minciuna sfruntată și eșecul îl pot amări pe om. Mai întîi am pus starea lui pe seama gărzii prelungite în zile și nopți cînd fiecare n-are altă dorință decît să fie cu ai lui în jurul mesei sărbătorești. Nu era asta. Garda nu fusese prea grea, ba chiar mai ușoară decît în alți ani la timpul cînd frenezia sărbătorii mai putea da de furcă halatelor albe. Accidente — neașteptat de puține. Echipele de intervenție — disciplinate și gata în orice moment de lucru. Nici o abatere de la riguroasul regulament al programului, nici un conflict de muncă. Atunci?

A izbucnit deodată, vărsîndu-și tot necazul: În zorii ultimei nopți de gardă sosise un caz disperat. O peritonită în ultimul stadiu, bolnavul în comă adus de undeva, dintr-un sat aflat în suburbia orașului, la numai trei kilometri de spital. N-a mai putut fi salvat. Fusese un bărbat tînăr, de numai 24 de ani, căsătorit, tată a trei copii. Ai lui se lamentau dărîmînd cerul de durerea care îi lovise, inconștienți de faptul că, într-un fel, erau părtași la nenorocire. Numai trei kilometri de spital, de echipa care aștepta gata să intervină în orice moment și bolnavul ținut acasă, „dres" cu de-ale sărbătorii, cu îndemnarea „lasă că-ți trece!", cu promisiunea „o să te ducem la doctor, dacă va trebui, după sărbători". L-au dus cînd nu mai era nimic de făcut. O luptă scurtă, dusă cu întregul harnașament al unui spital modern, dar prea tîrzie, inegală, cu o moarte care mizase pe timp și pe aminare: „Iar noi așteptam acolo — îmi spune doctorul — înarmați cu tot ce ne trebuia pentru a cîștiga orice bătălie pentru viață, o echipă bine instruită, rodată, pentru care un astfel de caz, semnalat la timp, n-ar fi pus probleme de rezolvare prea dificile... Așa ceva te întoarce pe dos și îți întunecă orice sărbătoare. Înțelegi? Trei kilometri îl despărțeau pe omul acela de viață, un simplu telefon, un semnal cît de mic pentru a face totul și asta gratis, fără cheltuielile care, altădată, îl speriau pe bolnav și îl reținеau să treacă pragul spitalului. Nu, orice s-ar spune, mai grave ca orice peritonită sînt indolența, lipsa de sensibilitate, speranța absurdă că lucrurile se pot rezolva de la sine, amînarea condamnabilă și ignoranța. Eram acolo, la numai trei kilometri, gata în orice clipă, cu mașina Salvării pregătită să demareze, și omul acela tînăr se stingea în aburul vinului de viață lungă și al bucatelor de sărbătoare. Ce să plîngem mai întîi, moartea prematură sau ignoranța care ucide?".

L-am lăsat pe doctor în revolta lui. Într-adevăr, primise o lovitură pe la spate. Și o astfel de moarte absurdă cîntărește uneori mai greu pe balanța atîtor victorii de peste un an întreg.

Ioan GRIGORESCU

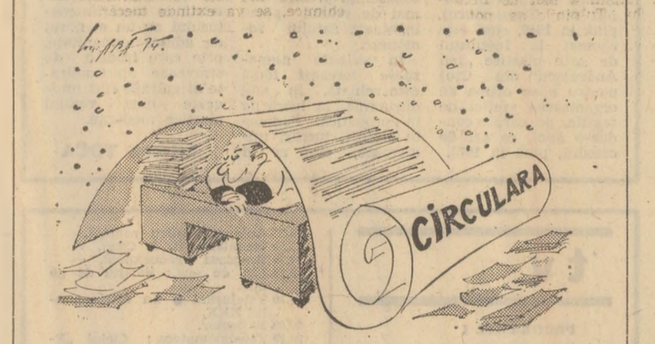

Vizuina lui

Desen de Șt. COCIOABĂ

Din înțelepciunea lumii

DESPRE CINSTE

● Cinstea nu se cumpără, nici nu se vinde.

● Cerul curat de trăsnet nu se teme.

● Cine legea nu-și cinstește, / fără lege se numește.

● Numele bun e mai scump decît aurul

● Cu cinstea nici un bine nu se aseamănă **(Învățăturile lui Neagoe Basarab).**

● După vestea morții, vestea lipsirii cinstei locul cel mai de sus ține. **(Dimitrie Cantemir).**

● Pentru reușita unui tînăr, în afară de activitate și economie, nici o altă însușire nu e așa de prețioasă ca punctualitatea și cinstea în toate treburile sale. **(B. Franklin).**

● Chiar de-am pierde toată averea noastră, să ne păstrăm însă neatinsă onoarea. **(W. Scott).**

● Mai multă onoare decît onoruri. **(Mérode).**

● Onoarea e ca ochiul; n-ar putea suferi nici cea mai mică necurățenie, fără ca să nu-i facă rău. **(Bossuet).**

● Onoarea cu adevărat temeinică este însușirea de a lua totdeauna adevărul drept călăuză. **(Boileau).**

● Nu judeca pe cineva după bunele sale însușiri, ci după chipul cinstit cum el le întrebuințează. **(La Rochefoucauld).**

● Cînd poți merge, de ce să te tîrăști? **(N. Iorga).**

● Nimic nu e mare dacă nu e cinstit. **(Cicero).**

● Trebuie să trăim așa ca și cum am trăi în văzul lumii; trebuie să cugetăm așa ca și cum altul ar putea să privească în adîncul inimii noastre. **(Seneca).**

● Onoarea e conștiința, dar conștiința înflăcărată; e respectul de sine însuși precum și respectul frumuseții vieții, dus pînă la cea mai curată înălțare și pînă la pasiunea cea mai arzătoare. **(A. de Vigny).**

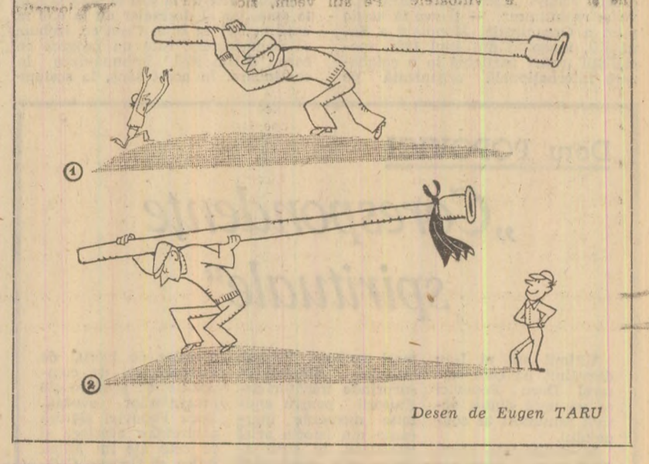

Desen de Eugen TARU

POȘTA PAGINII

● **DISCREȚIE.** C.S. din București solicită discreție asupra numelui său și, în orice caz, să nu i se „răspundă prin presă." Discreția o asigurăm prin cele două inițiale. Cît privește conținutul scrisorii, nu-l putem lăsa necomentat, cu atît mai mult cu cît e un ecou, prompt și responsabil, la opinii exprimate chiar în coloanele poștei noastre. El a citit săptămîna trecută părerile maiorului Gheorghe Coman și a încercat, în aceeași seară, să se conformeze. Încurajator semn de eficiență al dialogului pe care îl purtăm aici. Cititorul nostru a asistat, la miezul nopții, în dreptul Gării de Nord, la o obișnuită „vînătoare" de taxiuri libere. Cum se întîmplă cu serviciile prea disputate, prilejul a scos la iveală și șmecheri, diferite soluții de „apucat prin față, piedica ălui mai deștept și brînciul ălui mai descurcăreț". Ca epilog la un astfel de moment, C.S. a încercat, cu tonul ponderat care-l caracterizează (judecînd și după scrisoare), să administreze cuvenita morală. Rezultatul n-a fost cel scontat. Ceilalți cetățeni ultragiați s-au retras în cochilii, spre decepția lui (C.S.), care sperase mult într-o reacție de conștiință colectivă, iar subiectul moralei, încurajat de pasivitate, a dat drumul din plin tupeului. Ba chiar a mers cu îndrăzneala pînă la sfidarea frontală, definindu-și singur disprețul față de normele de conduită socială: „Lasă-mă dom-le-n pace că vă știu eu pe ăștia din opinia publică". Cititorul nostru s-a simțit derutat, dar n-a dezarmat. A reflectat asupra evenimentului și a ajuns la o lungă serie de sugestii pe care ni le și transmite. Completăm cu ele lista de care vorbeam săptămîna trecută.

De ce a fost **ÎNFRÎNTĂ**, miercurea trecută, la miezul nopții, în fața Gării de Nord, „opinia publică"? Tocmai pentru că, din păcate, ea n-a funcționat. Vocea lui C.S., lucidă și decentă, nu a constituit decît un **ÎNCEPUT** de opinie. Insuficient. Prin însăși esența ei inferioară, vulgaritatea trebuie convinsă prin cantitate, de aceea opinia publică trebuie exprimată de public, adică în grup, adică de cît mai mulți dintre cei prezenți. În disputa cu omul grosolan nu C.S a ieșit „înfrînt". „Înfrînți" au ieșit ceilalți, care au rămas în rezervă, lăsînd pe unul singur să le exprime gîndurile, să-i apere.

Scrisoarea lui C.S. cuprinde și alte tîlcuri interesante, asupra cărora vom reveni.

● **CITEȘTE.** Epistola precedentă ne-a sugerat un crîmpei de imagine despre cum se citește ziarul. Uneori scrisorile povestesc tocmai pe această temă, ne deschid emoționante ferestre înspre momentul intim în care cuvîntul publicat ajunge la „beneficiarul" lui. Deseori corespondențele așa încep, cu descrierea contactului, cu un articol interesant. Am pus cîteva asemenea plicuri deoparte:

Moise Iarca — satul Păcurile, comuna Cănești, județul Buzău: „În această seară am primit „Scînteia" și în acest sat de munte, la 50 km de orașul Buzău, unde mă găsesc în prezent să o ajut pe maică-mea (84 de ani) și pe sora mea, eu fiind cu domiciliul în Cluj. Citesc „Scînteia" cu multă dragoste în fiecare seară".

Vasile Partenie — Craiova: „Sînt șofer. Într-o duminică mă sculasem prea de dimineață să caut lapte. După prima plimbare de acasă pînă la centrul de lapte m-am întors fără nimic. Mersesem prea devreme. Stînd pe scaun să mai treacă timpul, am luat la întîmplare un ziar să citesc. Soția m-a văzut.

— Ai văzut articolul din „Scînteia" de ieri?

— Nu, n-am avut timp să citesc amănunțit.

— Dă-ncoace să-ți arăt eu.

Mi-a arătat „Doi tineri se îndreptau spre casă..." și... am citit uitînd că trebuie să mai merg după lapte".

● **O SECUNDĂ!** Alexandra Mihăilescu — București: Adăugăm mărturia dv. la cuvintele prin care am explicat oamenilor că împlinirea lor pe acest pămînt e legată și de fructificarea familiilor cu copii: „Singurătatea este lucrul cel mai trist".

FAMILIA PE ECRANUL PANORAMIC

Tîrgul de la care toți au plecat înșelați

„Nu-mi este ușor și nici nu mă onorează că vă scriu cu rugămintea să mă ajutați în problema copilului". Lăsînd la o parte scopul declarat nobil al sesizării primite, ne face să tresărim, din primul moment, mărturisirea cu care începe rîndurile ei: **„nu-mi este ușor"... „nu mă onorează că vă scriu"...** Cite șovăieli și cîtă disperare trebuie să fi precedat hotărîrea expeditorului de a-și înfățișa public suferințele și poate eșecurile sale! Am dat curs scrisorii, am vizitat culisele căsniciei soților St. și am măsurat resturile unui mariaj de... două luni. Am înțeles trecutul și „viitorul" lui. O familie efemeră, din care nu rămîne decît un copil nefericit (cum altfel poate fi un copil care-și va cunoaște tatăl doar din amintirile actelor judiciare?) și o experiență de viață în plus... pentru alții. Cît privește „vina", a cui e vina în această căsătorie-Kohouteck, **lăsăm fiecărui cititor dreptul și-i lansăm invitația să se pronunțe.**

Debutul poveștii? Idila parcă s-ar fi petrecut între ființe de fabulă pe veșnicul scenariu al **Inocenței** confruntate cu **Primejdia Corupătoare**; în pădurea carpatină, în junglă sau pe acoperișurile Parisului, candidului sau candidei fără experiență îi iese în cale vicleanul și perseverentul lup, șarpe ori motan. În „animatul" nostru terenul era nu jungla, ci școala de șoferi amatori, iar lupo-șarpe-motanul un distins frecventator al ei. Școala de șoferi e un bun teren pentru aventuri amețitoare. Nu școala în sine, ne-am exprimat greșit, ci **starea psihică** a unora dintre frecventatorii ei. Există acea euforie a primului automobil, abia dobîndit sau în curs de dobîndire, senzația de emancipare, mîndria inițierii în caii putere... Și cînd mai ești și tînără, cînd persoana e tulburător de proaspătă, poate completa la rubrica ocupație — studentă, iar la rubrica avere — un autoturism „Moskvici-408", cînd simți cum pentru toți cei din jur susciți mai mult interes decît lecția cu carburatorul, starea personală nu-ți poate fi altfel decît euforică.

El a acționat fin de tot, cu pernițe la picioare și ghearele bine ascunse în mănuși. Iată și al treilea pas, după înapoierea ochelarilor.

— Ce mașină aveți?

Au urmat lăudăroșenia despre propriul autovehicul, care va veni cu vama plătită cu tot, mutatul în aceeași bancă și, în sfîrșit, focul de artilerie: discuțiile interminabile, pe orice temă, încărcate de date, anecdote și originalitate. Acesta ar fi rezumatul romanțios. Să-l privim prin prisma unor mărturisiri mai noi. El: „Mi s-a confirmat, fără echivoc, că am făcut o căsătorie pentru interese". Ea: „Știu că întotdeauna ai crezut că numai anumite interese m-au legat de tine".

Care interese? Ale cui interese? Ce fel de interese? Ambele părți impută celeilalte cele mai meschine calcule, sub faldurile autovehiculo-idilei. **Nici una nu greșește!**

Un bărbat cu palmaresul lui C. St., divorțat de șase ani, șarmant și cu garsonieră în centru, a fost încercat mai întîi, nu negăm, de ispita pură. Făcea senzație prezentînd prietenilor, oameni de patruzeci și..., această acompaniatoare cu aer de adolescentă. Pe ea o impresiona trecutul lui dramatic, nefericirea primei căsnicii, traumatismul declarat, căderea în mocirlă, din care iată, acum, putea să-l salveze ea. Ei, și apoi era flatantă societatea unui bărbat din generația profesorilor pe care încă îi mai avea. Pentru că încă era studentă. O studentă de media 7—8, cu perspectiva iminentă a unei repartizări la țară. Doar dacă el... Cu relațiile lui...

Cam în același timp, în paralel cu aventura, un cui pragmatic i s-a înfipt și în conștiința lui C. St. „Studentă cu mașină?... Personală?... Și cu casă... Cu tată fost responsabil de restaurant... Ieșit la pensie, dar prezent, vară de vară, pe litoral?..." Iar ea: „Cu relațiile lui și cu o medie mai bună... Ori cu media ei și cu statut de căsătorită..."

A fost prezentat părinților. Exact în perioada aceea el se interesa tot mai asiduu de unde sînt banii de mașină. Viitorul socru a privit cam cîș un asemenea zel:

— Mie nu mi-a plăcut figura lui. Eu mă pricep la oameni. Am lucrat toată viața cu publicul.

Dar șansa părea destul de rară. Mama soacră, supranumită „căpitanul", acceptase partida. A ținut și ea seama de relațiile „strengarului". Mai era apoi și mașina, așteptată să sosească în vamă...

Pînă la urmă n-a mai sosit. Candidatul a venit în schimb cu o propunere: să vîndă „Moskviciul" **fetei** și să cumpere apartament pentru **amîndoi**. Asta nu! au sărit ca arși bătrînii. Asta e prea de tot! apărau ei mașina dobîndită cu multă răbdare, fiind cazul să precizăm că „nea Mitică" n-a fost tipul negativ de opăstar, ci un lucrător cinstit al alimentației publice, cu merite recunoscute.

Dar în mintea lui C. St. se clocea planul unei revanșe în viață. Prima căsătorie fusese o afacere proastă. Se însurase la 28 de ani, cu o femeie de 41, în al cărei apartament somptuos „ultracentral", a trăit opt ani. Dar odată cu divorțul și cu mutarea din București a primei consoarte, aceasta i-a cedat nu apartamentul sperat, ci, tot pe aceeași scară, o garsonieră. Fosta soție era născută în 1915, noua soție — în 1948. Pendulînd între generații, pe C. St., ajuns la 43 de ani, îl obseda deci revanșa locativă.

Trata ferm: ori vindeți mașina, ori nu mă însor. Părinții fetei se cam mirau de tonul categoric al discuțiilor și mai ales că tînăra asista fără replică. Pînă ce au observat că s-a schimbat la corp.

Cu toate cărțile în mînă, C. St. juca tare. Sarcina intrase în luna a cincea cînd el a acceptat, în sfîrșit, să depună actele. În ziua de 2 septembrie 1971 îl așteptau la starea civilă: bătrînul ospătar, mama poreclită „căpitanul" și fata suavă, repartizată la Pitești... Dar cununia n-a putut fi oficiată, deoarece lipsea un amănunt: gincrele. Încă două luni de insomnii, scandaluri și șantaj. Se pare că s-a găsit chiar o soluție economicoasă: îți dăm cinci mii, te-nsori și-apoi plătești taxa de divorț. Cert e că faimoasa căsnicie n-a durat decît 2 luni și 10 zile, adică un sejour. De fapt — două luni fix, pentru că 10—11 zile a durat șederea la maternitate. Iubitorul tată de astăzi a prelungit internarea celor două membre ale familiei sale, încercînd o ultimă rundă de negocieri cu părinții: nu s-a ales decît cu un aspirator și o măsuță din fier forjat.

Acum, tăticul-cuc ne cere sprijinul să-și vadă copilul. Posibil să nutrească sentimente înnobilate. Fără îndoială că soarta fetiței nu e de invidiat. Dar cine sînt răspunzătorii acestei situații create? Nu cei care au subscris la o căsnicie mai scurtă decît cursurile școlii de șoferi? C. St. pozează, la 46 de ani, în sedus. Hai să zicem: dar a dovedit el o singură bună intenție pentru întemeierea acestei familii? M. St. acuză la rîndu-i romantismul; dar de ce n-a avut ca partener de romantism pe oricare dintre colegii ei, pe un agronom din Gîlca Mare, ori pe un inginer constructor din creierii munților?

Nimic nu poate șterge impresia unui tîrg înșelător, din care toți pleacă înșelați. Cînd în miza căsniciei predomină mașina, familia nu putea fi decît de tablă, iar sfîrșitul ei — un morman de fiare vechi.

Sergiu ANDON

Azi se deschide

SESIUNEA ACADEMIEI DE ȘTIINȚE MEDICALE

Acad. **Aurel MOGA**, președintele Academiei, vorbește cititorilor „Scînteii" despre însemnătatea sesiunii și tema acesteia : „RECUPERAREA ÎN UNELE BOLI CRONICE"

În ultimii ani, pe plan mondial, ca urmare a modificărilor survenite în structura morbidității, a creșterii accidentelor de circulație și de muncă, a poluării mediului înconjurător, intensificării factorilor stresanți ș.a., se constată o mărire a numărului deficienților și invalizilor — ne-a spus la începput interlocutorul. Bolile cardiovasculare și pulmonare cronice, neuropsihice sau ale aparatului locomotor reduc simțitor capacitatea de muncă a celui suferind și, prin urmare, afectează în măsură tot mai mare forța de muncă a societății contemporane. Cît de importantă este problema se vede clar din faptul că proporția acestor bolnavi variază în jurul a 10 la sută din totalul populației pe plan mondial. De aceea, problema recuperării unor oameni ce mai pot fi utili familiei și societății stă în atenția multor state și a unor organisme internaționale.

Cît privește țara noastră, este știut că, **în urma măsurilor luate de partid și guvern pe linia ocrotirii sănătății, a scăzut procentul de morbiditate și s-a îmbunătățit starea de sănătate.** De asemenea, după cum se știe, protecția muncii formează un obiect stăruitor de atenție ; se acordă fonduri importante pentru investiții în domeniul sănătății, există o legislație specială, toate acestea asigurînd o permanentă ridicare a nivelului de sănătate. Ca urmare a unor astfel de măsuri și legiferări, se poate aprecia că și în domeniul bolilor cronice ne aflăm sub cota mondială. Dar aceasta nu înseamnă că problema în discuție nu ne preocupă și pe noi — nu numai sub prisma prevenirii accidentelor, care au un nivel redus — ci și din cauza unor boli cronice cum sînt cele la care ne-am referit. Ele interesează **din punct de vedere umanitar și social, atît familia cît și societatea, iar importanța lor economică este redată de îndelungate absențe din producție, de concedii și invoiri,** totalizînd anual un volum de timp apreciabil.

— Concomitent cu îmbunătățirea stării de sănătate, cercetarea poate contribui la reevaluarea unor forțe de muncă potențiale, calificate, care se cer recuperate. Ce a întreprins cercetarea noastră medicală în această direcție și ce rezultate vor fi comunicate, în acest sens, în cadrul sesiunii ?

— Introducerea în cardiologia, pneumologia și reumatologia clinică a unor metode științifice de recuperare medicală, pe baza cercetărilor întreprinse de unități de cercetare din București, Cluj, Iași, prezente și la actuala sesiune, a dus la **reducerea simțitoare a numărului de zile de incapacitate de muncă și a invalidităților,** obținîndu-se totodată un plus de precizie în testarea bolilor și în ameliorarea lor. Astfel, la centrul de cardiologie (ASCAR) — în cadrul secției „cardiologie preventivă și reabilitare" — devenită stație pilot a Organizației Mondiale a Sănătății, începînd din anul 1969, specialiștii noștri participă la o colaborare internațională organizată pe linie O.M.S., cu specialiști din alte țări, în scopul **fundamentării științifice a metodologiei recuperării celor care au suferit recent un infarct miocardic.** Rezultatele obținute atît în cadrul ASCAR, cît și de colectivele de cardiologi — cercetători și clinicieni din alte centre din țară — ne permit să formulăm concluzii optimiste. Dacă pînă nu de mult se credea că un asemenea pacient devine temporar sau definitiv inapt de muncă, în prezent mulți dintre ei pot fi reîncadrați în activitățile obișnuite într-un timp scurt. **O serie de comunicări ce vor fi prezentate la sesiune se referă la efectul antrenamentului fizic asupra unor parametri funcționali cardiovasculari, pe baza cărora s-au putut stabili criterii riguros științifice pentru recuperarea, într-un timp mult mai scurt, a bolnavilor cu infarct miocardic.** Dacă, de exemplu, spitalizarea și imobilizarea la pat a bolnavului cu infarct miocardic durau, în urmă cu 5—10 ani, între 4—6 săptămîni, astăzi, în urma programului de recuperare amintit, acest răstimp s-a redus la mai mult de jumătate. Pe de altă parte, dacă reluarea activității profesionale și a vieții obișnuite se făcea înainte cel mai devreme după 4—6 luni, mulți dintre bolnavii cuprinși în programul de reabilitare sînt reintegrați acum, în circuitul obișnuit al vieții și al muncii, la 2—3 luni de la accidentul cardiac.

Așa cum reiese și din raportul ce urmează a fi prezentat la această sesiune, în evoluția istorică a tuberculozei pulmonare, **ultimele 4—5 decenii au însemnat transformarea acestei boli dintr-o maladie cu letalitate mare (mortalitate) într-una vindecabilă.** Cu toate acestea, anual, îi mai cad victime milioane de oameni. Statisticile arată că din 200 de oameni, unul se îmbolnăvește, iar circa 3 milioane de bolnavi mor anual din cauza ei. Deși cifrele sînt impresionante, ele marchează totuși un progres față de trecut, cu atît mai mult cu cît (în lume) fiecare al doilea om este purtător al bacilului Koch, al tuberculozei. Acest progres a fost posibil prin studii și cercetări care au pus la dispoziția rețelelor sanitare metode de diagnostic și un arsenal terapeutic și profilactic bogat. **În țara noastră, proporția îmbolnăvirilor tuberculoase, ca urmare a concertării rezultatelor cercetării cu măsurile sanitare, s-a redus simțitor în ultimii 20 de ani : îmbolnăvirile de la 0.49 la sută la 0,12 la sută, iar al deceselor de la 0,13 la sută la 0,01 la sută.** Ceea ce, trebuie să recunoaștem, este un progres pe care dorim să-l îmbunătățim în continuare. În acest sens, la sesiune sînt prezentate o serie de rezultate încurajatoare cu privire la recuperarea în unele boli pulmonare cronice, ca tuberculoza, astmul bronșic, unele bronhopneumopatii ș.a.

— Cercetările științifice întreprinse pînă în prezent au dovedit, deci, că un asemenea bolnav, departe de a rămîne invalid pe viață, are posibilitatea de a-și recîștiga capacitatea funcțională. Pornind de la aceste rezultate, ce își propun în continuare specialiștii din acest domeniu ?

— Problema este **de a face acest lucru fără ca, în timp, reluarea activității să dăuneze cumva.** Este evident că medicul are o mare răspundere în ceea ce privește aplicarea unor tratamente, stabilirea indicațiilor, contraindicațiilor și a modului de aplicare. Diferențierea tratamentului se poate face numai pe baza unor criterii științific fundamentate. Or, **acest lucru este posibil** — așa cum evidențiază și actuala sesiune — **numai prin cercetări științifice care îmbină aspecte de cercetare fundamentală și aplicativă.** În viitor vor fi necesare în și mai mare măsură studii și explorări funcționale cu tehnici moderne de investigație, care să permită o apreciere obiectivă și cantitativă a modificărilor pe care le determină activitatea fizică în diversele funcțiuni ale organismului. **Să nu uităm că este vorba de cei care suferă de imbolnăvirea unor organe de importanță vitală : inima, creierul, plămînii.** Numai pe baza unor studii complexe, pe echipe, se poate ajunge la generalizarea în practică, respectiv, în rețea, a metodelor și metodologiei de recuperare. **Cercetarea științifică de specialitate trebuie, deci, să stabilească principiile generale, indicațiile, contraindicațiile și metodele unitare de reabilitare.** Cu asemenea rezultate — ca cele prezentate în sesiune — vom putea participa și la metodologia comună în domeniul recuperării, organizată în cadrul O.M.S. Aceasta marchează interesul larg de care se bucură o atare problemă în lumea întreagă.

— Ce implicații sociale și organizatorice decurg din această activitate de recuperare în unele boli cronice ?

— După cum am arătat, **recuperarea este un domeniu de activitate complexă, atît medicală, cît și educațională și socio-profesională, prin care se urmărește restabilirea cît mai deplină a capacității funcționale pierdute de un individ, în urma unor boli sau traumatisme, precum și dezvoltarea unor mecanisme compensatorii care să-i asigure posibilitatea de muncă sau autoservire, respectiv, o viață activă, cu independență economică și socială.** Aceasta înseamnă că activitatea de recuperare nu poate fi realizată în mod util decît de o echipă complexă, multidisciplinară, în cadrul căreia se presupune aportul medicilor de diverse specialități, al altor specialiști : pedagogi, psihologi, sociologi, profesori de gimnastică, ergoterapeuți, ingineri ș.a. În plus, așa cum se desprinde dintr-o serie de comunicări, în funcție de particularitățile cazului, predomină fie acțiunile de recuperare medicală, fie cele cu caracter socio-profesional, acestea putîndu-se desfășura concomitent sau succesiv. De pildă, cercetări recente asupra mîinii reumatoide au permis codificarea tipurilor lezionale și de prehensiune, ajungîndu-se la o analiză profesională a 40 tipuri de locuri de muncă.

— Din răspunsul dv. reiese limpede responsabilitatea deosebită a societății pentru prevenirea invalidității și reabilitarea celor cu o capacitate redusă de muncă...

— O asemenea responsabilitate se materializează pe multiple planuri. Aș aminti doar cîteva din acțiunile întreprinse în ultimii ani în această direcție. Astfel, **pe linia întăririi responsabilității actului medical, Academia de Științe Medicale, prin institutele de cercetare cu profil clinic, împreună cu Institutul de expertiză și recuperare a capacității de muncă au elaborat criterii privind evaluarea funcțională și de capacitate de muncă a bolnavilor în incapacitate temporară prelungită de muncă sau propuși la pensionare, în principalele afecțiuni invalidante.** Pe de altă parte, **Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii** au întreprins, în ultimul timp, o serie de acțiuni comune pentru realizarea unor construcții noi adecvate scopului recuperării și a unor acte normative, care să reglementeze acțiunile și responsabilitatea factorilor ce concură la realizarea acestei activități.

— În ce măsură actuala Sesiune științifică a Academiei de Științe Medicale poate contribui la îmbunătățirea activității de recuperare ?

— Dezbaterile care vor avea loc sînt de natură să lămurească unele probleme de concepție și organizare a recuperării. Pe de altă parte, rezultatele cercetărilor întreprinse pînă în prezent vor putea fi cunoscute de către specialiști, în vederea generalizării lor. Concluziile sesiunii vor conține, desigur, elemente utile pentru forurile de decizie, ca Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii, în vederea dezvoltării în continuare a preocupărilor în domeniul recuperării forței de muncă, bunul cel mai de preț al societății.

Convorbire consemnată de **Elena MANTU**

cinema

● **Cidul** : PATRIA — 9; 12,45; 16,30; 20,15.
● **Luna furioasă** : SCALA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **Zăpada fierbinte** : LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Capcana** : CAPITOL — 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45, EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,15.
● **Insula misterioasă** : SALA PALATULUI — 17,15 (seria de bilete — 4861) ; 20,15 (seria de bilete — 4862), LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREȘTI — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, FAVORIT — 9; 11.15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45.
● **Felix și Otilia** : DOINA — 8,45; 13; 19.
● **Program de desene animate pentru copii** : DOINA — 11,30; 16; 17,15.
● **Judo** : FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Marele vals** : CENTRAL — 9,15; 12,30; 16; 19,30, BUZEȘTI — 9; 12,30; 16; 19,15.
● **Ceața** : UNIREA — 16; 18; 20.
● **Joe Kidd** : VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, AURORA — 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18; 20,15, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Uimitoarele aventuri ale lui Robinson Crusoe** : BUCEGI — 15,30; 18; 20,15.
● **Hoțul din Bagdad** — 14,30, **Izvorul fecioarei** — 16,30; 18,45, **Dacă ți-e dragă casa ta** — 20,45 : CINEMATECA (sala Union).
● **Fapt divers în prima pagină** : GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,15, FLACĂRA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Întîmplări cu Cosa Nostra** : GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, ARTA — 15,30; 18; 20,15.
● **Veronica se întoarce** : COTROCENI — 14; 16; 18; 20, POPULAR — 16; 18; 20.
● **Generalul doarme în picioare** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 18; 20,15.
● **Coloana de la miezul nopții** : LIRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Mișiunea secretă a maiorului Cook** : DRUMUL SĂRII — 15,30; 18; 20,15.
● **Fata care vinde flori** : DACIA — 9,30; 12; 15,15; 17,45; 20,15.
● **Anonimul venețian** : VIITORUL — 15,30; 18.
● **Nunta de piatră** : VIITORUL — 20,15.
● **Bună seara, doamnă Campbell**: PACEA — 15,30; 17,45; 20.
● **Anatomia dragostei** : MOȘILOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18; 20,15.
● **Jocul de-a moartea** : CRÎNGAȘI — 16; 18,15.
● **Balada lui Cable Hogue** : COSMOS — 15,30;.
● **„Vila" noastră de vacanță** : COSMOS — 18; 20,15.
● **Doi pe un balansoar** : FLOREASCA — 15,30; 18; 20,15.
● **Albă ca zăpada și cei șapte pitici** : FERENTARI — 10; 14.
● **Poveste de dragoste** : FERENTARI — 16; 18; 20.
● **Ultimul tren din Gun Hill** : MUNCA — 10; 15,30; 18; 20,15.
● **O floare și doi grădinari** : VITAN — 10; 15,30; 19.
● **Fata din Istanbul** : PROGRESUL — 15,30; 18; 20,15.
● **Vagabondul** : RAHOVA — 10; 15,30; 19.

LA MUZEUL DE ARTĂ DIN CLUJ

Expoziția retrospectivă Iosif Bene

Muzeul de artă din Cluj a găzduit retrospectiva pictorului septuagenar **Iosif Bene.** Născut la 24 iunie 1903 în comuna Daia din județul Harghita, Iosif Bene își descoperă vocația pentru plastică încă din perioada studiilor la liceul din Odorhei, cînd, cu o consecvență care îi va fi proprie întotdeauna, execută numeroase desene și schițe de compoziție, surprinzătoare pentru expresivitatea liniei. Conștient de necesitatea unor studii îndrumate cu competență, în 1922 îl găsim la București, unde, pentru a se întreține, se angajează ca lucrător la o casă de modă. Economiile realizate din cîștigul modest îi permit să se înscrie în cursul anului 1924 la Academia de arte frumoase, beneficiind mai tîrziu, în urma unui concurs, de o bursă de stat. Coleg de an cu A. Ciucurencu și O. Angheluță, tînărul pictor se va bucura de privilegiul de a studia — pînă la absolvirea Academiei, în 1928 — sub îndrumarea unor specialiști și mari dascăli, cum au fost Camil Ressu, Dimitrie Paciurea, Costin Petrescu și Gabriel Popescu. Este încă student cînd, în 1926, i se conferă Premiul „Lecomte de Nouy", iar în 1927 i se deschide la Brașov prima expoziție personală. Conform dorinței sale, refuzînd oferte mai ademenitoare, funcționează în perioada 1930 — 1934 la Școala normală de băieți din Crițur, desfășurînd concomitent o intensă și valoroasă activitate artistică, concretizată mai ales în variate lucrări de artă decorativă, incluzînd covoare, cusături, broderii, precum și colaje, intarsii etc. care, prezentate în expoziții organizate în țară și peste hotare, se bucură de o primire deosebită. Din 1940 este profesor la Școala normală de băieți din Tîrgu-Mureș, pînă în 1949, cînd este chemat la Institutul de arte plastice „Ion Andreescu" din Cluj pentru a se ocupa de organizarea secției de textile, pe care a condus-o apoi, ca șef de catedră, pînă în 1973.

Alături de lucrări de artă decorativă, de-a lungul unei activități de peste patru decenii, Iosif Bene a realizat numeroase picturi în ulei, tempera și encaustică, precum și acuarele, desene în peniță etc., a căror devenire în timp poate fi urmărită acum prin rigoroasa și concludenta selecție inclusă în retrospectiva de la Cluj.

Picturile în ulei recomandă un bun colorist, cu un acut sentiment al sintezelor tonale care, uneori, prin estomparea acordurilor, pot să evoce fresca așa cum se întîmplă în **Autoportretul** din 1941, dar de cele mai multe ori, prin adecvarea lor la structuri ale formei abil stilizate, reușesc să dea substanță plastică unor compoziții remarcabile prin originalitatea accentelor decorative (**Spălătorese,** 1963, **Vase țărănești,** 1967, **Biedermayer,** 1969).

Obîrșia și opțiunile culturale îl leagă pe pictor prin mii de fire de realitatea satului transilvan. De aceea, cu mijloace de o sinceritate emoționantă, el fixează cu precădere pe pînză chipurile oamenilor și momente din viața acestora. Prin austerul lor sentiment poetic, prin omagiul vibrant adus țăranului, precum și uneltelor și indeletnicirilor sale firești și statornice, prin felul cum exaltă sensul etic al unor modalități seculare de existență, lucrări ca **Seară** (1967), **Seară de vară** (1968) ori **Curte țărănească** (1969) se înscriu în consecință printre cele mai de seamă pînze închinate satului românesc.

În variante numeroase aceeași temă este reluată, în anii din urmă, în lucrările în encaustică. Panotate alături, lucrări numeroase, cum ar fi **Cintec** din 1969, **Berbeci** din 1970, **Mit, Liniște, Fete cu berbeci, Cantata profana** și **Ofrandă** din 1971, **Din alte vremuri, Vis, Patru fete din Călata,** din 1972, **Idoli, Bocitoare** și **Țărăncuță** din 1973 formează astfel o antologie iconografică sui-generis a satului transilvan.

În encaustică, artistul a realizat de asemenea lucrări consacrate altor teme generoase, cum ar fi aceea a iubirii (**Amintiri,** 1969, **Singurătate** și **Seninătate,** 1970), a **Familiei** (1972) și a **Maternității** (două variante din 1972).

Iosif Bene este totodată un talentat desenator, care a știut să-și îmbogățească necontenit cunoștințele însușite de la Camil Ressu. Seria de **Balade I—III** (1967), realizate în tuș, impresionează astfel prin verva narativă și prin minuția și încărcătura emotivă a detaliilor.

O mare pondere o au în expoziție acuarelele, pentru care, de altfel, în 1958, lui Iosif Bene i s-a conferit premiul U.A.P. Spontan și sincer, artistul operează acum numai cu culori luminoase, modulate în laviuri de rară sensibilitate, cu transparențe diafane și cu inefabile irizări, cu treceri fine între tonuri cu notabila calitate de a reda lumina transantă a peisajului (**La Arcuș,** 1928, **Căi în asfințit,** 1946, **Pe lac, Stoguri, La adăpat, Toamnă, Peisaj,** (1973), cît și lumina difuză, înălțuitoare și calmă a interiorului (**În atelier,** 1964, **Studenta,** 1967, **Nud,** 1968, **Reverie, Idol,** 1971, **Compoziție, Pe ginduri,** 1972, **Nud șezînd,** 1973).

Prin expoziția de la Muzeul de artă din Cluj s-a verificat practic afirmația făcută de Iosif Bene în urmă cu cîțiva ani : „Iubesc liniștea și pacea ; în lucrările mele doresc să exprim în primul rînd calmul, echilibrul și armonia". Ea dovedind însă totodată că lucrările pictorului au un conținut de adîncă umanitate, prin care tradiții de străveche spiritualitate și cultură sînt integrate unei viziuni plastice moderne.

Mircea ȚOCA

CARNET PLASTIC

Doru POPOVICI

„Corespondențe spirituale"

Ultimii ani ni l-au dezvăluit pe compozitorul Doru Popovici ca pe unul dintre activii minuitori ai condeiului.

În cărțile sale, abordînd teme diverse, s-a conturat un mod personal de a scrie, ușor de recunoscut. Doru Popovici este, așa cum el însuși declară, adversarul unui stil „complicat, greoi, cu bețe de cuvinte și cu un abuz de «tehnicism»". El prețuiește metafora, apelînd adesea la comparații cu celelalte arte, literatura, plastica, citează din marii oameni de cultură (cu preferințe certe spre unii dintre ei, cum ar fi Eminescu, Blaga, Călinescu), face interesante legături între ideile izvorîte în diferitele perioade ale evoluției artistice, în așa fel încît comentariul său capătă o evidentă atractivitate, accesibilitate.

Ultima carte a lui Doru Popovici „Corespondențe spirituale", apărută sub egida editurii „Albatros", poate fi un bun exemplu pentru cele afirmate mai sus. Ca și la Pascal Bentoiu, volumul lui Doru Popovici este compus dintr-o sumă de articole, grupate în trei mari capitole. Primul, intitulat **„Simboluri"**, surprinde răsături definitorii pentru anumite momente marcante din istoria artei sunetelor. În șirul acestor mici eseuri sînt cuprinse considerații asupra unor lucrări de Beethoven. Wagner, Debussy, Gounod, Mussorgski, Rachmaninov, Mahler, Bartok. Nu lipsește desigur din suita de „simboluri" ale bogatului univers muzical, văzut în evoluția sa, chipul lui George Enescu, „Orfeul Moldav", cum este numit marele nostru compozitor.

Note de lectură

Cel de-al doilea capitol reunește scurte evocări ale unora dintre muzicienii și pedagogii noștri de seamă. Cu toate că tonul confesiv este mai pronunțat, iar amintirile merg uneori pînă la amănunte ale vieții cotidiene, accentul cade pe caracterizările marilor interpreți, de compoziție, de predare ale muzicienilor evocați. Doru Popovici alătură portretelor acestora și pe cele ale lui Mihai Ralea și George Călinescu, ca un omagiu adus acestor personalități de excepțională cuprindere spirituală, preocupați în egală măsură și de muzică.

Ultimul capitol **„Nuanțe"** are un caracter sintetic. Articolele următoare, în cea mai mare parte, să numească temele majore ale artei noastre, elementele ei perene, caracteristice. Ideile converg spre sublinierea necesității unei permanente legături a creatorilor cu tezaurul artistic străvechi aflat în folclorul românesc, a legăturii cu viața, cu spiritualitatea națională.

„Preluind ceea ce este viu în cultura universală — scrie Doru Popovici — **și dezvoltînd ceea ce ne aparține din vremuri imemoriale și pînă în cele incandescente din zilele noastre putem să credem că ritmul nostru de gîndire participă la zbuciumul grandios al acelui cor al veacului nostru".**

Olga GRIGORESCU

„ROMÂNIA-FILM" prezintă : „CIDUL"

Film american, cu : Charlton Heston, Sophia Loren, Raf Vallone. Film distins cu „Trofeul celor cinci continente". Regia : Anthony Mann

tv

PROGRAMUL I

Teleșcoală.
8,00 Introducere în informatică : Codificarea datelor.
9,15 Biologie (anul III) : Activitatea nervoasă superioară.
9,35 Electrotehnică (Pregătire tehnică-productivă) : Circuite și scheme electrice (Televiziune școlară integrată).
10,00 Curs de limba engleză.
10,30 Curs de limba rusă.
11,00 Film pentru copii : Guliver în țara uriașilor.
11,45 Cîntece de voie bună și jocuri populare în interpretarea ansamblului folcloric al Casei de cultură din Zalău.
12,10 Desene animate.
16,00-17,00 Lecții TV pentru lucrătorii din agricultură.
17,30 Telex.
17,35 Curs de limba franceză.
18,05 Steaua polară.
18,25 Aplauze pentru români.
18,50 Medalion Al. I. Cuza.
19,10 Tragerea Pronoexpres.
19,20 1001 de seri : Bălatul de pe afiș.
19,30 Telejurnal ● La cotele anului XXX.
20,00 Reflector.
20,20 Telecinemateca : Ciclul „Ecranizări după opere literare". „Don Quijote". Film realizat după opera clasică a lui Cervantes. Premieră pe țară.
21,30 Seară de balet „Pasărea de foc" de Igor Stravinski.
22,15 24 de ore.

PROGRAMUL II

20,00 Pagini de umor. Aventuri în epoca de piatră.
20,25 Armonii intime. Recitalul organistului Iosif Gerstenengst. În program lucrări de Max Reger.
20,50 Publicitate.
20,55 Telex.
21,00 Întrebări și răspunsuri.
21,30 Selecțiuni din emisiunile de divertisment.
22,10 Documentar TV : Chipul unui oraș : Reșița, azi și mîine.

teatre

● **Filarmonica de stat „George Enescu"** (la Ateneul Român) : **Recital de orgă susținut de Eckart Schiandt** — 20.
● **Opera Română** : **La piață ; Prieculicul ; Nuntă în Carpați** — 19.
● **Teatrul de operetă** : **Voievodul țiganilor** — 19,30.
● **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala mare din bd. Nicolae Bălcescu) : **Coana Chirița** — 19,30, (sala Comedia) : **Părinții teribili** — 20.
● **Teatrul de comedie** : **Prețul** — 20.
● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **Casa de mode** — 20, (sala din str. Alex. Sahia) : **Nolle suferințe ale tînărului „W"** — 20.
● **Teatrul „C. I. Nottara"** (sala Magheru) : **Bună seara, domnule Wilde** — 19,30.
● **Teatrul Giulești** : **Simbătă la Veritas** — 19,30.
● **Teatrul „Ion Creangă"** : **Scufița cu trei iezi** — 16.
● **Teatrul „Țăndărică"** (sala din Calea Victoriei) : **Ileana Sînziana** — 17, (sala din str. Academiei) : **Punguța cu doi bani** — 15.
● **Teatrul satiric-muzical „C. Tănase"** (sala Savoy) : **La Savoy, Boema !** — 19,30, (sala din Calea Victoriei nr. 174) : **Vino să ne vezi deseară** — 19,30.
● **Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu"** : **Dansul maimuțelor** — 19.30.
● **Ansamblul artistic „Rapsodia română"** : **La Hanul cu cîntece** — 19,30.
● **Circul „București"** : **Spectacol prezentat de circul „Busch-Roland"** — 16; 19,30.

(Urmare din pag. I)

unul pe care l-aș dori repetat în toate localitățile.

— Te ascult, **Gheorghe Balță.** În ce comună ai fost ?

— La Răcăciuni, una din cele mai mari din Bacău. Și am să încep cu sfîrșitul : seara, tîrziu, cînd mă pregăteam să mă întorc, **Vasile Ariton,** directorul căminului, mi-a spus, ca o concluzie a celor discutate pînă atunci :

— În ultimele trei-patru zile ale săptămînii avem, de fiecare dată, un program deosebit de bogat. Acesta e specificul nostru. Mai ales acum, iarna, de joi și pînă duminică, aici la noi, e sărbătoare continuă.

— Și cum arată sărbătoarea de la Răcăciuni ?

— La ora 19 sute de săteni, tineri și virstnici, se îndreptau spre căminul cultural. Se anunțase un simpozion consacrat cunoașterii legilor. Și pe oameni îi interesează. Aici au avut și o altă surpriză plăcută. Înainte de a intra în sala de festivități, ei au fost invitați să viziteze expoziția etnografică a satului, organizată din inițiativa organelor locale și a muzeului județean. A urmat apoi simpozionul și proiecția unui film artistic.

— Ce alte noutăți puteți comunica de pe traseele iernii culturale la sate ?

— Mofturi...

— Vrei să explici, **Octav Grumeza.**

— Mofturi de la Moftinul Mare. Nici eu nu am înțeles la început. Dar apoi m-au lămurit sătenii...

— Lămurește-ne și pe noi.

— Simbătă pe la amiază am vorbit la telefon cu conducerea școlii generale din satul Moftinul Mare, comuna Moftin — Satu-Mare. „Ce acțiuni culturale veți avea azi ?" — am întrebat. „Un film intitulat «O afacere»". „O singură manifestare la sfîrșit de săptămînă ?" „Singură dar... sigură". Seara eram în sat și m-am convins că... sigur nici la cămin, care avea ușa zăvorită, nici în altă parte nu a avut loc nici o... afacere, nici cinematografică și nici culturală.

— Cum era vremea pe acolo ? Poate oamenii, de frig, au preferat să rămînă în case ?

— Da' de unde ! Ningea ușor și moftinenii ieșiseră chiar la plimbare.

— Și ce ziceau ?

— **Ion Altfater,** de pildă, mi-a „redactat" pe loc o listă de probleme asupra cărora ar fi dorit să fie informat prin intermediul acțiunilor culturale ale căminului.

— Și nu ai transmis-o organelor locale ?

— Ba da ! Iată cum a decurs dialogul cu **Sigismund Ungvari,** directorul școlii din sat :

— Vai, tovarășe — exclamă S. U. — cum să nu ; muncă culturală facem... adică o să facem... da, ne vom apuca de lucru chiar de săptămîna viitoare. Începem în 2—3 zile „proba" și la teatru și la brigada de agitație și la dans...

— Cu ce piesă de teatru, cu ce text de brigadă ?

— Le rezolvăm noi pe toate în săptămîna care vine.

— Dar interpreții ?

— Păi, o să-i... căutăm... Eu l-am lăsat să-i caute. Să vedem dacă o să-i lase în această situație și comitetul județean pentru cultură și educație socialistă.

...Să vedem, dar să vedem și în alte părți ale țării unde zăpada se așternuse covor gros, cum merge treaba culturală.

— Dacă e vorba de grosimea zăpezii, pe aici, pe la Hunedoara, iarna e... iarnă cu adevărat — se aude de la celălalt capăt al firului vocea lui **Sabin Ionescu.**

— Dar munca culturală ?

— Și ea ! La Ilia, într-un decor hibernal, acțiunile căminului cultural s-au desfășurat „în deplasare", după cum ține să sublinieze **Bujorel Marcu,** directorul acestui așezămînt sătesc. Primele „gazde" au fost copiii de la grădiniță din sat care au ascultat o dimineață de basme, organizată de bibliotecă. Mai apoi, urcînd parcă pe treptele virstelor, tinerele de la secția covoare a complexului meșteșugăresc din sat au participat la „Școala tinerelor fete", o dezbatere educativă săptămînală.

— Oprim aici însemnările ?

— Nu ! Aș dori să mai adaug simpozionul de după-amiază despre Ciprian Porumbescu. Zăpada proaspăt așternută nu a constituit o piedică pentru sătenii care au umplut sala căminului.

— De fapt, zăpada n-ar trebui să reprezinte nicicum un obstacol pentru viața culturală. Sînt **Ion Manea** și de la Neamț am pregătite cîteva argumente.

— Notez.

— Simbătă, în faptul serii, pe ulițele multor sate răsfirate la pintenul muntelui Cernegura, sute și sute de tineri și virstnici, înfruntînd vălătucii de ceață și promoroacă își îndreptau pașii spre așezămîntele culturale. La Borlești și Piatra Șoimului, la Zănești, Podoleni sau Costișa un mare număr de oameni ai satelor au găsit aici programe bogate. Din păcate însă pe același itinerar am întîlnit și exemple contrare.

Propun să facem acum bilanțul acestui sfîrșit de săptămînă la căminele culturale.

— Nu înainte de a transmite ultimele vești culese din comuna Leu, din cîmpia doljeană, care numără peste 8 000 de suflete.

— Bine, **Nistor Țuicu.** Dar concis.

— Simbătă după-amiază, orele 15,00. Liniștea de la căminul cultural din satul de centru lasă impresia că în această după-amiază aici nu se întîmplă nimic. La școală însă, în fața unui auditoriu format numai din femei, doctorul **Gheorghe Enache,** directorul spitalului nr. 2 din Craiova, și procurorul **Victor Diculescu** abia pridideau să răspundă la întrebări. În continuare, în satul Zănoaga a avut loc o manifestare similară. Și aici, aproape 200 de femei. Foarte atente au ascultat cu mult interes cele expuse de conferențiarii craioveni, au luat apoi cuvîntul la discuții.

— Deci și din Dolj numai vești bune.

— Aproape bune. Pentru că nu pot omite un amănunt. La discuțiile despre problemele locale de sănătate tocmai... medicul comunei.

— Este în concediu medical ?

— Nu ! Este... navetist.

Mulțumesc pentru intervenția corespondentului nostru de la Craiova și încerc să sistematizez informațiile primite. În cele mai multe cămine culturale iarna se dovedește cu adevărat un sezon cultural optim. Pulsul vieții spirituale a satelor bate ritmic, constant, tonic. Există și unele excepții. Ici și colo, directorii de cămine încearcă să ignore acest puls. Dar nu vor reuși. Exemplele bune de pretutindeni sînt contagioase, iarna în mediul rural devine tot mai bogată spre satisfacția sătenilor, beneficiarii direcți ai întregului și remarcabilului efort organizatoric.

Cum a fost la căminul cultural ?

Delegația Frontului Național pentru Eliberarea Angolei a părăsit Capitala

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român

BUCUREȘTI

În momentul în care părăsim Republica Socialistă România, delegația Frontului Național pentru Eliberarea Angolei și eu personal ținem să exprimăm tovarășului președinte Nicolae Ceaușescu și soției sale, tovarășa Elena Ceaușescu, tuturor tovarășilor cu care am avut prilejul să discutăm despre relațiile angolezo-române, precum și întregului popor român, cea mai profundă recunoștință din partea mea și a membrilor delegației mele pentru primirea foarte călduroasă și ospitalieră ce ni s-a rezervat și, în mod deosebit, pentru spiritul de mare înțelegere și pentru hotărîrea Republicii Socialiste România de a ajuta poporul angolez în lupta sa de eliberare și de a întări relațiile de prietenie și cooperare între Partidul Comunist Român și Frontul Național pentru Eliberarea Angolei.

Delegația mea și eu însumi părăsim acest pămînt prietenesc al României cu ferma convingere că prietenia și cooperarea între P.C.R. și F.N.L.A. se vor dezvolta zi de zi tot mai mult, spre binele celor două popoare ale noastre, în general, și al poporului angolez, în special.

Cu foarte înaltă și distinsă considerațiune,

HOLDEN ROBERTO
Președintele F.N.L.A.

*

Marți dimineață a părăsit Capitala delegația Frontului Național pentru Eliberarea Angolei, condusă de Holden Roberto, președintele F.N.L.A., care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a făcut o vizită în țara noastră.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășii Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Magdalena Filipaș, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., general-colonel Ion Coman, Ghizela Vass, Ion Savu, membri ai C.C. al P.C.R., Constantin Matei și Nicolae Ionescu, membri supleanți ai C.C. al P.C.R., Radu Enache, secretar al C.C. al U.T.C., Stanciu Stoian, secretar general al Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, de activiști de partid.

(Agerpres)

Excelenței Sale

Domnului NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Vă adresăm cele mai sincere mulțumiri pentru amabilul mesaj transmis cu ocazia zilei noastre de naștere. Sîntem convinși că relațiile prietenești existente între cele două țări ale noastre se vor întări tot mai mult în anii viitori.

BIRENDRA
Regele Nepalului

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI, ION GHEORGHE MAURER, A PRIMIT PE AMBASADORUL REPUBLICII AFRICA CENTRALĂ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, marți după-amiază, în vizită protocolară de prezentare, pe Jean Claude Mandaba, ambasadorul Republicii Africa Centrală la București.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a participat Nicolae Ghenea, adjunct al ministrului afacerilor externe.

(Agerpres)

Reprezentantul P.C.R. la congresul Uniunii Socialiste Sudaneze a plecat la Khartum

Marți dimineața, tovarășul Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, a plecat la Khartum, unde va asista la lucrările primului congres național al Uniunii Socialiste Sudaneze.

La plecare, pe aeroportul internațional Otopeni, au fost prezenți tovarășul Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., activiști de partid.

(Agerpres)

Numirea noului ambasador al României în Republica Arabă Yemen

Prin decret al Consiliului de Stat tovarășul Florian Stoica a fost numit în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Arabă Yemen, în locul tovarășului Titus Sinu, care a fost rechemat în centrala Ministerului Afacerilor Externe.

(Agerpres)

În sprijinul luptei poporului khmer

La 22 ianuarie 1974, la Ministerul Afacerilor Externe a avut loc semnarea protocolului prin care guvernul Republicii Socialiste România acordă, în spiritul solidarității cu lupta dreaptă a poporului khmer pentru libertate, independență și suveranitate, un ajutor nerambursabil Guvernului Regal de Uniune Națională al Cambodgiei.

(Agerpres)

SOSIREA UNEI DELEGAȚII A SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

Marți dimineață a sosit în Capitală o delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S., condusă de Ivan Samoilovici Grușețki, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene, care face o vizită în țara noastră la invitația Marii Adunări Naționale.

Din delegație fac parte Konstantin Ivanovici Galanșin, deputat în Sovietul Naționalităților, ministrul industriei celulozei și hîrtiei al U.R.S.S., Șamama Mahmudali-Kizi Gasanova, vicepreședinte al Sovietului Uniunii, președintele colhozului „1 Mai" din Azerbaidjan, Șafet Kospanovici Kospanov, vicepreședinte al Comisiei de propuneri legislative a Sovietului Uniunii, prim-secretar al regiunii Uralsk din Kazahstan, Vladimir Leontievici Kudriavțev, membru al Comisiei de politică externă a Sovietului Naționalităților, comentator al ziarului „Izvestia", Evgheni Ivanovici Klimcenko, membru al Comisiei pentru industrie a Sovietului Naționalităților, Anatoli Mihailovici Petrov, secretarul Comisiei pentru industrie a Sovietului Uniunii.

Pe aeroportul Otopeni delegația a fost salutată de Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Maria Groza, Ilie Murgulescu și Gheorghe Necula, vicepreședinți ai M.A.N., Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, președintele Grupului român din Uniunea interparlamentară, Mihai Suder, ministru secretar de stat la Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, Cornel Pacoste, adjunct al ministrului afacerilor externe, președinți de comisii permanente ale M.A.N. și alte persoane oficiale.

Au fost de față V. I. Drozdenko, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

*

Marți la amiază, președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, a primit delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La primire au participat Maria Groza, Ilie Murgulescu și Gheorghe Necula, vicepreședinți ai M.A.N., Corneliu Mănescu, președintele Grupului român din Uniunea interparlamentară, Dumitru Coliu, Traian Ionașcu și Aurel Vijoli, președinți de comisii permanente ale M.A.N., Iuliu Fejes, secretar al M.A.N.

A fost prezent ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

Cu acest prilej a avut loc o discuție cordială, tovărășească, în cadrul căreia s-a făcut un schimb de informații cu privire la rolul și activitatea Marii Adunări Naționale și Sovietului Suprem. Au fost înfățișate, de asemenea, unele realizări ale popoarelor român și sovietic în făurirea noii societăți, relevîndu-se cu satisfacție relațiile tradiționale de prietenie și colaborare în continuă dezvoltare dintre România și Uniunea Sovietică.

*

În aceeași zi, oaspeții sovietici au vizitat Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.

(Agerpres)

Manifestări consacrate Unirii Țărilor Românești

Elevii liceului „Alexandru Ioan Cuza" din Iași au susținut la Casa sindicatelor un spectacol de muzică și poezie patriotică, precum și un concurs sportiv în cadrul cupei „24 Ianuarie". Manifestări consacrate Unirii au mai avut loc și la școlile generale nr. 3 și 33 din Iași, la Liceul agricol din Podu-Iloaiei și în alte părți.

La Școala generală nr. 3 și-au dat concursul la realizarea montajului literar „File din cartea de aur a patriei" și actorii Teatrului Național „Vasile Alecsandri", care au interpretat scene din „Povestea Unirii". Manifestarea a fost precedată de o expunere despre importanța zilei de 24 Ianuarie. **(M. Corcaci).**

*

Muzeul arhivelor a organizat o seară muzeală dedicată acestei importante aniversări. Gheorghe Ungureanu, care a întreprins cercetări în unele arhive de peste hotare, a prezentat auditoriului date inedite în legătură cu actul de la 24 ianuarie 1859, iar Virgil Teodorescu, directorul muzeului, a vorbit despre participarea bucureștenilor la înfăptuirea Unirii. Seara muzeală a cuprins, de asemenea, un program de lecturi din creația literară avînd ca temă evenimentul aniversat, precum și un concert susținut de formația de cameră „Pro Musica" a Casei de cultură „Mihai Eminescu" din București.

*

Împlinirea a 115 ani de la Unirea Principatelor prilejuiește în școli și instituții de învățămînt superior, în cluburi, case de cultură ale tineretului și cămine culturale manifestări variate prin care elevii, studenții, tinerii din unități industriale și agricole cinstesc actul de la 24 ianuarie și pe făuritorii lui. În aceste zile premergătoare jubileului, ei își dau concursul — ca organizatori și interpreți — la montaje literar-muzicale, spectacole de teatru și de film, seri culturale, șezători literare.

În mai multe localități situate de o parte și de alta a Milcovului — riu care cu 115 ani în urmă despărțea Țara Românească de Moldova — s-au desfășurat manifestări culturale dedicate sărbătoririi actului Unirii Principatelor. La casa memorială din Cimpuri a primului deputat-țăran — Moș Ion Roată — a avut loc o seară omagială. Activitatea unioniștilor, lupta lor pentru înfăptuirea idealurilor naționale ale poporului nostru au fost prezentate și la așezămintele culturale din Focșani, Odobești, Golești, Panciu, Vulturul și în alte 23 de localități.

*

La clubul tineretului din municipiul Alba Iulia s-a desfășurat un program cultural-artistic, în cadrul căruia a fost prezentată expunerea „Reforme democratice ale domniei lui Alexandru Ioan Cuza", urmată de piesa „Moș Ion Roată și Unirea", în interpretarea unor elevi de la Grupul școlar profesional de construcții din localitate.

Consiliul municipal Hunedoara al sindicatelor a organizat o seară literară cu tema „Unirea Principatelor", iar la Hațeg a avut loc simpozionul „Poporul — făuritorul și eroul Unirii".

(Agerpres)

Plecarea delegației Confederației Generale a Oamenilor Muncii din Peru

Delegația Confederației Generale a Oamenilor Muncii din Peru, formată din tovarășii Gustavo Espinoza, secretar general al C.G.T.P., conducătorul delegației, și Alejandro Nunez, membru al Comisiei naționale a C.G.T.P., care, la invitația Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, a făcut o vizită de prietenie în țara noastră, a părăsit, marți dimineața, Capitala.

Le plecare, oaspeții au fost salutați de tovarășii Mihai Dalea, președintele Consiliului Central al U.G.S.R., Gheorghe Petrescu, vicepreședinte, de activiști ai sindicatelor.

(Agerpres)

Lucrările simpozionului cu tema:

„Aspecte și tendințe ale fenomenelor demografice și factorii care le influențează"

În cadrul manifestărilor premergătoare Conferinței mondiale a populației, prestigioasă reuniune ce urmează a fi găzduită în acest an de România, marți au început în Capitală lucrările simpozionului „Aspecte și tendințe ale fenomenelor demografice și factorii care le influențează".

După cum arăta în cuvîntul său acad. Theodor Burghele, președintele Comisiei naționale de demografie, simpozionul, împreună cu alte acțiuni care vor fi organizate cu acest prilej, reflectă atenția și importanța ce le acordă țara noastră Anului mondial al populației și conferinței de la București.

În numele Organizației Națiunilor Unite, participanții la lucrări au fost salutați de S. A. Chedid, directorul Centrului de informare al O.N.U. la București. În alocuțiunea sa, vorbitorul a relevat faptul că alegerea, de către comunitatea internațională, a Bucureștiului ca loc de desfășurare a Conferinței mondiale a populației, constituie o mărturie a profundei considerații de care se bucură România în lumea întreagă.

Simpozionul, organizat sub auspiciile Direcției Centrale de Statistică, Comisiei naționale de demografie, Ministerului Sănătății, Academiei de științe sociale și politice își desfășoară lucrările timp de două zile.

Referindu-se la importanța acestei reuniuni științifice, Ilie Șalapa, directorul general al Direcției Centrale de Statistică, președintele comitetului de organizare a manifestării, a arătat, într-o convorbire cu redactorul „Agerpres", Constantin Pavel, că dezbaterile sînt consacrate rezultatelor și preocupărilor cercetării demografice pe plan național, în probleme de cea mai mare actualitate, cum sînt evoluția numărului și structurii populației, factorii determinanți și implicațiile demografice și social-economice ale mutațiilor pozitive înregistrate în acest domeniu, fundamentarea previziunilor demografice. Participarea la lucrările simpozionului — a relevat interlocutorul — a unor cunoscuți demografi, sociologi, medici, statisticieni, economiști și alți specialiști, cu peste 100 de comunicări, atestă dezvoltarea continuă a cercetărilor interdisciplinare privind evoluția populației și fenomenele demografice din țara noastră.

În același timp, reuniunea va contribui la o mai bună cunoaștere a realizărilor demografiei românești, atît pe plan național, cît și pe plan internațional, dacă ne gîndim că studiile și comunicările prezentate vor fi folosite la fundamentarea rapoartelor și referatelor care vor fi susținute în cadrul Conferinței mondiale a populației.

(Agerpres)

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 24, 25 și 26 ianuarie. În țară : Vreme în general frumoasă și relativ caldă. Cerul va fi variabil, mai mult noros în Transilvania, Maramureș și nordul Moldovei, unde vor cădea ninsori slabe. În rest, precipitații izolate. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 8 și plus 2 grade, izolat mai coborîte, iar maximele între minus 1 și plus 9 grade, local mai ridicate. Ceață și, pe alocuri, polei. **În București :** Vreme în general frumoasă și relativ caldă. Cerul va fi schimbător. Vînt slab. Temperatura ușor variabilă.

• SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT •

TENIS DE MASĂ

Campionatele internaționale ale României

• ***Cuplul Alexandru — Hamada, medalie de aur în proba feminină de dublu***

Marți seara, în sala sporturilor „Victoria" din Ploiești, au luat sfîrșit campionatele internaționale de tenis de masă ale țării noastre. Campioanele mondiale în proba de dublu, Maria Alexandru (România) și Miho Hamada (Japonia) au cucerit medalia de aur în această probă, învingînd în finală cu 3—1 (16—21, 21—12, 21—14, 21—6) pe jucătoarele sovietice Rudnova și Antonian.

Un frumos succes au repurtat în ansamblu reprezentanții Japoniei. În proba de simplu masculin, talentatul jucător japonez Y. Imano l-a învins cu 3—1 (18—21, 21—14, 21—6, 21—14) pe sportivul sovietic Strokatov. În semifinale, Imano cîștigase cu 3—2 la Sarkoian (U.R.S.S.), iar Strokatov il învinsese cu 3—1 pe cehoslovacul Dvoracek. Proba feminină a fost cîștigată de cunoscuta campioană japoneză Miho Hamada, învingătoare cu 3—0 (21—18, 21—15, 21—11) în fața Mariei Alexandru. Jucînd bine în sferturile de finală, Maria Alexandru o eliminase cu 3—2 pe Takahashi (Japonia), iar în semifinale dispusese cu 3—0 de Stephan (R.D. Germană). Proba de dublu masculin a revenit japonezilor Ito și Imano, învingători cu 3—0 (21—11, 21—14, 21—19) în fața perechii Li De-in, Liao Fu-men (R.P. Chineză). Rudnova și Gomoskov (U.R.S.S.) au terminat învingători în finala probei de dublu mixt. Ei au învins cu 3—2 (21—23, 21—15, 13—21, 21—19, 21—17) pe Antonian, Sarkoian (U.R.S.S.).

(Agerpres)

HOCHEI În derbiul de aseară

STEAUA — DINAMO 4—3

Cuplajul hocheistic de ieri, reunind cele patru formații din grupa A, s-a impus atenției generale, în primul rînd, prin derbiul **Steaua — Dinamo**, echipe care, încă din edițiile precedente, domină și decid lupta pentru titlul de campioană a țării. Așteptările tuturor pentru această întîlnire erau legate și de faptul că, pe arena de gheață, evoluau fruntașii acestui sport, majoritatea componenților lotului reprezentativ. În tribune, ca de obicei în astfel de împrejurări, spectatori foarte numeroși (peste 6 000). O apreciere generală asupra cuplajului nu este posibilă, pentru că, de fapt, fiecare meci a avut caracteristici proprii, legate de valoarea în sine a echipelor respective.

Referindu-ne mai întîi la prima partidă **(S.C. Miercurea Ciuc — Dunărea)** am reținut tentativa hocheiștilor dunăreni de a obține victoria în fața unei echipe mai sudate și mai ambițioase. Și au cîștigat. Scor 3—2 (2—0, 2—1, 1—1). Cu această victorie, Dunărea nu-și vede încă realizat obiectivul de a se clasa finalmente pe locul III, pentru că îi sînt necesare încă două puncte.

În fine, iată și meciul vedetă. Emoții firești pe gheață și în tribune. Dar nu pentru prea mult timp ; galeriile se „încing" repede, iar jucătorii prind parcă aripi. Jocul se desfășoară într-un ritm viu, fiecare echipă vrînd parcă să dea ea primul gol. A reușit Steaua, după numai două minute (prin Bucur). În continuare, fazele nu-s gîndite și lucrate cu migală, dar lupta este plăcută, antrenantă, pucul se plimbă în viteză prin fața ambelor porți, fiind șutat foarte des și foarte puternic. Dinamoviștii egalează, prin Tone, în minutul 14.

Scorul de 1—1 s-a menținut mult timp, nefiind schimbat de fapt decît în ultima repriză. Cîteva cuvinte, totuși, despre repriza secundă. Destul de rar am văzut o dominare atît de categorică precum cea exercitată de dinamoviști aseară, în acest derbi. Pucul a fost jucat practic la o singură poartă. În tot acest timp Dinamo a forțat înscrierea golurilor, dar fără succes. Cel puțin de trei ori ocazille lor au fost extrem de favorabile. Jucătorii de la Steaua s-au văzut nevoiți — pentru a „respira" — să apeleze la degajări interzise, prin aceasta reușind să-i scoată din ritm pe adversarii lor. Ultima repriză marchează încă de la primele pase o revenire extraordinară a echipei Steaua. În 5—6 minute scorul devenise 4—1 ! Dinamoviștii nu-și pot crede ochilor. Dinamo încearcă să remonteze de-abia în ultimele cinci minute. Dar nu pot marca decît de două ori, Steaua cîștigînd deci cu 4—3. Ultimul gol a fost, de altfel, marcat cu numai cîteva secunde înainte de fluierul final.

Prin victoria de aseară Steaua s-a apropiat și mai mult de titlu. Dinamoviștii pot să-și păstreze aureola de campioni numai în cazul unei victorii, simbătă, la peste 4 goluri diferență.

Turneul continuă astăzi, după-amiază, cu următoarele partide : **Steaua — Dunărea** (ora 16) și **Dinamo — S.C. Miercurea Ciuc.**

I. DUMITRIU

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

TENIS. — Tînărul tenisman american **Jimmy Connors** a terminat învingător în turneul internațional desfășurat la Roanoke (Virginia). În finală, Jimmy Connors l-a întrecut cu 6—4, 6—3 pe jucătorul vest-german Karl Meiler. Este pentru a treia oară consecutiv cînd Jimmy Connors cîștigă acest turneu.

BASCHET. — În cel de-al doilea joc al turneului pe care-l întreprinde în Brazilia, selecționata masculină de baschet a U.R.S.S. a evoluat la Campinas în compania reprezentativei țării gazdă. Baschetbaliștii brazilieni au terminat din nou învingători, de data aceasta cu scorul de 75—72 (37—34). În primul meci, disputat la Sao Paulo, gazdele cîștigaseră cu scorul de 82—78.

ȘAH. „MECIURILE CANDIDAȚILOR". — În meciul dintre **Boris Spasski** (U.R.S.S.) și **Robert Byrne** (S.U.A.), care-și dispută la San Juan (Porto Rico) unul din „sferturile" de finală ale turneului candidaților la titlul mondial de șah, scorul a devenit 3—1 în favoarea marelui maestru sovietic. Spasski a cîștigat la mutarea a 29-a. La Augusta (Florida) s-a desfășurat partida a treia dintre **Viktor Korcinoi** (U.R.S.S.) și **Henrique Costa Mecking** (Brazilia), întreruptă la mutarea a 42-a, cu un ușor avantaj material pentru Korcinoi. La reluare, tînărul mare maestru brazilian a efectuat cele mai bune mutări, astfel că oficialii au consemnat remiza după 54 de mutări. În prezent, scorul meciului este egal : 2—2. La Moscova, în meciul dintre marii maeștri sovietici Anatoli Karpov și Lev Polugaevski a fost înregistrată a treia remiză consecutivă.

CICLISM. — După 72 de ore de întrecere, în cursa ciclistă de șase zile de la Rotterdam, pe primul loc în clasament a trecut cuplul olandez **Leo Duyndam — René Pijnen.**

FOTBAL

Primul pas cu dreptul la început de drum

Vreme frumoasă ieri, la Snagov, însorită, fără pic de vînt — să fie într-un ceas bun ! — pentru primul joc-școală al echipei reprezentative de fotbal, cu care prilej și-au făcut debutul în formație cîțiva tineri fotbaliști. Adversarul a fost echipa Metalul Mija, ambițioasă, pusă pe fapte mari în fața „tricolorilor", uneori puțin cam prea dură pentru ceea ce înseamnă o partidă de antrenament în plină iarnă. Formația reprezentativă a început jocul în următoarea așezare : Jivan — Anghelini. Dinu, Sameș, Nistor — Dumitru, Balaci — Troi, Dobrin, Kuhn, Marcu. După pauză au mai jucat Niculescu — fundaș dreapta, iar Anghelini pe partea stîngă, Marin Florin în locul lui Sameș, Broșovschi l-a schimbat pe Balaci, de asemenea, în atac, S. Mircea și Dudu Georgescu i-au înlocuit pe Dobrin și Kuhn. Nu vă mirați, a jucat și Răducanu, însă în poarta metalurgiștilor, promițîndu-le acestora să nu primească vreun gol, iar astfel Metalul să „cîștige un punct în deplasare" ! Adevărul este că dacă despre ceilalți jucători selecționați e greu să faci vreo apreciere din cauza naturii meciului, a momentului în care se află pregătirile și a terenului înghețat bocnă, în schimb despre Răducanu se poate zice, fără rezerve, că a apărat excelent. Un bombardament în toată regula a fost executat la poarta de către înaintașii „tricolori", de două ori și barele s-au opus la tirul lui Dobrin și Dumitru, totuși cel care a împiedicat marcarea citorva goluri gata făcute a fost ieri Răducanu. Imbatabil, sau aproape imbatabil, fiindcă în repriza secundă, după ce respinsese prin plonjon un prim șut, n-a mai putut evita golul marcat dintr-o bucată, firește cu piciorul sting, de către Broșovschi. Deci, 1—0, scor care nu spune mare lucru într-o asemenea partidă.

După meci, un fel de stat major al reprezentativei — Florea Tănăsescu, secretar al F.R.F., antrenorul V. Stănescu, medicul D. Tomescu — discută această primă operațiune de asamblare a noului efectiv. El apreciază drept mai bună activitatea formației din prima repriză, cu halfia Dumitru—Balaci și perechea centrală în atac Dobrin—Kuhn, precum și inserările ofensive ale lui Dinu. Ambele aripi au dat un randament mai scăzut, atît din pricina cîmpului alunecos, defavorabil sprinturilor, cît și datorită aglomerării jucătorilor în jumătatea de teren a adversarilor.

Cîteva constatări de alt ordin decît cel pur tehnic : „bobocii" au fost bine primiți printre internaționalii experimentați, de altfel pe întreaga desfășurare a partidei Dinu, Dumitru, Dobrin i-au încurajat pe debutanți. În al doilea rînd, după spusele tehnicienilor, toți jucătorii îndeplinesc exemplar programul și se angajează la efortul antrenamentelor, în frunte fiind tocmai „veteranii" lotului...

I-am cerut *juniorului* Balaci să-mi spună primele lui impresii de la lotul reprezentativ : „Mi-e ușor să joc alături de Dumitru, în spate cu Dinu, în față cu Dobrin. Mi-e greu să joc alături de ei, din cauza... răspunderii ! Sper să mă obișnuiesc repede cu ceea ce înseamnă echipa națională". Îl întreb pe Dobrin despre Balaci. Îmi răspunde repede : „Îmi place. Are talent !". Răspunsul lui Dumitru e și mai concis : „Promite !".

Promisiuni de la cei foarte tineri, promisiuni de la cei mai vîrstnici, un lot întreg ne promite nouă, susținătorilor fotbalului, un sezon fotbalistic mai rodnic decît cel precedent, cu rezultate pe măsura așteptărilor. Drum bun în turneu, drum bun pe calea grea ce duce spre performanță !

Valeriu MIRONESCU

TENIS.

Turneul de la Philadelphia

• ***Năstase și Newcombe — indisponibili !***

Primul mare turneu internațional de tenis al anului a început la Philadelphia fără participarea principalilor favoriți : românul Ilie Năstase și australianul John Newcombe. Accidentat în partida cu Cliff Richey, susținută săptămîna trecută în cadrul concursului de la Lakeway, campionul român suferă de o întindere musculară și, la recomandarea medicilor, a anunțat pe organizatori că nu poate lua parte la întreceri. La rîndul său, John Newcombe și-a anunțat indisponibilitatea, fiind accidentat la călcîi. Din diferite motive, la turneul de la Philadelphia mai absentează alți șase jucători : spaniolii Manuel Orantes, Juan Gisbert, cehoslovacii Jiri Hrebec, Jan Kukal americanul Erik Van Dillen și portoricanul Charles Pasarell.

În cele mai interesante partide ale primului tur, americanul Arthur Ashe l-a învins în trei seturi : 6—1, 6—7, 6—2 pe francezul Jean Baptiste Chanfreau, Georges Goven (Franța) l-a învins cu 6—4, 6—4 pe campionul iugoslav Nikola Pilici, iar australianul Ross Case a dispus cu 6—4, 4—6, 6—4 de americanul Tom Gorman.

Plenara Consiliului național al inginerilor și tehnicienilor

În Capitală a avut loc plenara Consiliului național al inginerilor și tehnicienilor, care a analizat contribuția intelectualității tehnice la realizarea planului și angajamentelor în întrecerea socialistă pe anul 1973 și sarcinile ce îi revin din planul național unic de dezvoltare economico-socială a țării pe anul 1974.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, în încheierea plenarei participanții au adresat o telegramă **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu**, în care își exprimă atașamentul fierbinte față de politica economică înțeleaptă a partidului și se angajează ca, împreună cu clasa muncitoare, să participe cu abnegație și devotament la înfăptuirea sarcinilor privind perfecționarea economiei naționale, în scopul progresului continuu al societății noastre socialiste.

Ne angajăm solemn — se spune în telegramă — să promovăm în rîndul intelectualității tehnice spiritul novator caracteristic poporului român pentru dezvoltarea activității de creație originală, să aplicăm cu consecvență și operativitate cuceririle științei și tehnicii, valorificînd cu maximum de eficiență resursele materiale de care dispune fiecare unitate economică.

Vă asigurăm, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu — se arată în încheiere — că intelectualitatea tehnică din România va acționa cu spirit de răspundere și conștiință patriotică, neprecupețind nici un efort pentru a îndeplini mărețele sarcini încredințate de partid.

(Agerpres)

Iarna surprizelor dure

Articol scris pentru „Scînteia" de Kjeld OESTERLING NIELSEN, ziarist danez

Nu intenționez să fac o analiză a crizei energetice dintr-un unghi de vedere economic. (Specialiștii o pot face mult mai bine decît mine). Vreau doar să prezint cîteva elemente din care se va putea vedea cum în prezent, pentru multă lume din Europa occidentală, viața — poate un întreg mod de viață — începe să se schimbe pe zi ce trece.

Cunosc o doamnă în vîrstă din Copenhaga. A muncit mulți ani și acum e pensionară. Locuiește într-un apartament de trei camere și, pînă nu demult, o ducea bine. De cîtva timp însă nu-și mai permite să încălzească decît una din încăperi pentru că petrolul a devenit cu peste două ori mai scump și pe urmă este și greu de procurat. Trebuie să se descurce singură. Și nu este ușor să cari în canistră 15 kg cînd ai aproape 80 de ani și locuiești la etajul trei într-o casă fără ascensor. Și asta nu e tot. După ce plătește chiria și celelalte taxe — care nu pot fi nici ele neglijate — nu-i mai rămîn mulți bani pentru mîncare. Înainte îi mai rămînea, în unele luni, un oarecare surplus de bani. Creșterea prețului petrolului a făcut însă ca această posibilitate să dispară aproape complet. Evident, nu-i vorbă nici de mizerie neagră, nici de foamete. Deocamdată e numai întrebarea permanentă pe care și-o pune : pot oare să-mi permit să mănînc și astăzi carne, un ou, unt ? Or, pentru această doamnă în vîrstă, ca și pentru atîția alți pensionari, pînă în urmă cu cîteva luni nu se iveau astfel de întrebări. Acum însă totul costă mai scump : petrolul, alimentele, chiria.

Dar să privim puțin realitățile dintr-o țară mai puțin bogată : Italia, de exemplu. Auzi aci frecvent întrebarea : cum se poate trăi cu o pensie de 30 000-40 000 de lire pe lună cînd petrolul a devenit de trei ori mai scump, cînd toate celelalte se scumpesc pe zi ce trece ?

„Va fi o iarnă foarte friguroasă pentru noi, bătrînii", scria de curînd un pensionar unui ziar italian. Era concluzia examinării unicei alternative ce i se oferă : să mănînce te miri ce sau să sufere de frig.

În luna noiembrie lumea se pregătea pentru sărbătorile de iarnă, mulți se gîndeau să le petreacă la țară, în munți. Acum totul a devenit sumbru.

Aproape toți prietenii mei din Danemarca s-au restrîns acum cu familiile lor într-o singură încăpere pentru a economisi combustibilul. Casele cu pereți reci și mașinile uneori inutile oferă un spectacol absurd. Sînt frumoase, comode, în perfectă stare, au costat atîta și atîta trudă — pentru mulți chiar o viață întreagă de renunțări. Și acum ?...

Dar asta nu e tot : organizarea vieții fiecăruia a fost dată cu totul peste cap. De la o săptămînă la alta programul de lucru s-a mărit cu 2-3 ore pe zi.

În Anglia, unde se lucrează numai trei zile pe săptămînă, lucrurile stau mult mai rău... Mult mai rău stau lucrurile și la Torino și Florența, unde lumea este nevoită încă din luna decembrie să stea, pentru a obține combustibil, la cozi interminabile, înainte sau după orele de serviciu.

În anumite zile — fie din cauza unor manevre ale speculanților, fie din alte motive — o serie de produse lipsesc cu desăvîrșire. Dificultățile de transport și cele de aprovizionare îi obligă pe comercianți să abandoneze posibilitatea unui stoc de mărfuri minim. Intervin apoi și alte argumente : prețurile de achiziționare cresc, în vreme ce pentru mulți mijloacele financiare rămîn reduse.

Toate acestea pot părea necazuri mărunte (și unele chiar sînt), dar faptul că în urmă cu cîteva luni, cu un an, toate aceste neajunsuri nu existau este într-adevăr un necaz. Și mai ales un simptom pentru sfîrșitul unui anume fel de viață.

Sigur, nu-i cine știe ce nenorocire dacă nu poți folosi duminica mașina. Dar — în raport cu dezlînderile formate în decursul anilor — mulți se întreabă : și-atunci cum îți petreci vremea ? Stai acasă și urmărești programul la televiziune. Dar nici asta nu-i gratis. Încă din prima duminică „fără automobile", la Roma, curentul electric a costat mai scump în multe cartiere pentru că s-a consumat mai mult pentru televizor, pentru luminat etc.

În Olanda se circulă cu bicicleta pe autostrăzile pustii ale „duminicilor fără mașini". Personal cred că-i mai plăcut să cutreieri măcar o zi pe săptămînă marile orașe care pînă nu demult nici nu se vedeau din cauza mașinilor. Poți apoi să citești în tihnă, să faci atîtea lucruri plăcute pe care nu le-ai mai făcut niciodată pînă acum. Totuși, nu toți reușesc să le facă. O imagine falsă — dar care a fost impusă ca un ideal, ca un scop suprem al vieții — o imagine care pe cei mai mulți i-a costat o viață întreagă de muncă trudnică, s-a dovedit a fi de o fragilitate nemaipomenită. S-a făcut literalmente țăndări în numai cîteva săptămîni.

Este posibil ca această imagine să fie lipită la loc, să fie măcar în parte refăcută, dar lucrurile nu vor mai fi aceleași. Oamenii cu greu vor putea redeveni aceeași ca înainte.

viața internațională

„Edificarea securității pe continent reclamă continuitatea eforturilor într-un cadru necesar"

INTERVENȚIA ȘEFULUI DELEGAȚIEI ROMÂNE ÎN COMITETUL DE COORDONARE AL CELEI DE-A DOUA FAZE A CONFERINȚEI PENTRU SECURITATE ȘI COOPERARE ÎN EUROPA

GENEVA 22 (Corespondență de la C. Vlad). — În cursul zilei de marți, la Geneva, s-a întrunit Comitetul de Coordonare al celei de-a doua faze a Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa, care a avut ca punct unic pe agenda acestei ședințe examinarea urmărilor conferinței.

Discuțiile — la care au luat parte un mare număr de vorbitori — **au relevat, ca element esențial, importanța pe care o are continuarea, după încheierea conferinței, a eforturilor în scopul realizării obiectivului de edificare a securității și de dezvoltare a cooperării pe continent.** Singura problemă care a rămas să fie clarificată și care și-a găsit o soluționare la această ședință a fost aceea a momentului în care să se treacă la examinarea de fond, în lumina prevederilor recomandărilor de la Helsinki, a măsurilor ce vor fi necesare pentru a se transpune în viață urmările conferinței și pentru a se continua procesul de întărire a securității și dezvoltare a cooperării în Europa.

Participanții la dezbateri au remarcat că, în condițiile trecerii la redactarea, în toate organele de lucru, a documentelor finale, este firesc să se întreprindă măsurile necesare pentru concretizarea mandatului ce revine în acest sens Comitetului de Coordonare.

În intervenția sa, **șeful delegației române**, ambasadorul Valentin Lipatti, **a prezentat poziția țării noastre privind necesitatea mecanismului instituțional și metoda de examinare a punctului patru al ordinii de zi.** În legătură cu necesitatea organismului consultativ, vorbitorul a arătat că, în concepția țării noastre, conferința nu poate fi considerată ca un scop în sine, ca un episod unic în istoria Europei. Conferința pentru securitate și cooperare în Europa — a spus el — este un mijloc, un instrument foarte important care marchează începutul unui lung proces de edificare a securității și de dezvoltare a cooperării în Europa. În consecință, **edificarea securității și dezvoltarea cooperării reclamă, ca o condiție imperioasă, continuitatea eforturilor într-un cadru necesar, acela al mecanismului instituțional.** Acest mecanism nu va fi un organism supranațional, ci un cadru de concertare între state independente, suverane și egale în drepturi, conducându-se după regulile democratice adoptate la conferință ; el este un instrument simplu, dar indispensabil pentru continuarea eforturilor îndreptate spre edificarea securității europene.

În încheiere, reprezentantul român a arătat că, având în vedere progresele înregistrate la conferință și în conformitate cu recomandările finale, **delegația română se pronunță pentru examinarea cît mai grabnică a punctului patru al ordinii de zi.** Astfel, după analiza aprofundată a acestui punct în cadrul Comitetului de Coordonare, ar urma să se creeze un grup de lucru, care să examineze propunerile concrete și să asiste comitetul în lucrările sale.

Reprezentanții Cehoslovaciei, Finlandei, Iugoslaviei, Spaniei, Ungariei, Poloniei și ai altor țări au sprijinit ideea ca, în activitatea sa, Comitetul de Coordonare să fie ajutat de un grup de lucru.

La propunerea Norvegiei, sprijinită de Malta și Finlanda, și pe baza schimbului de vederi care a avut loc, s-a hotărît ca în programul viitor de lucru să se prevadă ședințe în care Comitetul de Coordonare să poată fixa jaloanele acordului în această problemă, astfel încît grupul de lucru care ar urma să funcționeze în a doua jumătate a lunii viitoare să poată trece la examinarea detaliată a propunerilor și sugestiilor ce se vor face.

SUCCESE PE CALEA REFACERII ȘI DEZVOLTĂRII ECONOMIEI R. D. VIETNAM

HANOI 22 (Agerpres). — Agenția V.N.A. informează că la Hanoi a avut loc o ședință a Consiliului guvernului R.D. Vietnam, la care s-a făcut bilanțul îndeplinirii planului și execuției bugetului de stat pe anul 1973 și au fost adoptate planul și bugetul pe anul 1974.

În comunicatul dat publicității la încheierea ședinței se arată că, după încetarea războiului, eforturile au fost concentrate spre lichidarea consecințelor directe ale războiului și pregătirea refacerii și dezvoltării economiei. Astfel, au fost refăcute rapid și dezvoltate căile de comunicație și transporturile, producția s-a extins, iar nivelul de trai s-a stabilizat treptat. În pofida nenumăratelor dificultăți și privațiuni — relevă comunicatul — numeroase întreprinderi și sectoare industriale și-au realizat și depășit planul. În ultimul timp, numeroase localități au depus eforturi considerabile pentru a înlătura efectele inundațiilor și au intensificat producția agricolă. Au fost reluate activitățile normale din învățămînt, presă, ocrotirea sănătății, educație fizică și sport. Paralel cu refacerea și dezvoltarea economiei și culturii, R.D. Vietnam și-a întărit capacitatea de apărare națională. În ansamblu, în cursul ultimelor zece luni — subliniază comunicatul — situația din Nord s-a ameliorat sensibil.

Pentru anul 1974, populația R.D. Vietnam este chemată să continue opera de lichidare rapidă a secolelor războiului, să depună toate eforturile pentru refacerea și dezvoltarea economiei, să consolideze și să perfecționeze relațiile de producție socialiste, să stabilizeze situația economică și condițiile de trai. În același timp, ea este chemată „să-și sporească vigilența, să consolideze capacitatea defensivă națională, să facă totul pentru a sprijini lupta revoluționară eroică a populației Vietnamului de Sud".

*

Cu prilejul Anului nou vietnamez, Comitetul Central al Frontului Patriei din Vietnam a organizat o întrunire, la care au luat parte Ton Duc Thang, președintele R. D. Vietnam, Le Duan, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam, alte oficialități vietnameze.

Rostind, cu acest prilej, o cuvîntare, președintele Ton Duc Thang a adresat populației și militarilor felicitări pentru prilejurile de a folosi roadele victoriei repurtate în lupta împotriva agresiunii și a relevat sarcinile aflate în fața poporului vietnamez în noua etapă revoluționară, care oferă perspectiva unor succese și mai strălucite.

Pentru promovarea colaborării internaționale

Cuvîntarea delegatului român în plenara Conferinței regionale europene a O.I.M.

GENEVA 22 (Agerpres). — În plenara celei de-a doua Conferințe regionale europene a Organizației Internaționale a Muncii (O.I.M.), ale cărei lucrări se desfășoară la Geneva, a luat cuvîntul delegatul român Ion Velea, președintele secției conducătorilor de întreprinderi economice de pe lîngă Camera de Comerț și Industrie din Republica Socialistă România, care a evidențiat rolul ce revine O.I.M. în promovarea colaborării internaționale, exprimînd, totodată, satisfacția față de participarea, pentru prima dată, cu drepturi depline la o reuniune a O.I.M., a unei delegații a R.D. Germane.

Delegatul român a relevat că în România — țară angajată ferm pe calea dezvoltării economico-sociale — se acordă o importanță deosebită valorificării cît mai depline și mai eficiente a resurselor umane și, pe măsura creșterii economice, îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă și de viață, sporirii bunăstării poporului. Întreaga noastră atenție este îndreptată în probleme deosebit de complexe, cum ar fi perfecționarea permanentă a pregătirii profesionale, îmbunătățirea securității muncii, sporirea gradului de participare a oamenilor muncii la conducerea întreprinderilor.

Desfășurarea acestei conferințe regionale europene — a spus vorbitorul — demonstrează că O.I.M. poate asigura un cadru adecvat, favorabil unui util schimb de experiență și de informații, în scopul lărgirii cooperării dintre factorii interesați din țările membre ale Organizației Internaționale a Muncii.

MĂRTURII REVELATOARE

Relatările unei delegații americane de informare asupra tratamentului aplicat de regimul saigonez deținuților politici

NEW YORK 22 (Agerpres). — Reveniți dintr-o vizită la Saigon, membrii unei delegații americane de informare au furnizat, într-o conferință de presă, o serie de date privind tratamentul aplicat de regimul Thieu prizonierilor politici. **„Procesele durează, ficare, mai puțin de cinci minute, acuzații neavînd dreptul la o apărare reală** — relatează membrii grupului. **Tortura în închisori este o chestiune de rutină, hrana este mizeră. Rudele foștilor deținuți sînt trimise, la rîndul lor, în închisoare, dacă se angajează într-o activitate politică".**

Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din unele țări socialiste

MOSCOVA 22. — Corespondență de la L. Duță și N. Crețu : La 22 ianuarie, la Moscova a început o consfătuire a secretarilor comitetelor centrale ale partidelor comuniste și muncitorești din unele țări socialiste. Consfătuirea este consacrată schimbului de experiență privind probleme actuale ale construcției de partid și soluționarea practică a acestora de către partidele respective.

La consfătuire participă : din partea Partidului Comunist Bulgar — B. Velcev, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.B. ; din partea Partidului Comunist din Cehoslovacia — F. Ondrich, secretar al C.C. al P.C.C. ; din partea Partidului Comunist din Cuba — I. Malmierca, membru al Secretariatului C.C. al P.C.C. ; din partea Partidului Socialist Unit din Germania — H. Dohlus, secretar al C.C. al P.S.U.G. ; din partea Partidului Popular Revoluționar Mongol — S. Jalan-Aajav, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.P.R.M. ; din partea Partidului Muncitoresc Unit Polonez — E. Babiuch, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P. ; Z. Zandarowski și R. Frelek, membri ai Secretariatului C.C. al P.M.U.P. ; din partea Partidului Comunist Român — Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R. ; din partea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar — A. Pullai, secretar al C.C. al P.M.S.U. ; din partea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — M. A. Suslov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S., I. V. Kapitonov și K. F. Katușev, secretari ai C.C. al P.C.U.S.

La consfătuire participă, de asemenea, șefi și adjuncți de șefi ai secțiilor organizatorice, internaționale și ai altor secții ale comitetelor centrale, alți activiști cu munci de răspundere ai partidelor frățești reprezentate.

*

Delegațiile partidelor frățești participante la consfătuire au depus o coroană de flori la Mausoleul V. I. Lenin.

ORIENTUL APROPIAT DUPĂ ÎNCHEIEREA ACORDULUI DE DEZANGAJARE

ALGER 22 (Agerpres). — La Palatul Popoarelor din Alger s-au încheiat, marți, convorbirile dintre președintele Houari Boumediene și președintele Egiptului, Anwar Sadat — anunță agenția M.E.N.

ABU DHABI. — Într-o declarație făcută cu prilejul vizitei sale în Emiratele Arabe Unite, președintele Anwar Sadat a reafirmat — potrivit agenției M.E.N. — că există „o perfectă coordonare" între Egipt, Siria și Rezistența palestineană cu privire la stadiul actual al situației din Orientul Apropiat. În acest sens, el a menționat că liderul Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat, a asistat, la Assuan, la 18 ianuarie, la finalizarea acordului privind dezangajarea și separarea forțelor egiptene și israeliene la Canalul Suez.

MOSCOVA. — La Moscova a avut loc, marți, o nouă convorbire între Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., și Ismail Fahmy, ministrul afacerilor externe al Egiptului.

CAIRO. — Mohamed Hassan El Zayyat, consilier special al președintelui Anwar Sadat, și-a exprimat, la întoarcerea dintr-o vizită efectuată la Khartum, satisfacția pentru înțelegerea și sprijinul manifestate de autoritățile sudaneze față de poziția țării sale în actualul stadiu al situației din Orientul Apropiat.

Marți după-amiază, au continuat, la km 101, de pe șoseaua Cairo—Suez, convorbirile dintre reprezentanți militari ai Egiptului și Israelului, consacrate examinării modalităților tehnice de aplicare a acordului de dezangajare și separare a trupelor celor două state la Canalul Suez — relatează agenția France Presse.

TEL AVIV. — Premierul Israelului, Golda Meir, a prezentat, marți, în cadrul primei ședințe de dezbateri a Knessetului (parlament), un raport asupra situației din Orientul Apropiat, oprindu-se îndeosebi asupra acordului de dezangajare și separare a forțelor încheiat recent cu Egiptul. Golda Meir a spus că Israelul a semnat acest acord pentru a preveni escaladarea spre un nou război și în scopul înaintării spre un acord de pace permanentă. Șeful guvernului a subliniat că Israelul dorește să găsească cu Egiptul puncte de interes comun și să pună „bazele unor relații intemeiate pe încredere".

Pe de altă parte Golda Meir a declarat că, în raporturile cu Siria, nu a fost realizat nici un progres.

Ministrul apărării, Moshe Dayan, răspunzînd interpelărilor opoziției privind acordul de dezangajare, a spus, printre altele, că „statu-quoul pe frontul israelo-egiptean era intolerabil și nu putea duce decît la un nou război".

La încheierea dezbaterilor, Knessetul a aprobat prin vot acordul asupra dezangajării forțelor, încheiat de Israel și Egipt.

LONDRA. — Marea Britanie a hotărît ridicarea embargoului asupra livrărilor de arme în Orientul Apropiat — a anunțat în Camera Comunelor ministrul englez al afacerilor externe, Alec Douglas-Home. Embargoul fusese instituit la 10 octombrie 1973.

Conferința de presă a lui H. Kissinger

WASHINGTON 22 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la o conferință de presă organizată marți la Washington, secretarul de stat american, Henry Kissinger, a subliniat că Statele Unite au întreprins ceea ce promiseseră să facă pentru reglementarea conflictului din Orientul Apropiat, atrăgînd însă atenția că guvernul american nu are, „în termeni juridici, nici o obligație" privind aplicarea acordului de dezangajare a forțelor egiptene și israeliene la Canalul Suez. El a arătat că speră ca țările arabe să ridice embargoul asupra exporturilor lor de petrol înainte de terminarea operațiunii de dezangajare.

Abordînd, în continuare, problema negocierilor viitoare în Orientul Apropiat, Henry Kissinger a arătat că S.U.A. sînt gata să joace — în relațiile dintre Siria și Israel, pentru a se ajunge la un acord de dezangajare a trupelor pe frontul sirian — același rol pe care l-au jucat și între R. A. Egipt și Israel. El s-a pronunțat, de asemenea, pentru inițierea de negocieri între Iordania și Israel.

Referindu-se la inițiativa președintelui Nixon privind convocarea unei conferințe internaționale a principalelor țări occidentale consumatoare de petrol, secretarul de stat american a apreciat că, deși poziția Franței „nu este constructivă", Statele Unite vor insista pentru desfășurarea conferinței, așa cum s-a stabilit anterior — la 11 februarie, la Washington — chiar și fără participarea acestei țări.

În încheierea conferinței de presă, secretarul de stat a menționat că 1974 trebuie să devină anul unui acord între S.U.A. și Uniunea Sovietică privind limitarea armelor nucleare ofensive, deoarece continuarea cursei înarmărilor sporește pericolul izbucnirii unui război nuclear.

ÎN TURCIA A APĂRUT

Un volum de articole și cuvîntări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu

În Editura **„Habora"** din Istanbul a apărut un volum cuprinzînd pagini reprezentative din articolele și cuvîntările președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În introducerea volumului se prezintă cititorului turc principalele momente ale vieții și activității tovarășului Nicolae Ceaușescu consacrate edificării unei lumi mai bune și mai drepte, cauzei păcii și colaborării internaționale.

Articolele și cuvîntările președintelui Nicolae Ceaușescu — se arată în introducere — au căpătat o mare importanță atît în ce privește politica României, cît și politica internațională, în general. Se relevă faptul că România, sub conducerea președintelui Nicolae Ceaușescu, promovează o politică de neamestec în treburile interne ale altor țări, sprijină lupta de eliberare națională a popoarelor, desfășoară o politică antiimperialistă, precum și faptul că șeful statului român militează pentru creșterea rolului țărilor mici și mijlocii în rezolvarea problemelor internaționale, pentru participarea tuturor statelor la reglementarea problemelor majore care preocupă omenirea. În acest context se evocă ampla activitate internațională desfășurată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, convorbirile nemijlocite purtate cu conducători ai statelor socialiste, ai statelor în curs de dezvoltare, ai țărilor capitaliste dezvoltate. Referindu-se la problemele arzătoare ale vieții internaționale contemporane, autorul subliniază, între altele, că **„președintele Ceaușescu a emis idei noi și în legătură cu problema dezarmării, și în special a dezarmării nucleare. În viziunea președintelui român, scopul esențial al dezarmării îl constituie interzicerea folosirii armelor nucleare, sistarea producției lor și distrugerea stocurilor existente. În acest domeniu, un pas pozitiv l-ar constitui crearea unor zone denuclearizate în diferite regiuni ale lumii, printre care și Balcanii. Președintele Ceaușescu a expus părerile sale în legătură cu crearea unei zone denuclearizate în Balcani conducătorilor țărilor socialiste din această regiune, precum și al Turciei și Greciei". „Președintele Ceaușescu se pronunță pentru dezvoltarea relațiilor comerciale și de bună vecinătate cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială** — se arată în volum. **El desfășoară în acest sens o politică suplă, de înlăturare a barierelor din calea dezvoltării unor asemenea relații".**

„În cuvîntările și articolele președintelui Nicolae Ceaușescu este oglindită întreaga politică internă și externă a statului român. De aceea — concluzionează autorul — **acestea prezintă o mare importanță pentru orice om animat de idealurile păcii, dezarmării, ale asigurării unei vieți mai bune în întreaga lume".**

Introducerea este însoțită de lista principalelor ediții ale lucrărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu apărute în diferite țări ale lumii.

Volumul reunește o selecție de texte din cuvîntările și articolele tovarășului Nicolae Ceaușescu grupate pe următoarele teme mari : **„Politica externă a României socialiste și poziția sa față de principalele probleme și fenomene ale vieții internaționale contemporane" ; „Dezvoltarea economică a României" ; „Dezvoltarea științei, artei și culturii în România" ; „Rolul tineretului".**

Pe ultima copertă este reprodus mesajul adresat de președintele Nicolae Ceaușescu președintelui Fahri Korutürk cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a proclamării Republicii Turcia.

Apariția acestui volum se înscrie ca o nouă mărturie a interesului viu manifestat de opinia publică din numeroase țări față de personalitatea și opera tovarășului Nicolae Ceaușescu, față de realizările României în dezvoltarea economică, socială, tehnico-științifică și culturală, față de politica ei externă, activă, consacrată promovării idealurilor păcii, colaborării și progresului.

(Agerpres)

Solidaritate militantă cu poporul Angolei luptătoare

Țara noastră a avut ca oaspeți pe membrii delegației Frontului Național pentru Eliberarea Angolei, condusă de tovarășul Holden Roberto, președintele F.N.L.A. Vizita pe care reprezentanții luptătorilor de pe pămîntul fierbinte al Angolei au făcut-o în România, convorbirile purtate cu reprezentanții partidului și statului nostru, cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al P.C.R., președintele Consiliului de Stat — convorbiri ale căror rezultate și-au găsit concretizare în declarația comună dată publicității — se înscriu ca un moment important în evoluția relațiilor de colaborare și solidaritate dintre Partidul Comunist Român și Frontul Național pentru Eliberarea Angolei.

Solidaritatea activă, militantă cu lupta popoarelor împotriva dominației coloniale, pentru libertate și independență națională constituie, așa cum se știe, una din trăsăturile fundamentale, definitorii ale politicii externe a partidului și statului nostru. Ducînd el însuși o îndelungată luptă pentru eliberare națională și socială, poporul român, animat de profunde sentimente internaționaliste, urmărește cu caldă simpatie succesele repurtate de popoarele din ultimele enclave ale colonialismului, care s-au ridicat cu arma în mînă pentru înlăturarea jugului opresiunii străine, a acordat și acordă întregul său sprijin luptei acestor popoare pentru cucerirea independenței, pentru constituirea de state naționale și afirmarea lor de sine stătătoare pe calea progresului. În acest spirit, România socialistă și-a manifestat, încă de la început, solidaritatea militantă cu poporul angolez luptător, acordînd un ajutor multilateral mișcării de eliberare din Angola, ca și din celelalte teritorii care se mai află încă sub dominația colonialiștilor portughezi. O expresie a politicii consecvente a țării noastre de deplină solidaritate cu cauza dreaptă a eliberării popoarelor, a interesului și simpatiei față de mișcarea de eliberare o reprezintă, de asemenea, numeroasele întîlniri și contacte internaționale, convorbirile oficiale purtate de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu lideri ai acestor mișcări.

În acest context, vizita efectuată în țara noastră de reprezentanții F.N.L.A. reprezintă o nouă verigă în dezvoltarea solidarității dintre poporul român și poporul Angolei luptătoare. Așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, **„Partidul Comunist Român, poporul român vor continua să acorde întregul lor sprijin luptei de eliberare națională din Angola, pentru înlăturarea deplină a dominației colonialiste, pentru trecerea la făurirea statului național independent, la dezvoltarea economico-socială".** Dînd o înaltă apreciere interesului și sprijinului statornic pe care poporul român le manifestă față de lupta poporului angolez, tovarășul Holden Roberto a declarat : **„Sîntem mîndri, tovarășe președinte, de a avea România printre prietenii noștri, deoarece nu numai că avem multe de învățat de la dumneavoastră, dar putem conta pe sprijinul și ajutorul dumneavoastră... Noi urmăm pașii României socialiste. Vom urma curajul cu care dumneavoastră luptați, vom urma abnegația cu care dumneavoastră lucrați".**

Este o caracteristică a zilelor noastre afirmarea impetuoasă a forțelor care militează în favoarea păcii, libertății, independenței și suveranității naționale, afirmarea voinței popoarelor de a dispune de dreptul lor sacru de a fi pe deplin stăpîne pe bogățiile lor naționale, de a-și organiza viața potrivit propriilor interese și năzuințe, realităților istorice, economice, sociale respective. În acest cadru, avînd sprijinul țărilor socialiste, al celorlalte forțe progresiste, antiimperialiste din Africa, Asia și America Latină, mișcările de eliberare națională au pășit într-un stadiu nou, superior, de dezvoltare, succesele lor remarcabile făcîndu-le să se bucure de o tot mai largă recunoaștere internațională. O confirmare elocventă în acest sens o constituie proclamarea independenței Republicii Guineea-Bissau, recunoașterea de către Adunarea Generală a O.N.U. a faptului că mișcările de eliberare din teritoriile aflate sub dominație portugheză sînt singurii reprezentanți autentici ai popoarelor respective — evenimente salutate cu satisfacție de reprezentanții P.C.R. și F.N.L.A. în declarația comună.

Apreciind dominația colonială ca un anacronism rușinos al zilelor noastre, reprezentanții P.C.R. și ai F.N.L.A. au subliniat în cursul convorbirilor necesitatea intensificării eforturilor pentru lichidarea ultimelor vestigii colonialiste : ei și-au exprimat deplina solidaritate cu lupta popoarelor din Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia, din celelalte teritorii coloniale pentru libertate și independență națională, condamnînd totodată cu hotărîre politica de discriminare rasială și apartheid dusă de regimurile rasiste din Rhodesia și Africa de Sud.

Experiența demonstrează că succesele mișcării de eliberare depind în măsură esențială de realizarea unei largi colaborări, a unității de acțiune a tuturor forțelor patriotice. Așa cum se subliniază în declarația comună, în condițiile actuale, favorabile înfăptuirii obiectivelor mișcării de eliberare națională, **„se impune unirea pe scară națională, pe deasupra oricăror deosebiri de păreri, a tuturor forțelor care se pronunță pentru lichidarea dominației străine, pentru crearea unui stat național independent".**

Încununarea cu succes a acestui proces cere, desigur, folosirea celor mai largi modalități de luptă, fiind un drept inalienabil al popoarelor de a utiliza și îmbina toate căile și formele de luptă, inclusiv — așa cum s-a subliniat și în convorbirile de la București — lupta armată, în scopul lichidării jugului asupririi străine.

În cadrul convorbirilor, cele două delegații au făcut, de asemenea, un tur de orizont asupra evoluției actuale a vieții internaționale, relevînd marile schimbări care au avut loc în raportul de forțe pe plan mondial în favoarea forțelor progresiste, antiimperialiste și care favorizează lupta mișcărilor de eliberare, a popoarelor lumii, pentru pace, libertate și progres. De ambele părți s-a exprimat convingerea că unirea și colaborarea strînsă, pe scară națională și internațională, a tuturor forțelor înaintate, intensificarea luptei lor unite constituie chezășia soluționării problemelor vieții contemporane în concordanță cu voința și aspirațiile popoarelor.

Poporul român, salutînd rezultatele vizitei delegației F.N.L.A., își exprimă hotărîrea de a milita pentru aplicarea în viață a prevederilor declarației comune, de a întări solidaritatea cu poporul angolez prieten, căruia îi dorește succes deplin în lupta sa dreaptă.

Dumitru TINU

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

La Viena a avut loc marți cea de-a 16-a sesiune plenară a negocierilor privind reducerea reciprocă a trupelor și armamentelor și măsuri adiacente în Europa centrală.

Prima sesiune a Comisiei mixte româno-ecuadoriene de cooperare în domeniul petrolului își desfășoară lucrările la Quito. Comisia analizează posibilitățile concrete de cooperare în baza acordului de colaborare și cooperare în domeniul petrolului, semnat, la 14 septembrie 1973, la Quito.

La 21 ianuarie, a fost oferit în dar „Institutului de Relații Internaționale" din Moscova un lot de cărți românești cuprinzînd volumele de lucrări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate", precum și cărți din literatura istorică, social-politică și economică, apărute în țara noastră. Cărțile au fost înmînate de Gheorghe Badrus, ambasadorul României în U.R.S.S. Rectorul institutului, A. Soldatov, a mulțumit pentru darul oferit, ce va îmbogăți tezaurul bibliotecii institutului cu noi lucrări despre România.

Un purtător de cuvînt al Cartierului general al unității Armatei Populare Chineze de Eliberare de pe frontul Fukien a anunțat că, pentru a se oferi compatrioților chinezi, ofițerilor și soldaților din forțele Gomindanului de pe insulele Quemoy, Tatan și Erhtan, precum și de pe alte insule să se bucure de Festivalul de primăvară din anul 1974 împreună cu populația întregii țări, Armata Populară Chineză de Eliberare a primit ordinul să suspende, în zilele de 23—25 ianuarie, bombardamentele de artilerie, ca o expresie de solicitudine.

Noua rundă de negocieri desfășurate la Londra între premierul Edward Heath și delegația T.U.C. (Congresul Sindicatelor Britanice), condusă de secretarul general, Len Murray, a eșuat.

Ambasada cubaneză din Ciudad de Mexico a fost duminică țintă unui atentat care a provocat importante daune materiale. Potrivit declarației unuia din polițiștii care asigurau paza ambasadei, bomba care a provocat distrugerile a fost aruncată dintr-un automobil aflat în mers.

Plenara C.C. al Partidului Muncii din Elveția. La 19—20 ianuarie a avut loc plenara C.C. al Partidului Muncii din Elveția. Plenara a adoptat hotărîrea ca viitorul congres al Partidului Muncii din Elveția să aibă loc la 2—3 iunie 1974.

A încetat subit din viață, în vîrstă de 72 de ani, Anastas Snecikus, membru al C.C. al P.C.U.S., prim-secretar al C.C. al P.C. din Lituania.

BELGIA

De ce a demisionat guvernul?

Coincidența a făcut ca, la 19 ianuarie, exact după un an de la formarea guvernului prezidat de Edmond Leburton, acesta să se găsească în situația de a-și prezenta demisia. Ea a fost acceptată.

Ce a determinat actuala turnură ? Printre problemele cu care guvernul de coaliție tripartită (socialiști, liberali, social-creștini) a fost confruntat încă de la constituire se numără regionalizarea, noua politică școlară, asanarea bugetară. Toate aceste probleme, la care s-au adăugat, cu note acute, disputa lingvistică și unele neregului în gestiunea radio-televiziunii, au ținut mereu trează atenția presei, guvernul, după cum arăta „La Libre Belgique", aflîndu-se în neputință de a găsi soluțiile cele mai adecvate. Pe de altă parte, desfășurîndu-și activitatea pe un fond de instabilitate monetară și inflație, guvernul s-a văzut pus în situația de a adopta o seamă de măsuri nepopulare, între care urcarea tarifelor la unele servicii publice.

Motivul declarat al demisiei guvernului l-a constituit însă impasul în afacerea „Ibramco". Este vorba de un proiect de construire a unei mari rafinării belgo-iraniene, cu participare de stat, în zona Liège. Prin această rafinărie se încerca să se dea o altă configurație sectorului energetic al Belgiei, încercare eșuată în ultimul moment, ca urmare a renunțării părții iraniene de a mai coopera în realizarea proiectului, dar și a disensiunilor din sînul coaliției guvernamentale însăși, partenerii de echipă ai partidului socialist, respectiv partidul liberal și partidul social-creștin, contestînd statului dreptul de a se constitui ca gestionar de întreprinderi.

Întrebarea care se pune în prezent este : reconciliere în sînul fostei coaliții sau alegeri anticipate ? În timp ce socialiștii se pronunță pentru alegeri generale, social-creștinii și liberalii au anunțat că se împotrivesc organizării de alegeri parlamentare anticipate.

N. Popescu-BOGDĂNEȘTI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Din străinătate, abonamentele se fac prin „ROMPRESFILATELIA" București — Calea Griviței nr. 64—66 P.O.B. — 2001. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 60 360